

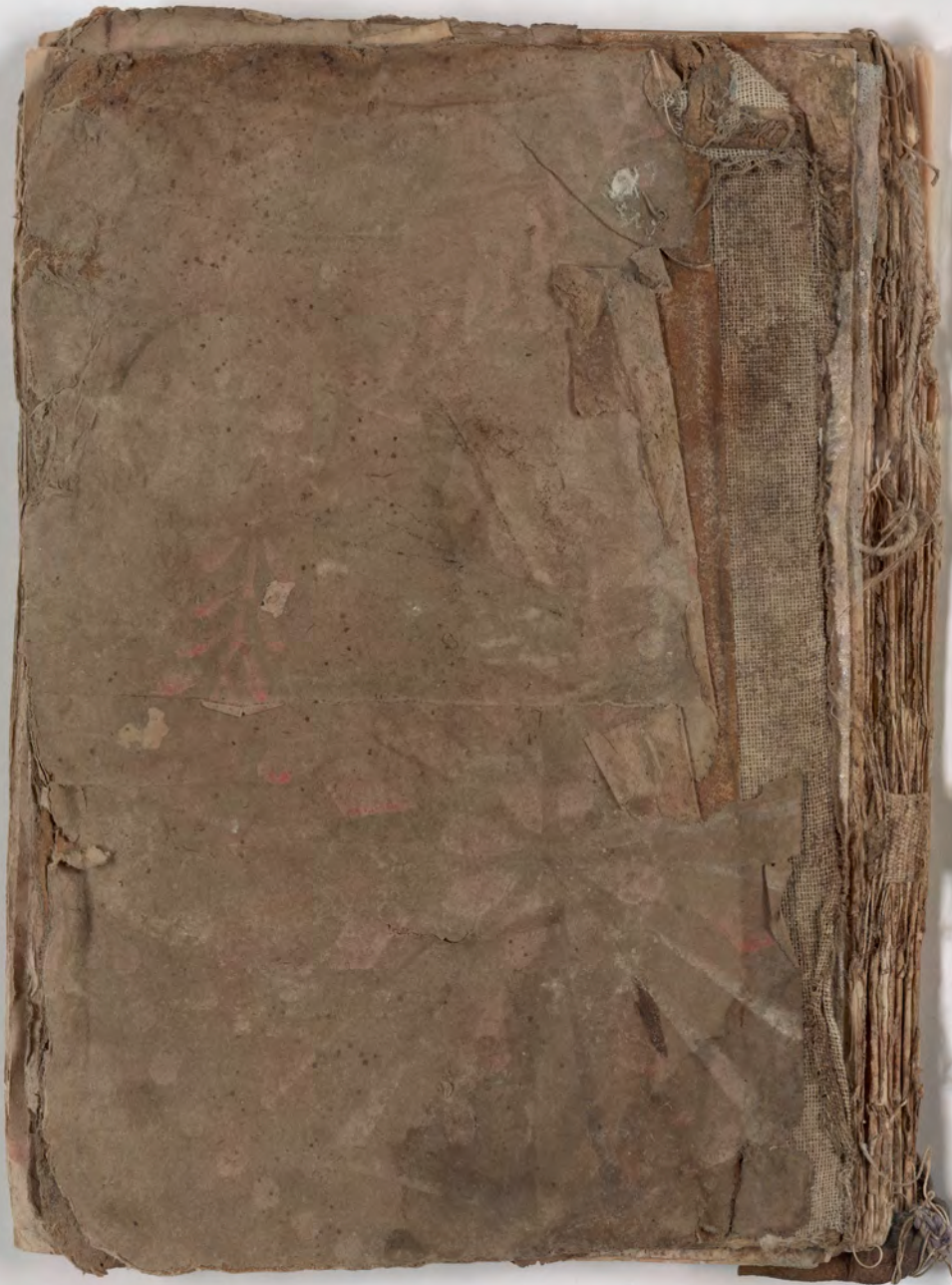
IJA # 1727

סדר תפלת ישרים

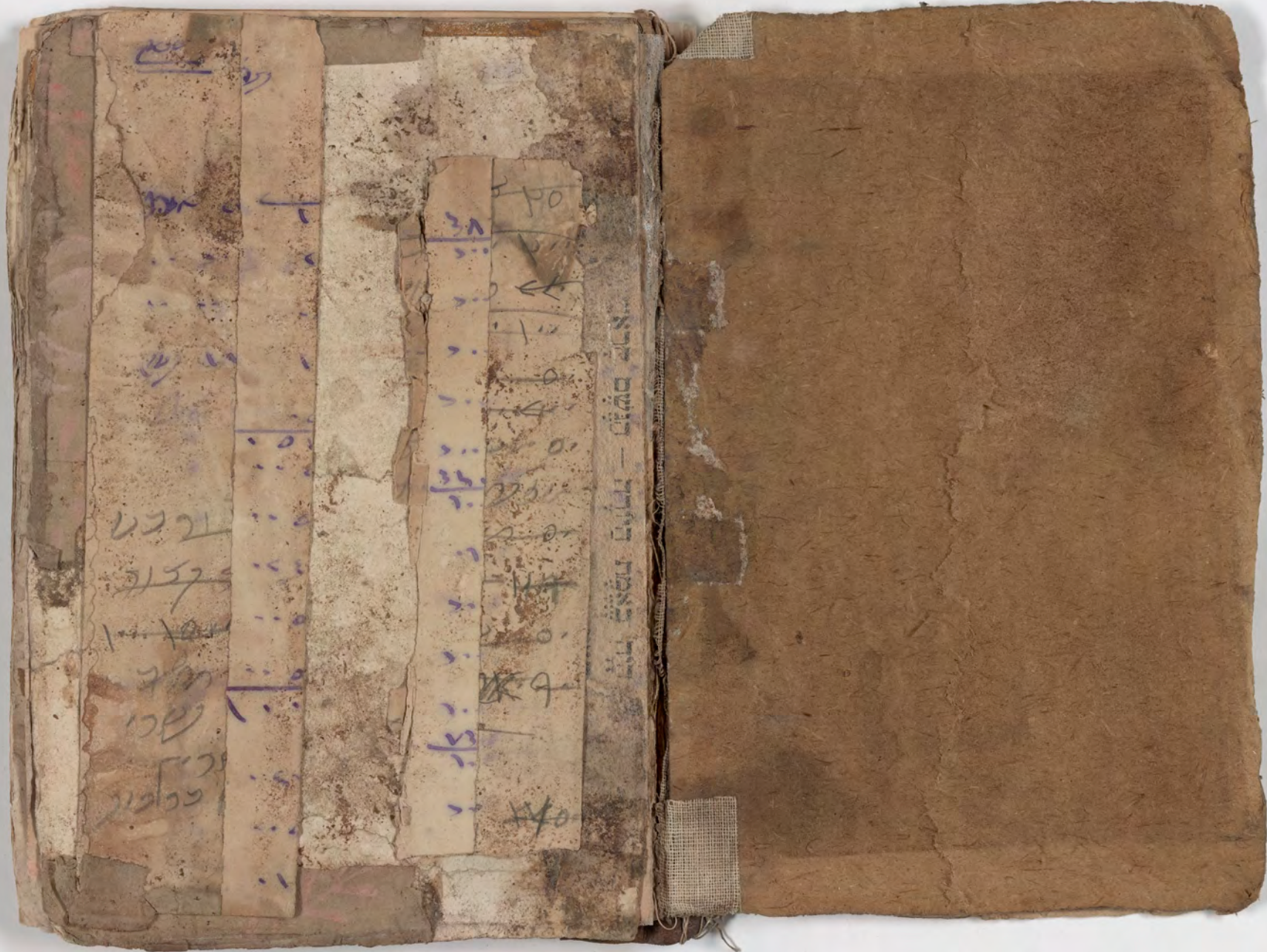
Sidur Tefilat Yesharim

Mansour, Saleh Jacob

Jerusalem, 5698 (1937 or 1938)

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ
visible fragment from bookbinding

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ
visible fragment from bookbinding

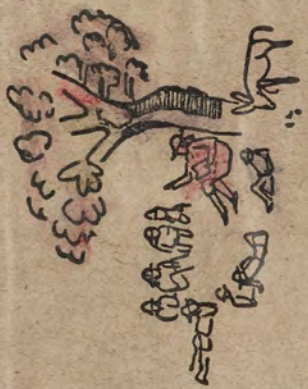

ענין חסד ורחמים
הוא ענין חסד ורחמים
הוא ענין חסד ורחמים
הוא ענין חסד ורחמים
הוא ענין חסד ורחמים
הוא ענין חסד ורחמים
הוא ענין חסד ורחמים
הוא ענין חסד ורחמים
הוא ענין חסד ורחמים
הוא ענין חסד ורחמים

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد visible fragment from bookbinding

מִן הַיָּם וְעַד הַיָּם
וְעַד הַיָּם וְעַד הַיָּם
וְעַד הַיָּם וְעַד הַיָּם

מִן הַיָּם

וְעַד הַיָּם וְעַד הַיָּם וְעַד הַיָּם

וְעַד הַיָּם וְעַד הַיָּם וְעַד הַיָּם

וְעַד הַיָּם וְעַד הַיָּם וְעַד הַיָּם

וְעַד הַיָּם וְעַד הַיָּם וְעַד הַיָּם

וְעַד הַיָּם וְעַד הַיָּם וְעַד הַיָּם

וְעַד הַיָּם וְעַד הַיָּם

וְעַד הַיָּם וְעַד הַיָּם וְעַד הַיָּם

וְעַד הַיָּם וְעַד הַיָּם וְעַד הַיָּם

וְעַד הַיָּם וְעַד הַיָּם וְעַד הַיָּם

וְעַד הַיָּם וְעַד הַיָּם

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد visible fragment from bookbinding

לדרישת רבים מאחינו דוברי ערבית ובעיקר אחינו אשר בכגראד וערי הודו וסין היינו המשתוקקים לדעת ולהבין את באור התפלה ופירושה, תרגמתי את הסדור הזה לערבית בלשון צחה וברורה, כדי להבין כונת התפלה ובאורה. והפסוקים שיש בהם משום הגשמה תרגמתי לפי מהות הענין ולא לפי פירוש המלות, כגון יאר ה' פניו וגו', ישא ה' פניו וגו' (דף קס"ג), והנחם על הרעה לעמך (דף קנט), הטה אלהי אונך ושמע פקח עיניך ור' (דף קסח), אשר יצר את האדם בצלמו בצלם דמות תבניתו (דף תקל"ג) יוצא בהם. ולפסוקים הקשים והכתובים בקצור נמרץ שאי אפשר להבין וחספתי בין תרגום המלות הקשות מלות נוספות בסוגרים (כדי להכיר שגשגו של לשם באור), וכשהקורא יקראם בהמשך אחד עם תרגום מלות הפסוק יוכל להבין את באור הפסוק על נכון, כגון כי טוב יום בחצריך וגו' (דף ריד), משאת כפי וגו' (דף ריט). אשרי תבחר ותקרב וגו' (דף תקמב), ובנוחה יאמר וגו' (דף תז). מזמור תפלה למשה עד סופו (דף שמז) וכדומה. ולפעמים שמתי הערה בסוף הפ' המבארת את תוכן הפסוק באר היטב כגון ונשלמה פרים שפתנו (דף צ), היחברך כסא הוות וגו' (דף קצא). מזמור שמעו זאת כל העמים (דף רא) עד סופו, המשפילי לראות וגו' (דף תעד), וכן הרבה כיוצא בהם. ויש פסוקים שאם נתרגמם לפי סדרם אפשר להבין מהם הפך מהמכוון, כגון פ' כי יעקב בחר לו יה (דף שנד) אפשר לטעות ולהבין שיעקב בחר את ה', וזה הפך כונת הפ' כידוע שפ' ה' בחר את יעקב, וכן פ' צללו כעופרת במים אדירים (דף קו) וכיוצא בהם, ולכן בתרגמי אותם הקדמתי את המאוחר ואחרתי את המוקדם, למען ירוץ בו הקורא ויבין דבר לאשורו.

ואליכם אישים, עם קדושים, רכשו את הסדור הזה לכם, אתם ובני ביתכם, להביא ברכה אל בתיכם, למען אפשר לנו להוציא לאור יתר המחזורים, לשלש רגלים, ולימים נוראים, בעזרת אדיר אדירים. והיי רצון, שתקובל תפלתנו ברצון, לפני אל עליון, ויקבץ נדחי עמו ישראל, ובא לציון גואל, ותחוינו עינינו בכנין אריאל, בב"א.

פעה"ק ירושת"ו בש"א שבט שנת יגל יעקב ישמח ישראל.

כ"ד הצעיר צאלח ח"ר יעקב מנצור

הסכמה

מאת עטרת צבי ותפארת ירושלים הגאון המפורסם ראש הרבנים
לארץ ישראל וראשון לציון כקש"ת
כמוהר"ר יעקב מאזיר שליט"א
יחי הודו לנצח ובימיו תושע תשועת ישראל.

למודעי בינה לכל אחב"י בכלל ולבני בב"ל וערי הודו יע"א בפרט, על אודות סדור תפלת ישראלים הלה שיצא עתה לאור מסודר ומשוכלל ומהודר בתכלית היופי וההודו, ובו סדרים ותקונים מהגאון המפורסם ר"ח טוב ז"ל ריש גלותא דבבל יע"א, עפ"י סדר האר"י זיע"א, ומתורגם בשפה הערבית צחה וברורה למען ירוץ הקורא לדעת כונת התפלה ובאורה, אשר ערך וסדר ותרגם כבוד היקר צאלח ח"ר יעקב מנצור, ולפעלא טבא אמינא איישר חיליה. ובפה מלא אברך להמשתדלים והמוזכים את הרבים לעבודת ה' הם המה היקרים כבוד העורך הנז"ל וכבוד ה' מרדכי חיים איאן היינו אשר הוילו זהב מכיסם להוציא לאור, יברך ה' חילם ופועל ידם ירצה. ואת אחי רודפי מצות אנכי מבקש לעזור להמו"ל הנז"ל בהפצת הסדור וכל אחד ואחד ישתדל לרכוש לו סדור היקר תפלת ישראלים ועליהם תבוא ברכת טוב.

ומצאתי לנכון להעיר און בזאת חקת התורה ומתרגמינן דא גורא דאורייתא שאין רשות לשום אחד לעבור על השגת גבול להדפיס את הסדור הזה, הן עם תרגום הערבי הן מבלי תרגום, מבלי רשות המו"ל הנז"ל או בכ"כ כו"ע, וכל העובר על השגת גבול גזרת הכתוב רובצת עליו, וענוש יענש גם עפ"י החוק וכו', והנני חותם בברכה פה ירושת"ו בח' שבט שנת בחצרת קדשך, והיה זה שלום.

הצב"י יעקב מאזיר
(מקום החותם)

הסכמת הרבנים הבבלים

שבועיהק ירושלם תובכ"א

אורו עינינו בראותנו זה ספר תפלת ישרים כלול בהדרו מבית ומחוץ מצופה זהב טהור מעשה ידי אמן, זרע המיומן, הח' השלם כה"ר צ"א ח"ר יעקב מנצור יצ"ו, ונודה להשי"ת כי לא השבית גואל ונתן בן לעזריה חברנו בן הממלא מקום אביו זריו ומלובן בחכמה ויראה טהורה, ולפעלא טבא אמרינן איישר חיליה שליקט וסידר דיניס ברורים ונחוצים בקצר אמיץ דבר דבור על אופניו כפי דעת אדמו"ר הגאון הרי"ח זצוק"ל בספריו הנחמדים, ונוסף עוד ביאור המלות במבטא ובלשון ערבי הנהוג במדינתנו בגדאד יע"א ואגפיה, וערי ערבסתאן והנדסתאן, יוצאי יריכה כפתוריה ופרחיה, לתת לפתאים ערמה להבין אמרי בינה.

גם ברכות יעטה לראש צדיק ותמים כה"ר מרדכי חיים אר"יאו יצ"ו, אשר הזיל זהב טהור והשתתף בהוצאת הספר הזה לזכות הרבים, אגן דאמרי טובים השנים, יתברכו מן השמים, ברכות כפלים, ויזכו לראות תשועת עולמים על ידי משיחים שנים, בב"א. הכו"ח פעה"ק ירושת"ו, בש"א שבט שנת צ"ח, בא סימן וראיתם ושש לבכם.

אפרים מנשה

כתן ס"ט

בן ציון מרדכי

הזן

סדר הצות

א) אחר י"ב שעות מחצות היום הוא הצות לילה ממש, ויזהר מאד שלא יעבור הצות והוא ישן שאו הוא טעים טעמא דמותא, אלא יתגבר כארי לקום מעט קודם נקודה הצות, וישול ידיו כראוי ויברך על נטילת ידים, וברכת השחר, ויקרא תקון הצות ויעסוק בתורה, ואם ישן אח"כ, הוי כישן ביום לענין נט"י שיטול בלא ברכה. ויזהר לקום קודם עמוד השחר כדי לחבר לילה ויום בעסק התורה. ב) אם היה נעור עד הצות, או חצי שעה קודם הצות יאמר סדר ק"ש שעל הספה, וכשיגיע הצות יברך ברכת השחר חוץ מברכת התורה, דהיינו עד "ובין שאינו בן ברית" (מכיון שלא ישן לא יברך ברכת התורה עד עה"ש), ויקרא תקון הצות ויעסוק בתורה, וכשיעלה עמוד השחר יברך ברכת התורה, ואם חזר וישן, או כשיעור יברך רק ברכת התורה.

כשנעור משנתו אעפ"י שעוד לא נטר ידיו יאמר

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַתְּהוֹרֶת בִּי נִשְׁמַתִּי בְּחֶמְלָה. רַבָּה אֲמוּנַתְךָ:

הלכות נטילת ידים של שחרית.

א) קודם שיטול ידיו ויזהר מאד שלא יגע בשום אבר מאבריו, וכן לא יגע בטלבושיו, ואסור ללכת ארבע אמות מבלי נטילה, לכן ויזהר להבין כלי הנטילה סמוך למטתו באופן שלא יצטרך ללכת ד' אמות. ב) ישול כלי המים בימינו וימסרנו לשמאלו וממנה ישפוך על ימינו, ואח"כ יאחו הכלי בימינו וישפוך על שמאלו, הרי פעם אחת; וחזור כסדר הזה פעם שנית ופעם שלישית באופן שיטול על כל יד ג"פ בסרוגין. ולא ישול על כל יד בפני עצמה ג"פ רצופין, כי לא תעקר רוח הרעה אלא בנטילה של סרוגין כסדר האמור. ויש מדקדקין שלא תקבל יד ימין את הכלי מיד שמאל אלא מניחין אותו על הארץ והימין תקחנו משם כדי ליטול על שמאל, אבל הימין ככל פעם תמסרנו לשמאל כדי להראות הבנעה לשמאל כנגד ימין כאדון הגזר על עבדו לשמשו. ג) נט"י של שחרית אין נוטלין אותה ע"ג קרקע אלא בכלי, ואסור לשפוך מי הנטילה במקום שעוברים בני אדם כי רוח רעה שורה עליהם. ד) לא יברך ולא ילמוד

שרח פי א ערבי

מסתקך אנא קדאמך צלמאן חי ודאיים אדי רנעת כי נסמתי בשפקה, עצימה אמאנתך:

כנגד מי הנשילה עד שיוציאם או יכסם כדון מי רגלים מפני שהם טמאים יותר
 סמי רגלים. (ה) לא ישול ידיו סמי שלא נטל ידיו עדיין, דכתיב והוה הטהור
 על הטמא, וכן לא ישול ע"י גוי, גויה, או נדה. (ו) מי שנשל ידיו ואח"כ נגע
 בידיו של אדם אחר שלא נטל ידיו צריך לחזור ולישול פעם שנית כלי ברכה.
 (ז) אם ישן ביום, וכן אם ישן אחר חצות לילה אחרי שברך ברכת השחר ועסק
 בתורה, ישול ידיו ג"פ בסרוגין, אבל לא יברך ענט"ו, וגם אינו צריך ליטול
 דוקא לתוך כלי אלא יכול לישול על הקרקע. אבל אם לא ברך ברכת השחר
 ועסק בתורה, אפי' שישן אחר חצות דינו כישן קודם חצות שצריך נט"ו בכרכה,
 וגם יזהר בכל הדברים האמורים לעיל. (ח) צריך ליטול כל האצבעות וכף היד עד
 פרק הזרוע, ובזמן שנמשל ינענע ידיו ככדרי שיכואו המים על כל היד. (ט) אחר
 הנשילה ישפשף ידיו זו בזו ג"פ, ואחר השפשוף יוקוף ידיו ואצבעותיו למעלה
 ויגביהן עד כנגד פניו, ויזהר שקשרי הזרועות של בני ידיו יהיו לפנים כנגד
 החזה ולא יהיו כולטין לצדדי הגוף, וכשידיו מוגבהות קודם שינגבן יברך.

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קָדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְשִׁילַת יָדִים:**

כל פעם שעושה צרכיו בין גדולים בין קטנים אחרי שיטול ידיו וינגבם יברך
 (ברכה זו יש בה מ"ה תיבות כמספר אדם)

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחֶכְמָה. וּבְרָא בּוֹ
 נְקָבִים נְקָבִים. חֲלוּלִים חֲלוּלִים. גְּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי
 כִּסֵּא כְבוֹדְךָ שָׂאֵם יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם אִזּוֹ אִם**

שרח פי א ערבי

מבארך אתה אלה אלהיך צלמאן א דנייא אדי קדמא
 כפראייצוהו ווצאנא עלא גיסל א אידן:
 מבארך אתה אלה אלהיך צלמאן א דנייא אדי כלל א אנסאן
 כשטארה וכלל כהי נקוב נקוב כלל כלל. מכשוף
 ומערוף קראם כרסי ואגבך אדא ינסד ואחר מנהום אוז אדא

**יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשֶׁר לְהִתְקִים אֶפִּילוּ שְׁעָה
 אַחַת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ רֹפֵא כָּל-בֶּשֶׂר
 וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:**

דיני ברכות השחר

(א) ברכת השחר זמנה מחצות הלילה ואילך. (ב) ברה"ש צריך לברך אותה בלה
 אפי' לא נתחייב בכלל, כגון שלא ישן, או שלא פשם כגדיו, או שלא חליץ
 מנעליו וכיוצא, לפי שעל מנהגו של עולם נתקנו, הזין מברכת ענט"ו ואשר יצר
 שאם לא נתחייב בהם לא יברך. (ג) אין עונין אמן אחר ברכת המעביר הכלי
 שנה וכו' כי היא מסתיימת בברכת הגומל חסדים וכו'. (ד) אם שכח לברך
 ברה"ש, יכול לברך אותה כל היום, הזין מברכת המחזיר נשמות שכבר נפטר
 בברכת מחיה המתים, וברכת התורה שיוצא בברכת אהבת עולם. (ה) יסמוך ברכת
 אלהי נשמה לברכת אשר יצר, כי ברכה זו צריכה להיות סמוכה להברכה, ויש
 סוד ברבה, וצריך להפסיק בין תיבת אלהי לתיבת נשמה.

ברכה זו יש בה מ"ז תיבות כמספר הוי"ה אהי"ה, ולכן אין להוסיף ולגרוע מהן
**אֱלֹהֵינוּ נִשְׁמָה שְׁנַתַּת בֵּי מְהוֹרָתָה. אַתָּה בְּרָאתָה.
 אַתָּה יִצְרַתָּה. אַתָּה נִפְחַתָּה בֵּי וְאַתָּה
 מִשְׁמְרָה בְּקִרְבִּי. וְאַתָּה עֲתִיד לִפְלֹא מִמְּנֵי וּלְהַחְזִירָה
 בֵּי לְעֲתִיד לָבֵא. כָּל-זְמַן שְׁתַּנְשְׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדָה**

שרח פי א ערבי

יפתח ואחד מנהום, גיר ממכן יסתקים חרא סאעה ואחדה,
 מבארך אתה אלה מעאפי גמיע בשר ומענב כצנאייעד:
 אלהי. נסמדה אדי וצעת ביי נציפה. אתה כלקתהא אתה
 צוורתהא. אתה נפכתהא ביי, ואתה האפצלהא פי
 דאכלי. ואתה ראייה תאכדהא מני ותרגעהא ביי לדניית
 אל נאייר. כל וקת אלדי אל נסמא פי דאכלי מסתקר

אָנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי רַבּוֹן
 בְּרַחֲמֵי עֲשׂוּם. אֲרוֹן בְּרַחֲמֵי שְׂמֹת. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה הַמַּחְזִיר נְשֵׁמוֹת לְפָנָיו מֵתִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 הַנּוֹתֵן לְשִׁכְוֵי בֵּינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 פּוֹקֵם עוֹרִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 מִתִּיר אֲסוּרִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 זוֹקֵף בְּפוֹפִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 מַלְבִּישׁ עֲרוּמִים:

שרח פי א ערבי

אנא קדאמך אלה לאהי ולאה אבהאתי רב נמיע א צנאייע. סיד
 נמיע אנסמאת. מבארך אנתא אלה מרגע נסמאת ללשוש אמייאתה:
 מבארך אנתא אלה אאהנא צלמאן א דנייא א עאמי לל דך
 פהם לייפרך בין א נהאר ובין א ליל:
 מבארך אנתא אלה אאהנא צלמאן א דנייא מפתח עמין:
 מבארך אנתא אלה אאהנא צלמאן א דנייא מחלחל מרבוטין:
 מבארך אנתא אלה אאהנא צלמאן א דנייא נאעב מחניין:
 מבארך אנתא אלה אאהנא צלמאן א דנייא מלבס משלחין:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 הַנּוֹתֵן לַיַּעַף כַּח:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 הַמְכִּיֵן מִצְעָדֵי גֶבֶר:
 צריך להזהר בתשעה כאב וביום הכפורים שלא יאמר ברכה זו, אך האכל צריך
 לאסרה אפילו שהולך יחף:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 שֹׁשְׁעָה לִי כָּל צָרָתִי:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה יִתְנַשְׁמָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲזוּר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:

שרח פי א ערבי

מבארך אנתא אלה אאהנא צלמאן א דנייא א עאמי לל
 תעבאן קווא:
 מבארך אנתא אלה אאהנא צלמאן א דנייא מארד א ארץ
 עלא א מאי:
 מבארך אנתא אלה אאהנא צלמאן אדנייא מרתב כסוואת ארגא:
 מבארך אנתא אלה אאהנא צלמאן א דנייא אדי צנע לי נמיע
 אחתייאני:
 מבארך אנתא אלה אאהנא צלמאן א דנייא מחום יסראיל
 נגברוזה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
עומר ישראל בתפארה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
שלא עשני גוי: (האשה אומרת בורה)

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
שלא עשני עבד: (האשה אומרת שפחה)

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
שלא עשני אשה: (האשה מברכת בלי שם ומלכות

ואומרת ברוך שעשני בראונו)

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
המעביר חבלי שנה מעיני ותנומה מעפעפי:

שרח פי א ערבי

מבארך אתה אלה אלהי ישראל
בתפארה:

מבארך אתה אלה אלהי ישראל
אנכי (אנכי):

מבארך אתה אלה אלהי ישראל
עבד (וציפה):

מבארך אתה אלה אלהי ישראל
מרה (מבארך אדי צנעני כרצאחה):

מבארך אתה אלה אלהי ישראל
א נומא מן עייני ונעאם מן נפיני:

ויחי רצון מלפניך יהוה אלהינו אלהי ואלהי אבותי
שתצילני בתורתך ותדביקני במצותיך.

ואל תביאני לידי חטא ולא לידי עון ולא לידי נסיון
ולא לידי בזיון ותרחיקני מיצר הרע ותדביקני

ביצר הטוב וכוף את יצרי להשתעבד לך ותניני
היום ובכל יום לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני

כל רואי וגמלני חסדים טובים ברוך אתה
יהוה אלהינו גומל חסדים טובים לעמו ישראל:

צ"ל ו"א דברים לא פחות ולא יותר (שלמי צבור דף ג"ה):

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו אלהי ואלהי אבותי
שתצילני היום ובכל יום ויום מעוי פנים.

ומעוות פנים מאדם רע מיצר רע מחבר רע.

שרח פי א ערבי

ויפון רצא מן קראמך אלה אלהי ואלה אבהאתי אן תדאמני
בתורתך ותלוקני בפראייעך ולא תניבני לל כמא ולא

לל גרם ולא לל תגריבה ולא לל תבהדל ותבעדני מן עמל לאיש
ותלוקני בעמל א טייב ונבר עמלי לעבודייתך ונעלני א יום ובכל

יום לל חק ולל פצל ולל רחמה בנצרך ובנצר גמיע נאצריני
ונאוני אפעל טייבין מבארך אתה אלה נאעם אפעל טייבין

לקומו ישראל:

יפון רצא מן קראמך אלה אלהי ואלה אבהאתי אן תכלעני
א יום ובכל יום מן קביחין א וגה ומן קבאחת א

וגה מן אנסאן לאיש מן עמל לאיש מן רפיך לאיש.

משכן רע. מפגע רע. מעין הרע. ומלשון הרע. מדין קשה. ומבעל דין קשה. בין שהוא בן ברית. ובין שאינו בן ברית:

ברוך אתה יהוה ^{יאהרונתי} אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על דברי תורה: והערב נא יהוה ^{יאהרונתי} אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפיפיות עמך בית ישראל. ונתתה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו בלנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמחה. ברוך אתה יהוה ^{יאהרונתי} המלמד תורה לעמו ישראל: ברוך אתה יהוה ^{יאהרונתי} אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים

שרח פי א ערבי

מן גיראן לאש. מן צדף לאש. מן עין א לאש. ומן לסאן אלאש. מן חכס קווי. ומן צאחב חכס קווי. בין אדי הווא אבן עהד (ועני משהר) ובין אדי ליסהו אבן עהד:

מבארך אתה אלה אלהיך על שאין אדם יודע לומר שם אלהיך בפראיייהו וצאנא עלא כלאם א תורה: וחלי מן פצלך אלה אלהיך לא כלאם תורתך בפמנא ובפמום קומך בית ישראל. ונעיר נחמא ונסלנא ונסלנא נסלנא ומיענא עארפין אסמך ומתעלמן תורתך בדין גאיה. מבארך אתה אלה א מעלם תורה לקומו ישראל: מבארך אתה אלה אלהיך על שאין אדם יודע לומר שם אלהיך בפראיייהו וצאנא עלא כלאם א תורה: ומתעלמן תורתך בדין גאיה. מבארך אתה אלה א מעלם תורה לקומו ישראל: מבארך אתה אלהיך על שאין אדם יודע לומר שם אלהיך בפראיייהו וצאנא עלא כלאם א תורה:

ונתת לנו את תורתך. ברוך אתה יהוה ^{יאהרונתי} אלהינו ונתת לנו את תורתך:

א) וידבר יהוה ^{יאהרונתי} אל משה לאמר: דבר אל-אהרן ואל-בני ישראל אמור להם: יברך יהוה ^{יאהרונתי} וישמך: יאר יהוה ^{יאהרונתי} פניו אליך ויחנך: ישא יהוה ^{יאהרונתי} פניו אליך וישם לך שלום: ושמך את-שמי על-בני ישראל ואני אברכם:

סדר תקון הצות

א) אחר שברך ברכת השחר ילך אצל הפתח סמוך למוזון (אם אפשר לו) ויפרוש בנגד על הקרקע ויסיר מנעליו וישב שם יחף, ויכסה ראשו, וישים אפר על מצחו במקום הנחת תפילין. ויכוף ראשו ויחבק פניו בקרקע, ויאמר תקון הצות, וקודם פתיחת איהו יקום וישב במקומו לעסוק בתורה. ב) כוונת שאין אומרים תקון רחל אלא רק תקון לאה אין צריך לשנות מקומו ולשבת על הקרקע, אלא ישב במקום שרוצה ללמד בו. ג) בלילי שבתות, ימים טובים, חוה"מ של פסח, ר"ח ויום הכפורים אין אומרים תקון הצות כלל לא תקון רחל ולא תקון לאה. ובלילי

שרח פי א ערבי

ועטא לנא לא תורתו. מבארך אתה אלה עאמי א תורה: ותכלים אלה לא מוסה קאילין: כלם לא אהרן ולא בנינו קאילין האכדא תבארבון לא בנין ישראל קאילין לחום: יבארבך אלה ויחפצך: יצונו אלה נורהו איך ויחן עליך: יכפי אלה ניעבהו מנך וינעל לך סלאם: ויינעלן אסמי עלא בנין ישראל ואנא אבארבך:

(א) במדבר ו'

ראשי חדשים, ובימים שאין גופלים על פניהם, וכן בחוה"מ של סכות, ובעשרת ימי תשובה, ובימי העומר, ובשנת השמיטה בא"י, ובבית האכל, ובבית החתן, אומרים דוקא תקון לאה. (ד) וזמן תקון חצות הוא מחצות הלילה עד עמוד השחר.

תקון רחל

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהדונהי) בדחילו ורחימו (יאההויה) ורחימו ודחילו (יאההויה) ליחדא שם י"ה בוי"ה ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הריני מוכן לומר תקון רחל ותקון לאה כמו שסדרו לנו רבותינו זכרונם לברכה לתקן את שרשם במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראינו ויהי נועם וכו'.

יאמר וידוי אנא וכו' עד הרשענו ואח"כ יאמר

מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שזכן שחקים הלא כל-תנסתרות ותנגלות אתה יודע. אתה יודע רוי עולם. ותעלומות סתרי כל-חי. אתה חפש כל חדריי-בטן ראה כליות ולב. אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך: יהי רצון מלפניך יהוה^{יאהדונהי} אלהינו ואלהי אבותינו שתמחול לנו את-כל-חטאתינו ותכפר לנו את-כל-עונותינו ותמחול ותסלח לכל-פשעינו:

יכוין לבכות על חרבן בית המקדש.

על נהרות בבל שם ישבנו גם-בכינו. בזכרנו את-ציון: על-ערכים בתובה. תלינו כנרותינו: כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר ותוללנו שמחה.

(א) רהלים קל"ו

שירו לנו משיר ציון: איך נשיר את-שיר-יהוה^{יאהדונהי} על אדמת נכר: אם אשפחך ירושלים תשבח ימיני: תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלים. על ראש שמחתי: זכר יהוה^{יאהדונהי} לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו וערו. עד היסוד ביה: בתדבבל השודדה אשרי שישלם-לך. את-גמולך שגמלת לנו: אשרי שיאחו ונפיץ את-עלליך אל-הסלע:

יכוין לבכות על הריגת הצדיקים

מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את-היכל קדשך. שמו את-ירושלים לעיים: נתנו את-נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים. בשר חסדיך לחיתו-ארץ: שפכו דמם פמים סביבות ירושלים ואין קובר: תיינו חרפה לשכנינו. לעג וקלס לסביבותינו: עד-מה יהוה^{יאהדונהי} תאנף לנצח. תבער כמו-אש קנאתך: שפך חמתך אל-הגוים אשר לא-ידעוך ועל-ממלכות. אשר בשמך לא קראו: כי אכל את-יעקב. ואת-נוהו השמו: אל-תזכר לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמיך. כי דלונו מאד: עזרנו אלהי ישענו על-דבר כבוד-שמך.

(א) תהלים ע"ט

והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: למה
 יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגוים לעינינו.
 נקמת דם עבדיך השפוך: תבוא לפניך אנקת
 אסיר בגדל זרועך. הותר בני תמותה: והשב
 לשבנינו שבעתים אלה חיקם. חרפתם אשר חרפוך
 אדני: ואנחנו עמך וצאן מרעיך נודה לך לעולם
 לדור ודור. נספר תהלתך:

(א) זכר יהוה אלהינו מה היתה לנו. הביטה וראה
 את חרפתנו: נחלתנו נהפכה לזרים. בתינו
 לנכרים: יתומים היינו ואין אב. אמותינו באלמנות:
 מימינו בכסף שתינו. עצינו במחיר יבאו: על צוארנו
 נרדפנו. יגענו ולא הונח לנו: מצרים נתנו יד. אשור
 לשבע לחם: אבתינו חטאו ואינם. ואנחנו עונתיהם
 סבלנו: עבדים משלו בנו. פרק אין מידם: בנפשנו
 נביא לחמנו. מפני חרב המדבר: עורנו כרתור
 נכמרו. מפני זלעפות רעב: נשים בציון ענו. בתלות
 בערי יהודה: שרים בידם נתלו. פני זקנים לא נהדרו:
 בחורים טחון נשאו. ונערים בעץ כשלו: זקנים
 משער שבתו. בחורים מנגינתם: שבת משוש לבנו.

(א) איכה ה'

נהפך לאבל מחולנו: נפלה עטרת ראשנו. אויבנו
 לנו כי חטאנו: על זה היתה דוה לבנו. על אלה
 חשבו עינינו: על הרציון ששמים. שועלים הלכו בו:
 אתה יהוה אלהינו^{אחרונה} לעולם תישב. כסאך לדור ודור:
 למה לנצח תשפחנו. תעזבנו לארץ ימים: השיבנו
 יהוה אלהינו^{אחרונה} אליך ונשובה. חדש ימינו כקדם: כי
 אסמאס מאסתנו. קצפת עלינו עד מאד: השיבנו
 יהוה אלהינו^{אחרונה} אליך ונשובה. חדש ימינו כקדם:

(א) הבט משמים וראה מזבול קדשך ותפארתך.
 איה קנאתך וגבורתיך. המון מעיד ורחמיך
 אלי התאפקו: כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו
 וישראל לא יכירנו. אתה יהוה אלהינו^{אחרונה} אבינו גאלנו
 מעולם שמך: למה תתענו יהוה אלהינו^{אחרונה} מדרךך
 תקשית לבנו מיראתיך. שוב למען עבדיך שבטי
 נחלתך: למצער ירשו עם קדשך. צרינו בוססו
 מקדשך: (ב) ועתה יהוה אלהינו^{אחרונה} אבינו אתה. אנחנו
 החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך בלנו: אל תקצף
 יהוה אלהינו^{אחרונה} עד מאד ואל לעד תזכר עון. תן תבט
 נא עמך בלנו: ערי קדשך היו מדבר. ציון מדבר

(א) ישעיה ס"ג. (ב) שם ס"ד.

היתה ירושלים שממה: בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבותינו היה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה: העל-אלה תתאפק יהוה ^{יאהדונה} ותחשה ותעננו עד-מאד:

א על-חומתיך ירושלים הפקדתי שמרים כל-היום וכל-הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את-יהוה ^{יאהדונה} אל-דמי לבם: ואל-תתנו דמי לו. עד-יבונן ועד-ישים את-ירושלים תהלה בארץ: נשבע יהוה ^{יאהדונה} בימינו ובזרוע עזו. אם-אתן את-דגנך עוד מאכל לאיבך ואם-ישתו בני-גבר תירושך אשר יגעת בו: כי מאספיו ואכלהו והללו את-יהוה ^{יאהדונה} ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי: ב אתה תקום תרחם ציון. ביעת לחננה כירבא מועד: כירצו עבדיך את-אבניה ואת עפרה יחננו: ^א בונה ירושלים יהוה ^{יאהדונה}. נדחי ישראל יכנס:

תקון לאה

ד לַמְנַצֵּחַ מִשְׁבִּיל לְבַנֵּי-קָרַח: פֶּאִיל תַּעֲרֹג עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם בֶּן נִפְשֵׁי תַעֲרֹג אֶלְיָךְ אֱלֹהִים:

א ישעיה ס"ב. ב תהלים ק"ב. ג שם קמ"ז. ד שם מ"ב.

צמאה נפשי | לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים: היתה-לי דמעת ל לחם יומם ולילה באמר אלי כל-היום איה אלהיך: אלה אונברך | ואשפכה עלי | נפשי כי אעבר בסף אדום עד-בית אלהים בקול-רנה ותנודה המון חוגג: מה תשתוחחי | נפשי ותקמי עלי חותלי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: אלהי ערי נפשי תשתוחח על-פני אונברך מארץ יהון וחרמונים מחר מצער: תהום אל-תהום קורא לקול צנורך כל-משפריך וגליך עלי עברו: יומם | יצוה יהוה ^{יאהדונה} | חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי: אומרה | לאל סלעי למה שבחתני למה-קדר אלך בלחץ אויב: ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל-היום איה אלהיך: מה-תשתוחחי | נפשי ומה-תקמי עלי חותלי לאלהים כי-עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

א שפמני אלהים | וריבה ריבי מגוי לא-חסיד מאיש מרמה ועולה תפלמני: כיר-אתה | אלהי מעוזי למה ונחתני למה-קדר אתה-לך בלחץ

א תהלים מ"ג.

אויב: שלח אורך ואמתך תמה ינחוני יביאני
אל הר קדשך ואל משכנותיך: ואבואה | אל-
מופח אלהים אל-אל שמחת גילי ואודך בכבוד
אלהים אלהי: מה-תשתוחחי | נפשי ומה-תחמי
עלי הוחילי לאלהים פירעוד אודנו ישועת
פני ואלהי:

כיסים שאין אסורים בהם תחנון אין אסורים מזמור יענך

(א) **לְמַנְצַח** מזמור לדוד: יענך יהוה אלהי יאחדנו ביום
צרה ישגבך שם | אלהי יעקב: ישלח
עזרך מקדש ומציון וסעדה: יזכר כל-מנחתך
ועולתך ידשנה-סלה: יתן-לך כל-בבך וכל עצתך
ימלא: נרננה | בישועתך ובשם-אלהינו נדגל ימלא
יהוה אלהי יאחדנו כל-משאלותיך: עתה ידעתי כי
הושיע | יהוה אלהי משיחו יענהו משמי קדשו
בגבורות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים
ואנחנו | בשם-יהוה אלהי אלהינו נזכיר: תמה
פרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעזרה: יהוה אלהי יאחדנו
הושיעה המלך יעננו ביום-קראנו: ע"כ
(ב) **לְדוֹד** מזמור ליהוה אלהי הארץ ומלואה תכל
וישבי בה: כי הוא על-ימים יסדה ועל-

(א) תהלים כ"י (ב) שם כ"ד.

נתלות יבוננה: מי-יעלה בתר-יהוה אלהי יאחדנו ומי-
יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר
לא-ינשא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה: ישא
ברכה מאת יהוה אלהי יאחדנו וצדקה מאלהי ישעו:
זה דור דרשו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו
שערים וראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך
הכבוד: מי זה מלך הכבוד יהוה אלהי יאחדנו עזו וגבור
יהוה אלהי יאחדנו גבור מלחמה: שאו שערים וראשיכם
ושאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי הוא זה
מלך הכבוד יהוה אלהי יאחדנו צבאות הוא מלך
הכבוד סלה:

(א) **לְמַנְצַח** בגנינת מזמור שיר: אלהים יחננו
ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת
בארץ דרפך בכל-גוים ישועתך: יודוך עמים |
אלהים יודוך עמים בלם: ישמחו וירננו לאמים
פירת-שפט עמים מישר ולאמים | בארץ תנחם סלה:
יודוך עמים | אלהים יודוך עמים בלם: ארץ נתנה
יכולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים
וייראו אותו כל-אפסי-ארץ:

(ב)

(א) תהלים ס"ו

א) הַלְלוּהָ | אֹדְהָ יְהוָה^{יאהרונתי} בְּכָל־לֵב בְּסוּד
 יִשְׂרָאֵל וְעַדָּה: גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה^{יאהרונתי}
 יִרְוִשִׁים דְּרוּשִׁים לְכָל־חַפְצֵיהֶם: הוֹדוּ־וְתַדְר פָּעֵלוֹ
 וְצַדִּיקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד: וְכֹר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן
 וְרַחוּם יְהוָה^{יאהרונתי} מִטָּרֵף נִתֵן לִירְאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם
 בְּרִיתוֹ: כִּחַ מַעֲשֵׂיו תִּגְדֵּי לְעַמּוֹ לְתַת לָהֶם נִחְלָת
 גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו אֶמֶת וּמִשְׁפָּט נְאֻמִּים כָּל־פְּקוּדָיו:
 סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאֶמֶת וַיִּשְׂר: פְּדוּת |
 שְׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוּשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ:
 יֵאֱשִׁיר חֲכָמָה | יִרְאֵת יְהוָה^{יאהרונתי} שֶׁכֵּל טוֹב
 לְכָל־עֲשׂוּיהֶם תְּהַלְתּוּ עֲמֶדֶת לְעַד:

ב) לְמַנְצַח מוֹמֹזֵר לְדוֹד: בְּבוֹא־אֱלֹו נָתַן הַנְּבִיא
 בְּאִשְׁרֵי־כָּא אֶל־בֵּת־שָׁבַע: חֲנָנִי אֱלֹהִים
 בְּחַסְדֶּךָ בְּרַב רַחֲמֶיךָ מִחַה פִּשְׁעֵי: הָרַב בְּכַסְּנֵי
 מַעֲוֵנִי וּמִחַטָּאתַי מִתְּהַרְנִי: כִּי־פִשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע
 וְחַטָּאתַי נִגְדֵי תִמְיֹד: לֵךְ לְבִדְךָ | חַטָּאתַי וְהִרַע
 בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדְבָרְךָ תוֹבָה בְּשִׁפְטֶךָ:
 הֵן־בְּעוֹזֵן חוֹלְלֵתִי וְכִחַטָּא יִרְחַמְתֵּנִי אֲמִי: הֵן־אֶמֶת
 חַפְצֵת בְּטַחֻוֹת וּבְסַתֶּם חֲכָמָה רַחוּמֵינִי: תַּחַטָּאֲנִי

א) תהלים קי"א. ב) תהלים נ"א

בְּאֵזוֹב וְאִמְתָּר תִּכְבַּסְּנִי וּמִשְׁלַג אֶלְבִּין: תִּשְׁמִיעֵנִי
 שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלַנָּה עֲצֻמוֹת דְּפִית: חֲסִתָּךְ פְּנִיךָ
 מִחַטָּאֵי וּכְל־עוֹנֹתַי מִחַה: רַב טְהוֹר בְּרֵאֱלֹו אֱלֹהִים
 וְרוּחַ נְכוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי: אֶל־תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ
 וְרוּחַ קְדֻשְׁךָ אֶל־תִּקַּח מִמֶּנִּי: הִשִּׁיבָה לִּי שִׁשׁוֹן
 וְשִׁעָךְ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: אֶלְמֹדָה פִּשְׁעִים דְּרִכֶּיךָ
 וְחַטָּאִים אֶלֶיךָ יָשׁוּבוּ: תִּצִּילֵנִי מִדְּמַיִם | אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי תִרְנֵן לְשׁוֹנֵי צְדָקָתְךָ: אֲדַנִּי שִׁפְתֵי
 תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהַלְתֶּךָ: כִּי | לֹא־תַחַפֵּץ זִבַּח
 וְאֶתְנָה עוֹלָה לֹא תִרְצָה: זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשִׁבְרָה
 לְבַד־נִשְׁבֵּר וְנִדְבָה אֱלֹהִים לֹא תִבְוָה: הִימִיבָה
 בְּרִצּוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם: אֲו תַחַפֵּץ
 זִבְחֵי־צֶדֶק עוֹלָה וּכְלִיל אֲו יַעֲלוּ עַל־מוֹזְבַּחַךְ פְּרִים:

בימים שאין אומרים תקון רחל ידלג פסוק עד אנה וכו', ויאמר תקום וכו'
 עד אנה בכיה בציון ומספד בירושלם: תקום תרחם ציון תבנה
 חומות ירושלם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מִלְךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ.
 טוֹב וּמְטִיב הַדְּרִשׁ לָנוּ. שׁוּבָה עָלֵינוּ
 בְּחֲמוּן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעֲשׂוּ רְצוֹנְךָ. בְּנֶה בֵיתְךָ
 כְּבַתְּחִלָּה. כּוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוּנוֹ. הֲרֵאנוּ בְּכַנְיָנוּ.

שִׁמְחָנוּ בְּתַקוּנָנוּ. וְהָשִׁיב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכֵנוּ. וְהָשִׁיב בְּהַנִּים
 לְעִבּוֹדְתֶם. וְלוֹיִם לְדוֹכְנָם לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם. וְהָשִׁיב
 יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם. וְשֵׁם נְעֻלָּה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ.
 יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה־יִשְׂרָאֵל ^{יֵאָדוּנָה} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתַשְׁעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ
 וְשֵׁם נְעֻשָׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת הַחֹבֹתֵינוּ תְּמִידִים
 כְּסֹדְרָם וּמוֹסְפִים כְּהִלְכֶתָם:

(א) נְשִׁיר הַמְּעֻלּוֹת בְּשׁוּב יְהוָה־יִשְׂרָאֵל ^{יֵאָדוּנָה} אֶת־שִׁיבֹת
 צִיּוֹן הֵינּוּ כְּחַלְמוֹם: אִזּוּ יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוֹ
 וְלִשְׁוֹנָנוּ רָגָה אִזּוּ יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יְהוָה־יִשְׂרָאֵל ^{יֵאָדוּנָה}
 לְעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵי: הַגְּדִיל יְהוָה־יִשְׂרָאֵל ^{יֵאָדוּנָה} לְעֲשׂוֹת
 עִמָּנוּ הֵינּוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה יְהוָה־יִשְׂרָאֵל ^{יֵאָדוּנָה} אֶרֶץ
 שְׂבִיתָנוּ כְּאֶפְיָקִים בְּנִגְב: הַזְרְעִים בְּרַמְעָה בְּרִגָה
 יִקְצְרוּ: הִלְוֶה יִלְוֶה וּבְכֹה־נִשְׂא מִשְׁדֵּ־הַזְרַע בְּא־
 יָבֵא בְרִגָה נִשְׂא אֶלְמֹתָיו:

ואח"כ יאמר פתיחת איהו ז"ל

פתיחת איהו הנביא זיע"א

טוב לומר קודם כל תפלה פתיחת איהו ז"ל, ומועיל לפתיחת הלב. ויהי נועם וכו'.
 פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וְאָמַר רַבּוֹן עַלְמִין
 דְּאֵנְתָּ הוּא חָד וְלֹא בְּחֻשְׁבֹן. אֵנְתָּ הוּא עַלְאָה

(א) תהלים קכ"ו

עַל כָּל עֲרֵאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין לִית מַחְשְׁבָה
 תְּפִיסָא בְּךָ כְּלָל. אֵנְתָּ הוּא דְאַפְקַת עֶשְׂרַת תְּקוּנִין
 וְקַרְיָנָן לֹון עֶשְׂרַת סְפִירָן לְאַנְהָגָא בְּהוֹן עַלְמִין סְתִימִין
 דְלֹא אֲתַגְלִין וְעַלְמִין דְאַתְגְּלִין. וּבְהוֹן אֲתַכְּפִיאת
 מִכְּנֵי נִשְׂא. וְאֵנְתָּ הוּא דְקָשִׁיר לֹון וּמִיחַד לֹון.
 וּבְגִין דְאֵנְתָּ מִלְּגָאוּ כָּל מָאן דְאַפְרִישׁ חַד מִן חֲבֵרִיה
 מֵאַלִין עֶשְׂרַת אֲתַחְשִׁיב לִיה כְּאֵלֹו אֲפְרִישׁ בְּךָ. וְאַלִין
 עֶשְׂרַת סְפִירָן אֲנֹון אֲזִלִין כְּסֹדְרָן חַד אָרִיךְ וְחַד קָצֵר
 וְחַד בֵּינֹונֵי. וְאֵנְתָּ הוּא דְאַנְהִיג לֹון. וְלִית מָאן
 דְאַנְהִיג כִּי לֹא לְעִילָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכָּל סְטְרָא.
 לְבוֹשִׁין תְּקַנְתָּ לֹון דְמַנְיָהוּ פְּרַחִין נִשְׁמַתִין לְכַנֵּי
 נִשְׂא. וּבְכֹה גּוֹפִין תְּקַנְתָּ לֹון דְאַתְקַרִיאוּ גּוֹפָא לְגַבֵּי
 לְבוֹשִׁין דְמַכְסִין עַלִיהוֹן וְאַתְקַרִיאוּ בְּתַקוּנָא דְא.
 חֶסֶד דְרוּעָא יְמִינָא. גְּבוּרָה דְרוּעָא שְׂמָאלָא. תְּפָאֶרֶת
 גּוֹפָא. נְצַח וְהוֹד תְּרִין שׁוֹקֵין. יְסוּד סִיּוּמָא דְגּוֹפָא
 אוֹת בְּרִית קָדֵשׁ. מַלְכוּת פֶּה תוֹרָה שְׂבַעֲל פֶּה
 קַרְיָנָן לֵיה. חֲכָמָה מוֹחָא אִיהִי מַחְשְׁבָה מִלְּגָאוּ.
 בִּינָה לְבָא וּבָה תֵּלֵב מִכִּין. וְעַל אֲלִין תְּרִין בְּרַחֲב
 תְּנַסְתְּרוֹת לִיהוָה־יִשְׂרָאֵל ^{יֵאָדוּנָה} אֱלֹהֵינוּ. כְּתָר עַלְיוֹן אִיהִו
 כְּתָר מַלְכוּת. וְעַלְיָה אֲתַמַּר מַגִּיד מִרְאֵשִׁית אַחֲרִית.

ואיהו קרקפתא דתפלי. מלגאו איהו יו"ד ה"א
 וא"ו ה"א דאיהו ארז אצילות. איהו שקיו דאילנא
 בדרועוי וענפוי. כמ"א דאשקי לאילנא ואתרבי
 בהווא שקיו:

רבון עלמין אנת הוא עלת העלות וספת הסבות
 דאשקי לאילנא בהווא נביעו. וחהווא נביעו
 איהו כנשמתא לגופא דאיהו חיים לגופא. וכד לית
 המיון ולית דיוקנא (דגופא) מפל מה דלגאו ולבר.
 ובראת שמיא וארעא. ואפקת מנהון שמישא
 וסיהרא וכוכביא ומולי. ובארעא אילנין ודשאין
 וגנתא דערן ועשבין וחיון ועופין וגנין ובעירין
 ובני נשא. לאשתמודעא בהון עלאין ואיך יתנהגון
 בהון עלאין ורתאין. ואיך אשתמודען מעלאי
 ותתאי ולית דינע בך כלל. ובר מנד לית יחודא
 בעלאי ותתאי. ואנת אשתמודע אדון על כלא.
 וכל ספירן כל חר אית ליה שם ידיע. ובהון
 אתקריאו מלאכיא. ואנת לית לך שם ידיע דאנת
 הוא ממלא כל שמהן ואנת הוא שלימו דכלהו.
 וכד אנת הסתלק מנהון. אשתארו כלהו שמהן
 כגופא בלא נשמתא. אנת חפים ולאו בחכמה

ידיעא. אנת הוא מבין ולאו מבינה ידיעא. לית
 לך אתר ידיעא. אלא לאשתמודעא תקפד וחילד
 לבני נשא. ולאחואה לון איך אתנהיג עלמא
 בדינא ובכחמי דאינון צדק ומשפט כפום עוכדיהון
 דבני נשא. דין איהו גבורה. משפט עמודא
 דאמצעיתא. צדק מלכותא קדישא מאוני צדק
 תרין סמכי קשומ. הין צדק אות ברית. כלא
 לאחואה איך אתנהיג עלמא. אבל לאו דאית לך
 צדק ידיעא דאיהו דין. ולאו משפט ידיעא דאיהו
 רחמי. ולאו מפל אלין מדות כלל. קום רבי שמעון
 ויתחדשון מלין על ידך. דהא רשותא אית לך
 לגלאה רזין טמירין על ידך מה דלא אתיהיב
 רשו לגלאה לשום בר נש עד כען:

קם רבי שמעון פרתח ואמר לך יתן ואדניה ^{יאהרובותי}
 הגדלה והגבורה וכו'. עלאין שמעו אנון
 דמיכין דחברון ורעיא מהימנא אתערו משנתכון.
 הקיצו ורננו שוכני עפר. אלין אנון צדיקיא דאנון
 מסטרא דההוא דאתמר בה אני ישנה ולפי ער.
 ולאו אנון מתים. ובגין דא אתמר בהון הקיצו
 ורננו וכו'. רעיא מהימנא אנת ואבהן הקיצו ורננו

לְאֶתְעָרוֹתָא דְשְׂכִינְתָא דְאִיהִי יִשְׁנָה בְּגִלּוֹתָא. דְּעַד
 בְּעַן צְדִיקָא בְּלָהוּ דְּמִיכּוּן וְשִׁנְתָא בְּחֹרֵיהוֹן. מִיַּד
 יְהִיבַת שְׂכִינְתָא תְּלַת קָלִין לְגַבֵּי רַעִיא מְהִימְנָא
 וְיִימָא לִיהָ קוּם רַעִיא מְהִימְנָא דְהָא עֲלֵךְ אֲתִמַּר
 קוֹל דְּוָדֵי דוּפֵק לְגַבֵּאי בְּאַרְבַּע אֲתָנוּן דִּילִיהָ. וְיִימָא
 בְּהוֹן בְּתַחֲוֵי לִי אֲחֹתִי רַעִיתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי. דְּהָא תַם
 עֲוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךָ. שְׂרָאֲשֵׁי נִמְלָא
 טַל. מֵאִי נִמְלָא טַל אֶלְא אֲמַר קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
 אֲנִתְ חֲשַׁבְתָּ דְּמִיּוֹמָא דְּאֲתַחְרַב בִּי מִקִּדְשָׁא דְּעֵאֲלֵנָא
 בְּבִיתָא דִּילִי וְעֵאֲלֵנָא בִּישׁוּבָא לֹא חֲבִי דְּלֵא עֵאֲלֵנָא
 כֹּל זְמַנָּא דְּאֲנִתְ בְּגִלּוֹתָא. הֲרִי לָךְ סִימְנָא שְׂרָאֲשֵׁי
 נִמְלָא טַל ה"א שְׂכִינְתָא בְּגִלּוֹתָא. שְׁלִימוּ דִּילָהּ
 וְחַיִּים דִּילָהּ אִיהוּ טַל. וְדֵא אִיהוּ יו"ד ה"א וּא"ו.
 וְה"א אִיהִי שְׂכִינְתָא דְּלֵא מַחְשַׁבְנָן ט"ל אֶלְא יו"ד
 ה"א וּא"ו דְּסֻלְיָקוּ אֲתָנוּן לְחַשְׁבְּנָן ט"ל. דְּאִיהִי מְלִיא
 לְשְׂכִינְתָא מְנַבְעֵו דְּכָל מְקוֹרֵין עֲלֵאִין. מִיַּד קַם
 רַעִיא מְהִימְנָא וְאַבְהָן קִדְשֵׁין עֲמִיהָ. עַד כְּאֵן רוּא
 דִּיחֻדָּא. בְּרוּךְ יְהוָה^{יאהוונה} לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

יְהוָה רַעוּא מִן קַדְם עֲתִיקָא קִדְשֵׁיא דְּכָל קִדְשֵׁין טְמִירָא דְּכָל טְמִירֵין סְתִימָא
 דְּכֵלָּא דִּיתַמְשַׁךְ טַלָּא עֵילָאָה מְנִיָּה לְמִלְיָא רִישִׁיָּה דְּעוּרֵי אַנְפִּין וְלַחֲטוּל

לְחַקֵּל תַּפְחוּין קִדְשֵׁין בְּנִהִירוּ דְּאַנְפִּין בְּרַעוּא וְחֻדְוֵתָא דְּכֵלָּא. וְיִתְמַשַּׁךְ מִן קַדְם
 עֲתִיקָא קִדְשֵׁיא דְּכָל קִדְשֵׁין טְמִירָא דְּכָל טְמִירֵין סְתִימָא דְּכֵלָּא רַעוּתָא וְרַחֲמֵי חֲנָא
 וְחֻסְדָּא בְּנִהִירוּ עֵילָאָה בְּרַעוּתָא וְחֻדְוֵה עֲלֵי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי וְעַל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲמִיהָ וְיִפְרֻקִינָן מִכָּל עַקְתֵּין בִּישׁוּין דִּיתָנוּן לְעֵלְמָא וְיוֹזְמִין וְיִתְהִיב לְנָא וְלִכָּל
 נַפְשָׁתָא חֲנָא וְחֻסְדָּא וְחַיִּי אֲרִיבֵי וְמוֹזְנֵי רוּחֵי וְרַחֲמֵי מִן קַדְמִיָּה אֲבִירָא אָמֵן וְאָמֵן:

סימן יהוה

יְדִיד נְפִשׁ אֲבִי תְּרַחֲמֵן. מְשׁוּךְ עֲבָדְךָ אֵל רְצוּנְךָ. יְרוּעַ עֲבָדְךָ
 כְּמוֹ אֵל. יִשְׁתַּחֲוֶה אֵל מוּל הַדְּרָךְ. כִּי יַעֲרַב לוֹ יְדִידוֹתְךָ.
 מְנוּפֶת צוּרָה וְכָל טַעַם:

הַדְּוֹר נָאָה וְזֵי הָעוֹלָם. נְפִשֵׁי חוֹלַת אֲתַבְתָּךְ. אֲנָא אֵל נָא רַפָּא
 נָא לָהּ. בְּתַרְאוֹת לָהּ נִנְעַם וְזוּךְ. אֲזֵי תַתְחַזֵּק וְתִתְרַפָּא.
 וְהִתְהַלַּךְ לָהּ שְׂמֵחַת עוֹלָם:

וְתִיק יְהִימוּ בְּחַמְיָךְ. וְחוּסָה נָא עַל בְּנֵי אֲהוּבָךְ. כִּי זֶה כְּמָה נְכֻסְךָ
 נְכֻסְךָ. לְרֵאוֹת בְּתַפְאֲרַת עֲוֹךְ. אֲנָא אֵלִי חֲמַדַּת לְבִי.
 חוּשָׁה נָא וְאַל תִּתְעַלֵּם:

חֲנֻלָּה נָא וּפְרוּשׁ חֲבִיב. עֲלֵי אֵת סַבְתָּ שְׁלוּמְךָ. תַּאֲזִיר אֲרַךְ
 מִכְּבוֹדְךָ. נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ. מַחֵר אֲהוּב כִּי כָּא מוֹעֵד.
 וְחַנּוּנֵי כִימֵי עוֹלָם:

סימן ישראל

יְחִיד וְאִין בְּלָתוּ אַחֵר. אֵל בְּשִׁירֵי זְמֵרָה בּוֹחֵר:
 יוֹשֵׁב בְּרוּם שְׁמַי וְבוּל. וּמִצְמִיחַ כָּל עֵץ יְבוּל. גְּדוּל בְּלֵי חֲמֵר
 וְגְבוּל. יוֹם יוֹם פְּגִיעָה אֲשַׁחֵר:
 שְׂבַרְתִּי עַד עַת כָּא שִׁילָה. יְשִׁיב נְדָחֵי יָרִים דְּגִלּוּ. אִם יִתְמַחֲמַח
 אַחְבָּה לוֹ. כִּי כָּא יָבֵא לֹא יֵאָחֵר:

דעבד עשר ספירות. שהם פתר חכמה בינה
חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד ומלכות.
ונהוריה טמיר וגניו בכתר עליון. ומניה אתפשט
נהוריה על יו"ד דאיהי חכמה. וה"א דאיהי בינה.
ווא"ו דכליל שית ספירן חסד גבורה תפארת נצח
הוד יסוד. וה"א דאיהי מלכות. ואל אורו הגדול
המתלבש בעשר ספירות דאצילות אנחנו מעלים
כונת התפלה והברכות וההודאות. ולמוד התורה
הקדושה. וקיום המצות האמורים בתורה ובדברי
סופרים וכל מחשבה טובה ורעותא דלפא שבקדושה
להוריד שפע עליון וברכה רבה מהארתו שבעתיקא
קדישא שהוא כתר עליון לאבא ואבא שהם חכמה
ובינה. ומאבא ואבא למלכא קדישא וחקל תפוחין
קדישין. שהם תפארת ומלכות: ונהריני מאמין
באמונה שלמה וגמורה פי יהוה^{יהוה} אל היינו
הוא יהוה^{יהוה} אחד ושמו אחד. הוא היה הוא
הנה והוא יהיה. הוא היה טמיר וגניו בכתר. הוא
הנה שמתלבש בעשר ספירות דאצילות. והוא יהיה
שמרגלה בתפארת ומלכות ואליו אנחנו מוסרים
נפשנו רוחנו ונשמרתנו על קדשת שמו ותרבוך.

ומקבלים עלינו עול מלכותו באהבה רבה ובנפש
חפצה בכתוב בתורה שמע ישראל יהוה^{יהוה} אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

והריני מגלה דעתי ורצוני לפני הקדוש ברוך
הוא בלב שלם ובנפש חפצה לביטול בטול
גמור ושלם כדיון ובהלכה. כל מחשבה זרה פגומה
ופסולה ואסורה. וכל מחשבה שיש בה כפרנות
חס ושלום. וכל מין הרחור רע וכל ציור רע פגום
ופסול ואסור. וכל הרחור של יתרא ושמן גאון
ופניה שאינה טובה. וכל מין בעס וזעם והקפדה.
אם יעלו בלבי ומוחי בכל עת ועת:

והריני מתנה עליהם שיהיו כלם בטלים ומבטלים
בטול גמור מכל צד ופנה לא שרירין ולא
קמין ולא יהיו חלין כלל ועקר. ויהיה כח ואמין
וחזק תנאי זה ומודעה וגלוי דעת זה שאני מתנה
ומודיע ומגלה דעתי לפני הקדוש ברוך הוא בכל
ואמין וחזק דין התנאים ומודעות וגלוי דעת אשר
הורו חכמים וכוונם לברכה בהלכות קנינים ומקח
וממכר. וכמו דין התנאים ומודעות ובטול שבועות

וּנְדָרִים שְׁהוּרוּ חֲכָמִים זָכְלָהּ בְּהִלְכוֹת שְׁבוּעוֹת וּנְדָרִים.
 וַיְהִי כֵחַ בְּטוֹל זֶה קָנִים וּמוֹעִיל עַל פִּי דִין הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה פְּדִין בְּטוֹל תַּחֲמִין קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח. וַיְהִי
 תְּנָאֵי זֶה וּמוֹדְעָה וּגְלוֹי דְעַת זֶה אֲשֶׁר אָנִי מִתְּנָה
 וּמוֹדִיעַ וּמְגַלֶּה דְעַתִּי שְׂרִירִין וּבְרִירִין וְקִימִין בְּבֵית
 דִּין שְׁלַ מְעַלָּה וּבְבֵית דִּין שְׁלַ מְטָה וּבִישִׁבוֹת
 כֹּל הַצְּדִיקִים וְקָנִים וְנִבְיָאִים וְאֲנָשֵׁי כְּנָסֵת הַגְּדוּלָּה
 וְתַנְאִין וְאַמְזָרָאִין וְכָל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל:

וְהִנֵּה אֲנֹכִי מוֹדֶה הוֹדָאָה גְּמוּרָה וּשְׁלֵמָה שְׂרִירָא
 וְקִימַת לְעַד וּלְנִצְחָה נְצַחִים בְּלֵב שְׁלָם וּבְנַפְשׁ
 חַפְצָה שְׁכָל עֲבוֹדַתִּי לִיהוָה ^{יֵהוָה} אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי
 אֲבוֹתֵינוּ הוּא יְהוָה ^{יֵהוָה} אֱחָד וְשֵׁמוֹ אֱחָד. הֵן
 בְּתַפְלָה. הֵן בְּתַלְמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. הֵן בְּמַעֲשֵׂה
 הַמִּצְוֹת הָאֲמוּרִים בְּתוֹרָה וּבְדַבְרֵי סוֹפְרִים וּבְכָל
 דְּבַר שְׂפִקְדוּשָׁה. הַכֹּל לַעֲשׂוֹת רְצוֹן יְהוָה ^{יֵהוָה}
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וּלְיַחַד קוֹדֶשׁ אֱ
 בְרִיךְ הוּא וְשִׁבְיָתִיהָ

ו"ה י אהדונהי

בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ. וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ לְיַחַד אֵשׁ י"ה

בו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלָים יְהוּה בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:
 וַיְהִי נֹעֵם ה' אֲהִינוּ וְכוּ'. יְהוּו לְרַצּוֹן וְכוּ'.

יזהר כל אדם לומר בכל יום קודם פ' העקדה בקשה זו שהובאה בס' בן איש חי להרי"ח ו"ל

זוה נוסח הבקשה

רבוּן עֲלֵמָא יְהֵא רְעוּא קִמְךָ לְמִיּהָב לֵן חִילָא לְאַתְעֵרָא בִּיקְרָךְ
 לְמַעַבְד רְעוּתְךָ וּלְסוֹרָא כְּלָא כְּדָקָא יְאוּת וְאַעֲנֵנָּה דְלִית
 אֲנִי יְדַעִין לְשׁוּאַה רְעוּתָא וּלְבָא לְתַקְנָא כְּלָא. יְהֵא רְעוּא קִמְךָ
 דְתַתְרַעִי בְּמַלְכִין וּצְלוּתָא דִילָן לְתַקְנָא תְּקוּנָא דְלַעֲלִילָא כְּדָקָא יְאוּת
 וּלְהוּוּ הִיכְלִין עֲלָאִין וּרוּחִין עֲלָאִין עֵיילִי הִיכְלָא בְּהִיכְלָא וּרוּחָא
 בְּרוּחָא עַד דְמַתְחַבְרִין בְּרוּכְתֵיהוּ כְּדָקָא חוּי. שְׁיִיפָא בְּשִׁיפָא.
 וְאַשְׁתַּלִּימוּ דָא בְּרָא וְאַתֵּיחְדוּ דָא בְּרָא עַד אֵינִין חַד. וְנַהֲרִין דָא
 בְּרָא. וּכְדִין נִשְׁמַתָּא עֲלָאָה דְכְּלָא אֲתִיא מְלַעֲיָלָא וְנַהֲרִין לֵן וּלְהוּוּ
 נַהֲרִין כְּלָהוּ בּוֹצִינִין בְּשִׁלְיָמוּ כְּדָקָא חוּי. עַד דְהָהוּא נַהֲרָא עֲלָאָה
 אֲתַעֵר. וְכְלָא אֲעִיל לַגְבִי קִדְּשִׁים וְאַתְבְּרַכָּא וְאַתְמַלִּיא כְּבִירָא
 דְמִיָּין נִבְעִין וְלֹא פִסְקִין וּכְלָהוּ מִתְבְּרַכֵּן לְעִילָא וְתַתָּא. וְהָהוּא
 דְלָא אֲתִיידַע וְלֹא אֲעִיל בְּחוּשְׁבָנָא. רְעוּתָא דְלֹא אֵיתַפֵּס לְעֲלָמִין
 בְּסִים לָנוּ לָנוּ בְּנוּוִיָהוּ. וְלֹא אֲתִיידַע הָהוּא רְעוּתָא וְלֹא אֵיתַפֵּס
 לְמַנְדַע וּכְדִין כְּלָא רְעוּתָא חַדָּא עַד אֵין סוּף וְכְלָא אִיהוּ בְּשִׁלְיָמוּ
 מִלְתַתָּא וּמְנוּ לָנוּ עַד דְאַתְעֵבִיד כְּלָא חַד. וְאַתְמַלִּיא כְּלָא וְאַשְׁתַּלִּים
 כְּלָא וְאַתְנַהֲוִיר וְאַתְכַסֵּם כְּלָא כְּדָקָא יְאוּת:

רבוּן עֲלֵמָא יְהֵא רְעוּתְךָ עִם עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְעֵלָם. וּפּוֹרְקִין יְמִינְךָ
 אַחֲוֵי לְעַמְךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ וְלֹאֲמַטוּוִי לָנָא מִטוֹב נַהֲוֹרְךָ.
 וְלִקְבֵלָא צְלוּתָנָא בְּרַחֲמֵי. יְהֵא רְעוּא קִמְךָ דְתַהוּוּ סַעִיד וּסְמִיךְ לֵן
 דְנִימָא מְלִין בְּאַרְח מִישַׁר. בְּתַקְנָא דְלַעֲלִילָא בְּתַקְנִין דְמַלְכָא

קדישא ומטרוניתא קדישא ולמעבד יחודא שלים לאשלפא
להווא נשמתא דכל חיי מדרגא לדרגא עד סיפא דכל דרגין.
בגין דיהוי ההוא נשמתא משתכחא בכלא ומתפשטא בכלא
דהא עילא ותתא תליין בההוא נשמתא ומתקיימי בה :

בקשות

סימן שלמה

קל פרואי מעלה ומטה. יעידון גידון כלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
שלישים ושנים נתיבות שבילך. וכל מבין סודם יספרו את גדלך.
והם גיורו כי הכל שלך. ואתה הא המלך המיוחד:
לבבות בקשקשם עולם בני. ומצאו כל יש בלתי שנוי. במספר
במשקל הכל מנוי. כלם נתנו מרנעה אחד: יעידון
מראש ועד סוף יש לה סימן. צפון גים וקדם ותימן. שחק
ותבל לה עד גאמן. מנה אחד ומנה אחד: יעידון
הכל ממך נופד ובוד. אתה תעמוד והם יאבדו אבוד. לכן כל
יצור יתן לה כבוד. כי מראש ועד סוף הלא אב אחד:

סימן שמעיה קוסון

אודה לאל לבב חונק. גרן יחד בוכבי בקר:
שימו לב על הנשמה. לשם שבו ואחלמה. ואורה באור
החמה. שבעתום באור בקר:
מכסא כבוד חצקה. לגור בארץ ערבה. להצילה מלקחה.
ולהאירה לפנות בקר:
עורו נא כי ככל לילה. נשמתכם עולה למעלה. לתת דין
חשבון מפעלה. ליוצר ערב ובקר:
אודה

ומצאוה מטונפת. מעונות ובתוספת. כמו שפחה נחרפת. תמיד
בבקר בבקר:
אודה
(נוסח אחר) ומצאוה מקודשת. במצות ובתוספת. כמו פלה מקושטת.
תמיד בבקר בבקר:)

הנאמן

בפקדונו. וחוורנה לו ברצונו. איש לא גנע בעונו. ויהי
ערב. ויהי בקר:
אודה

קומו

כי זאת המנוחה. מדרת רחמים מתוחה. שובו כי ידו
פתוחה. לכל משכימי בבקר:
אודה

ושנה

אל תאכהו. לתקדיש לאל אהבו. הכו לוי הכו. כבוד
וקיה הבקר:
אודה

סלוה

כמו ערמים. נפש בתמות גרדמים. וען למשטח חרמים.
לסדר עולת הבקר:
אודה

והגיו

העניו. יחידה תמה ונקיה. ואשר נפשו לא חיה. איד
ונקה לאור הבקר:
אודה

נועם

יי לחוות. נזכה ובשנה הזאת. בשמחות פחת רגוות.
בקר תשמע קולי בקר:
אודה

סימן שלמה

שפל רוח שפל כרד וקומה. אקדמך ברוב פחד ואימה:
לפניך אני נחשב בעיני. בתולעת קטנה באדמה:
מלא עולם אשר אין קץ לגדלו. הקמוני יתלך ובמה:
הדרך לא יכילון מלאכי רום. ועל אחת אני כמה וכמה:
הטיבות והגדלת חסדים. לה תגדיל להודות כל נשמה:
(ג)

אֲנִי הִלֵּךְ אֵלָיו כֹּל יְשָׁמָה וְאוֹדֶה בְּרוֹב פֶּסֶד וְאֵימָה:
 תוֹדֶה קִהְלֶךְ צוֹר לְרוֹמִם. לֵךְ אֶכְרַע וְאֶכְפֹּף רֹאשׁ וְקוֹמָה:
 רוּם הֲלֹא נָטָה בְּמִכְטָא. וְהֶאֱרַץ יִסְדָּה עַל בְּלִימָה:
 אִישׁ חֲקוֹר אֶת סוּד יוֹצְרוֹ. וְמִי הוּא זֶה בְּכָל קִדְמָה וְנֶמָה:
 הוּא עָלֵי כָל פֶּה וְלִשׁוֹן. אֲשֶׁר הִפְלִיא וְעָשָׂה כָּל בְּחֻכְמָה:
 בְּגוֹי קְדוֹשׁ וְעֲלִיוֹן. וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא בְּעֵלְמָא:

יְהוָה רַבּוֹן עֲלֵם וְעֵלְמָא. אֲנִיתָ הוּא מְלָכָא מְלָךְ מְלִכְיָא:
 עוֹבְדֵי וְבוֹרְתָךְ וְתַמְהֵיָא. שְׁפַר קִדְמֵי לְהַחֲנוּיָא: יי
 אֲסֻדְרָא צִפְרָא וְרַמְשָׂא. לֵךְ אֵלֶּהָ קוֹדֵישָׁא בְּרָא כָּל נִפְשָׂא:
 עֲרִין קוֹדֵישִׁין וְיַגְנֵי אֲנָשָׂא חַיּוֹת בְּרָא וְעוֹף שָׁמַיָא: יי
 עוֹבְדֶךָ וְתַקִּיפִין. מִכִּיד רַמְיָא וְקוֹף בְּפִיפִין. לוֹ יְחִי וְגַבַר:
 שְׁגִין אֶלְפִין. לֹא יַעוֹל וְבוֹרְתָךְ בְּחֻשְׁבָּנָא: יי
 דִּילִיָּה יִקְרַ וְרַבּוּתָא. פְּרוֹקִית עֲנֵךְ מִפּוּם אֲרִיזוֹתָא. וְאַפִּיק:
 ית עֲמֻךְ מַגּוֹ גְלוּתָא. עֲמֻךְ דֵּי בְחֻרְתָּ מְכָל עַמְמָא: יי
 לְמַקְדָּשֶׁךָ תוֹב וְלִקְדוֹשׁ קוֹדֵישִׁין. אַמֵּר דֵּי בֵּיהּ יַחֲדוּן רוּחִין וְנִפְשִׁין:
 וְיִזְמְרוּן לֵךְ שִׁירִין וְבְרַחֲשִׁין. בִּירוּשָׁלַם קִרְתָּא דְשׁוּבְרָא: יי

שַׁעַר תְּרַחֲמִים. לְעַם כְּדָ בּוֹטָת. כְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ. הֵנָּה יִפְתַּח:
 יִשְׁעֵי לֵךְ אֶקְרָא. בְּיָמִים וּבְלֵילוֹת. אֵל גְּדוֹל וְנֹרָא. נֹרָא עֲלִילוֹת.
 שְׁלַח נָא נְאוּלוֹת. וְלֵךְ נִשְׁבַּח. וְנִקְרִיב קֶרֶבְנוֹת. עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ:

הַסֵּר מִעֲלֵינוּ צוֹר. וְעַם וְעִבְרָה. הִנֵּה נָא בְּעַדְנוּ. צָנָה וְסוֹחֲרָה. פֶּשַׁע
 וְעִבְרָה. הִנֵּה נָא סוֹלֵת. שַׁעֲהָ נָא עֲתִירָה. בְּקִרְבַּי הַמִּזְבֵּחַ:
 וְעַד אֵין עֲמָה. יִהְיוּ בֵּין צָרִים. תְּשׁוּפֵי וְרַנְעֵה. עַל רִשְׁעִים
 אֶבְרָיִם. אֲדִיר אֲדִירִים. אֵל נָא יִהְיוּ לְבַסְתָּ. נְאוּלָה
 לְעִבְרִים. הִנֵּה נָא שׁוֹלַח:
 דְּרוֹר תְּדַוֶּה קוֹרָא. לְעַם הַנְּדָבָאִים. וְאוֹיֵב יוֹזְרָה. הַצֵּל נָא
 חֲלָבָאִים. עֲשֵׂה נָא פְּלָאִים. וְלֵךְ נִשְׁבַּח. וּבְקוֹל שִׁירִים
 נְאִים. נִקְמִיר וְיִנְבַּח:

הַיֵּשֶׁב נָא שְׂכִינְתָּה. לְבֵית הַבְּחִירָה. וְהַסֵּר מִנִּינְהָ. מֵעַל שֶׁהַ פּוֹזְרָה.
 עֲדָה הַסּוֹרְרָה. בְּכַדָּם פֹּלֵת. וּבְשִׁמְחָה וּבְרַנְיָה. לְבַגְנוּ שְׂמַח:

שִׁירֵי לְאֵל נְבוּנֵי. שִׁירֵי רַנְנֵי. שְׁבַת וְרֹאשׁ הַחֹדֶשׁ יוֹם זֶה לִּי:
 שְׁמוֹ הוֹדִיעֵנו. לְכָל וְהַשְׁמִיעֵנו. וּמְרוֹ חֲרִיעֵנו. לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ יי:
 לוֹ בְּמַקְדָּשׁוֹ. תַּנּוּ חוֹשׁוֹ לְדַרְשׁוֹ. הַתְּהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ.
 יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יי:

קוֹדֵישִׁים שְׁמָךְ יוֹדוּ. וְתַכְרִידֵךְ יַגִּידוּ. אַף יִתְלַלוּ וְיודוּ. שְׁמִים פְּלֹאֵה יי:
 בְּאַרְצֵי וּמְבַשְׂתֵי. שְׁמָךְ וְשִׁירִים שְׂרַתֵי. וְאַלְהַ הַנְּשִׁתֵי. בְּכוֹרִים לִי יי:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מְלָךְ. בְּטָרְסָם כָּל יַצִּיר נִבְרָא:
 לְעֵת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצֵנוּ כָּל. אֵין מְלָךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
 וְאַחֲרַי בְּכָלֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ וְלִלְוֵה נֹרָא:
 וְהוּא הִנֵּה וְהוּא הִנֵּה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאָרָה:

והוא אחר ואין שני.
 בלי ראשית בלי תכלית.
 בלי ערך בלי דמיון.
 בלי חבור בלי פירוד.
 והוא אלי וחי גואלי.
 והוא נפי ומנוסי.
 והוא רופא והוא מרפא.
 בנרו אפקיד רוחי.
 ועם ריחי ננתי.
 במקדשו תגל נפשי.
 ואז נשיר בבית קדשי.

להמשילו ולהתבררה :
 ולו העז והמשרה :
 בלי שני ותמורה :
 גדול כח וגבורה :
 וצור חקלי ביום צרה :
 מנת בוסו ביום אקרא :
 והוא צופה והוא עזרה :
 בעת אישן ואעירה :
 אדני לי ולא אירא :
 משיחני ישלח מהרה :
 אמן אמן שם הנורא :

אשר בידו נפש כל חי. ורוח כל בשר איש: בידך אפקיד רוחי.
 פדית אותי ה' אל אמת. רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יי:
 אמר רבי יהודה אשרי מי שעמלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו
 גדל בשם טוב ונפטר בשם טוב מן העולם ועליו אמר שלמה
 בחכמתו טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו. למוד תורה
 הרבה ויתנו לך שכר הרבה. ודע שמתן שכרן של צדיקים לעתיד לבא:
 רבי חנניא וכו'

ואמר קדיש על ישראל.

הלכות ציצית וסדר עטיפתו

א) וכן הנחת ציצית ותפלין בכקר, משיראה את חברו הרגיל עמו קצת, ברחוק
 ד' אמות ויכירנו, וטוב לאחר ולא להקדים. ב) טלית גדול שיעורו שיקף ראשו
 וגופו עד החזה פנים ואחור. ג) הטלית והציציות שלו יהיו מצמר רחלים ואילים
 וזה הוא החיוב מדאורייתא. והלבושו מקיים מ"ע דאורייתא אליבא דבי"ע.
 ד) חומי הציציות צריכים להיות טוויין לשם מצות ציצית, ומצוה מן המוכתרת
 שיהיה כל חוט שזור משמונה חוטין, וכשתולה אותם בטלית וכן כשקושרם יאמר

לשם מצות ציצית. ה) הנקב שבו תולין הציציות לא יהיה רחוק יותר מרוחב
 ג' אצבעות מסוף הכנף, והכריכות, יש כורכים כ"ו כריכות כמספר יהוד, ויש
 מדקדקין לכרוך מ"ל כריכות כמספר ה' אחד כסדר הוה, ו' ח' י"א י"ג,
 והגדיל יעשהו חוליות חוליות של ג' כריכות כל א', ואורך החוטין יהיו לכתחלה
 י"ב גודליו, ויהיו שליש גדול ושני שלושם ענף. ו) סדר עטיפת הציצית כך
 הוא, אחר הכרכה יעטף בו ראשו בלבד והפנים יהיו מגולין, ויוריד ארבע
 הכנפות לצד החזה, ואח"כ יאחו בשני הכנפות של צד ימין וישליכם לאחוריו
 לצד שמאל וימתין מעט, ואח"כ יאחו בשני הכנפות של צד שמאל וישליכם
 לצד ימין, באופן שיהיו כל הד' כנפות תלוים לאחוריו, וימתין מעט, ואח"כ יוריד
 הטלית על כל גופו ויהיה מעוטף בו ראשו וגופו. ז) קודם שיכרך על הציצית
 יעיין ויברוק בחושי הציצית שלא יהיה בהם חסרון הפוסל, ויפריד אותם בידיו
 שלא יהיו מסוככים (ובשבת לא יפירדם) ויכוין לקיים מ"ע ללבוש ציצית מצויצת
 כהלכתה, וגם יכוין שצונו הקב"ה להתעטף בו כדי שנוכר מצותיו לעשותם.

קודם שיכרך על הציצית יאמר לשם יתוד זה

לשם יתוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו, ורחימו
 ודחילו, ליחרא אותיות יוד ה"א באותיות וא"ו ה"א ביהודא
 שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הריני מוכן ללבוש טלית מצויצת
 כהלכתה כמו שצונו ה' אלהינו בתורתו הקדושה ועשו להם ציצית
 על כנפי בגדיהם, כדי לעשות נחת רוח ליוצרי ולעשות רצון בוראן,
 והריני מוכן לכרך על עטיפת הטלית כתקון רז"ל, והריני מכוין לפטור
 בכרכה זו גם טלית הקטן שעלי. ויהי נועם וכו'.

ברוך אתה יהוה אלהינו ^{יאהדנהי} ייאלהינו מלך
 העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
 להתעטף בציצית:

שרח פי א ערבי

מבארך אנתא אלה אלהנא צלטאן א דנייא אדי קדסנא
 כפראייעהו ווצאנא אן נלתף בל ציצית:

הלכות תפלין וסדר הנחתם

א) אחר שלבש ציצית יניח תפלין מיד קודם פרשת העקרה כדי שיהיו עליו בשעת ק"ש דקרבנות שהיא חיוב. ב) ירא שמים ויהר להניח שני זוגות תפלין של רש"י ור"ת כי שניהם צריכים ואין בזה משום ויהרא, וצריך להניח שניהם יחד ולא כל א' לחוד, ויכניס בורעו תחלה תש"י של רש"י ואח"כ יניח של ר"ת, וכשבורך יניח הרצועות של רש"י על הרצועות דר"ת, וכן בתש"ר יניח תחלה של רש"י שיהיה סמוך למצח ולמעלה ממנו של ר"ת, ולא יניחם אחד על השני והרצועות היורדות על הכתפים יניחן ג"כ של רש"י על של ר"ת. ג) הנחת תפלין של יד בשמאל שהיא יד כהה, ואטר יד ימינו אם עושה כל מלאכתו בשמאלו יניח בשמאלו שהיא ימין כל אדם, [וצריך לעשות לו תפלין של יד ימין בשבילן] ואם שולט בכ' ידיו או כותב בימין יניח בשמאל כל אדם. ד) בזמן הנחת תש"י יכסה ורועו בטלית כדי שתהיה הנחת תש"י בהצנע ואע"פ שאין שום אדם רואהו כי יש סוד בדבר. ה) מקום הנחת תש"י הוא על הורוע הסמוך לחתף במקום קבוצת הכשר הנקרא קיבורת שהוא בסוף הורוע שלצד היד, ויניח המעברתא [מקום שעוברת בו הרצועה] לצד החתף ויכרך, ואח"כ יהדק הרצועה ויכרוך אותה סביב הכית של התפלין, ואח"כ ימשוך הרצועה לזרוע [ויוהר שלא לכרוך שום כריכה על הקיבורת] ויכרוך ו' כריכות שלמות סביב הורוע, ומה שנמשכת הרצועה בתחלת הורוע וכן מה שנמשכת בסוף הורוע אין זה בכלל ו' הכריכות. ו) אחרי שהניח תש"י יעמוד להניח תש"ר וקודם שיניחנו יסתכל בו ויניחן שיש בשני שינין דאית בהו רזין סתימין עסיקין. ז) אסור להפסיק בין הנחת תש"י לתש"ר בשום דבר ואפילו בענית קדיש וקדושה, ואם הפסיק בדבור שלא מענין התפלין צריך לברך על תש"ר על מצות תפלין, ואם הפסיק בדבר השיך לתפלין או ענה קדיש וקדושה אין צריך לברך. ח) מקום הנחת תפלין של ראש הוא במקום שער, ואפילו אין לו שערות צריך להניחו במקום שדרכו לצמוח שער, וצריך להניח כל התפלין במקום שער ולא מקצתו על המצח ומקצתו במקום שער וכ"ש שלא יניחנו כלו על המצח שלא קיים מצות תפלין וגם נענש על כך כי זה הוא דרך הקראים. ט) אחרי שהניח תש"ר ויכרוך ג' כריכות על האצבע האמצעית הנקראת אמה, באופן זה, כריכה א' בפרק האמצעי של האצבע ושתי כריכות בפרק הסמוך לכף היד, ובעת שכורך אותם יאמר פסוקי וארשתוך וכו'. י) אחרי ג' כריכות הנז' יכניס הרצועה של תש"ר של צד ימין בקצה התחתון של החגורה, ושל צד שמאל בקצה העליון של החגורה, בסוד והאחת גבוהה מהכרתה, וגם הקצות של הרצועות יכניסם בתוך החגורה ולא יהיו משולשלים למטה. יא) ויהר מאד שלא יסיה דעתו מהתפלין כלל, רק בתפלת י"ה ובזמן שעוסק בתורה רשאי להסיה דעתו ממנו, ומאד צריך להוהר בזה כי ענשו גדול.

יב) לא יהיה שום דבר הוצץ בין התפלין לבשר בין כתיים בין ברצועות. יג) לא יחלוץ התפלין עד אחר עלינו לשכח, וטוב לעסוק בתורה בציצית ותפלין, ובר"ה יחלוץ התפלין אחר אמירת הקדיש שקודם מוסף אבל לא קודם לכן. יד) כשהולץ התפלין יעשה באופן זה, יעמוד ויסיר תחלה הכריכות של האצבע וישב ויסיר כ' או ג' כריכות מעל ורועו, ואז יעמוד ויחלוץ התש"ר ואח"כ ישב ויחלוץ התש"י, ויהר שלא יחלוץ התש"י קודם התש"ר דק"ל כל זמן שבין עניך יהיו שתיים. טז) כשמינה התפלין בתוך הכיס יניח התש"י בצד ימין ככדי כשיבוא ללבשו יפגע בתש"י תחלה.

קודם הנחת תפלין של יד יאמר

לִיקְבְּהוּ בְדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ. וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ לַיהוָה שֵׁם יי"ה בּוֹיָהּ בַּיהוּדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל הַרִינִי מוֹכֵן לְקִיּוּם מִצוֹת עֲשֵׂה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּיָדִי וּבְרָאשֵׁי כְמוֹ שֶׁצִּוְנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ וְקִשְׁרָתָם אוֹתָם לְאוֹת עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְמוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם, וְהַרִינִי מוֹכֵן לְכַרְךְ הַבְּרָכָה שֶׁתִּקְנֶה רִזִּי עַל מִצְוֹת הַתְּפִלִּין, וְהַרִינִי מוֹכֵן לְפִטוֹר בְּבִרְכָה זוֹ תְּפִלִּין שֶׁל יָד וְתְּפִלִּין שֶׁל רֶאשׁ, וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאַחֲרָיו אֲבוֹתֵינוּ כְּאִלּוּ כּוֹנְנֵי כֻכָּל הַכּוֹנְנוֹת הַרְאוּיוֹת לְכוּיֵן בְּהַנְחַת הַתְּפִלִּין וּבְבִרְכָה, וַיְהִי נֹעֵם וְכו'.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּ לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין:

א) וְאַרְשִׁתֶּיךָ לִי לְעוֹלָם. וְאַרְשִׁתֶּיךָ לִי בְּצִדְךָ וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים: וְאַרְשִׁתֶּיךָ לִי בְּאֵמֻנָה. וַיְדַעַת אֶת־יְיָ:

שרח פי א ערבי

מבארך אתה אלה אלהא צלטאן א דנייא אדי קדסנא בפראייצהו ווצאנא לנכלי תפלין:

ואלמטבך לי לל אבד. ואלמטבך לי פי א חק. ופי א שרע. ופי א פצל. ופי א רחמה: ואלמטבך לי פי א אמאנה. ותערפין אא אלה:

(א) הושע ב'

ואח"כ יש נוהגים לאמר זה

ומחמתך אל עליון תאציל עלי ומכינתך הכונני. ובחסדך תגדיל עלי ובגבורתך תצמית אויבי וקמי. ושמן הטוב והטהור תריק על שבעה קני מנורה להשפיע טובך לבריותיך. פותח את ירך ומשביע לכל חי רצון:

ואם הפסיק בדבור בין תפלין של יד לתפלין של ראש (כנ"ל בסעיף ז') יברך ברוך אתה יהוה אלהינו יאהודנהי אל הונו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפלין:

אחר הנחת תפלין יאמר שתי פרשיות אלו, ואם אינו יכול לאמרן קודם התפלה יאמר אותן אחר התפלה קודם שיתלוץ התפלין.

א) וידבר יהוה אלהי יאהודנהי אל משה לאמר: קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים פי בתוך יד הוציא יהוה אלהי יאהודנהי אתכם מזה:

שרח פי א ערבי

מבארך אתה אלה אלהא עלטאן א דנייא אדי קדסנא בפראייצוהו ווצאנא עלא מצות תפלין: ותפלם אלה אא מוסה קאיוילן: קדם לי גמיע בכר פתח גמיע בטן בבנין ישראל. פי א אנסאן ופי א בהימה לי הוא: וקא מוסה אא א קום אדכרו א יום האדא אדי כרגתום מן מצר מן בית עבודייה. אדי בקווה עצימה כרגפום אלה מן האדי.

(א) שמות י"ג

ולא יאכל חמין: היום אתם יצאים בחדש האביב: והיה כייביאך יהוה אלהי יאהודנהי אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסים אשר נשבע לאבתך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבודה הזאת בחדש הזה: שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה אלהי יאהודנהי: מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמין ולא יראה לך שאר בכל נבלה: ותנדת לבנה ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה אלהי יאהודנהי לי בצאתי ממצרים: ותיה לך לאות עליך ולזכרון בין עיניך

שרח פי א ערבי

ולם ינאכל מכתמר: א יום אתתום מאעין. כשהר א רביע: ויבון למן יניבך אלה אא ארץ א כנעני ולחתי ולאמורי ולחוי ולייבוסים אדי חלף לאבהאתך לייעמי לך ארץ תסיל חליב ועסל. ותכדם א כדמה האדי פי א שחר האדא: סבעת איאם תאכל פטור. וכיום א סאבע עיד לאלה: פטור ינאכל בסבעת א איאם. ולם יצהר ענדך מכתמר ולא יצהר ענדך כמיר כגמיע חדודך: ותכפר לאבנדך בלאך א יום קאיוילן. בסכב האדא צנע אלה לי ככרוני מן מצר: ויבון לך לנישאן עלא ירך ולתדכאר בין עיונדך

לְמַעַן תִּהְיֶה תוֹרַת יְהוָה^{יאהדונהי} בְּפִיךָ בֵּי
 בְּיַד הַזֹּקֵף הוֹצִיאֵךְ יְהוָה^{יאהדונהי} מִמִּצְרַיִם:
 וְשִׁמְרַת אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֵדָה
 מִיָּמִים וּמְיֻמָּה:

וְהָיָה כִּי־יִבְאֵךְ יְהוָה^{יאהדונהי} אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
 כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וּלְאַבְתָּיִךְ וּנְתַנָּה לְךָ:
 וְהִעֲבַרְתָּ כָּל־פְּטוּר־רִחִים לְיְהוָה^{יאהדונהי}
 וְכָל־פְּטוּר אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ
 הַזֹּכְרִים לַיהוָה^{יאהדונהי}: וְכָל־פְּטוּר חֲמור תִּפְדֶּה
 בְּשֵׁה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעֵרְפָתוֹ וְכֹל בְּכֹר
 אָדָם בְּבָנֶיךָ תִּפְדֶּה: וְהָיָה כִּי־יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ
 מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֻק
 מִצְוֹת יְהוָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֻק

שרה פי א ערבי

לאגל תפון שריעת אלה בפומך. אדי בקווה עצימה כרנך אלה
 מן מצר: ותחפץ א שריעה האדי לזוקתהא מן סנה לסנה:
 ויבון למן יגיבך אלה א ארץ אפנעני כמא חלף לך ולאבהאתך
 ויעטיהא לך: ותפוות גמיע פתח כמן לאלה. וגמיע פתח
 פרך בהימה א דבורה אדי יציר ענדך לאלה: וגמיע פתח חמאר
 תפך כגינמה ואדא לם תפך ותצטר. וגמיע כפר אנסאן ככנינדך
 תפך: ויבון למן יסאך אכנדך בוכרה קאיילך אש האדי ותקול להו בקווה

יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה^{יאהדונהי} מִמִּצְרַיִם מִבֵּית
 עַבְדִּים: וַיְהִי כִּי־הִקְשָׁה פְּרַעֲהַ לְשַׁלַּחֲנוּ
 וַיִּתְּרָךְ יְהוָה^{יאהדונהי} כָּל־כְּבוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִבְּכֹר אָדָם וְעַד־כְּבוֹר בְּהֵמָה עַל־כֵּן אֲנִי
 זֹכֵר לַיהוָה^{יאהדונהי} כָּל־פְּטוּר רִחִים הַזֹּכְרִים
 וְכָל־כְּבוֹר בְּנֵי אֶפְרָה: וְהָיָה לְאוֹת עַל־יַדְכָּה
 וְלִמְוֹטְפַת בֵּין עֵינֶיךָ בֵּי בְחֻק יָד הוֹצִיאָנוּ
 יְהוָה^{יאהדונהי} מִמִּצְרַיִם:

בווהר הק' הפלוג מאד בשבח היוצא מכיתו מעושף בציצית ומוכתר בתפלין
 והולך לביהכ"נ ואומר כפתח פסוק ואני ברוב חסדך וכו', ומצוה זו
 לגודל מעלתה קודמת למצות עשרה ראשונים. כשיוצא מפתח ביתו יניח יד
 ימינו על המזוזה ויקרא פרשה ראשונה של ק"ש עד והיה אם שמוע, ואח"כ יאמר
 ה' שומרי ה' צלי על יד ימיני. ה' ישמור צאתי וכו' א לחיים
 טובים ולשלום מעתה ועד עולם. אל שדו יברך אותי ויתן לי רחמים:
 כשנכנס לביהכ"נ יעמוד כפתח ויאמר פסוק ואני ברוב חסדך וכו', וישתחוה
 ואח"כ יכנס. כחול לא יאמר פסוק זה אח"כ לבוש ציצית ותפלין

שרה פי א ערבי

עצימה כרננא אלה מן מצר מן בות עבודייה: וכאן למן תצעב
 פרעון לייבעתנא וקתל אלה גמיע כפר בארץ מצר מן כפר
 אנסאן ולחד כפר בהימה. להאדא אנא דאבה לאלה גמיע פתח
 כמן א דבורה וגמיע כפר בניני אפך: ויבון לנישאן עלא ידך
 ולתפלין בין עיונדך. אדי בקווה עצימה כרננא אלה מן מצר:

אכל בשבת ויו"ט דאין מניחין תפלין יאמר אותה ולא בעינן שיהיה מעוטף
בציצית, דרו בטלית קטן שעליו.

א) ואני ברב סקדך אבוא ביתך. אשתחנה אליהיכל קדשך ביראתך:
כשנכנס לבית הכנסת יאמר בזמן הליכתו ג' פסוקים אלה.
ה' צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ה' צבאות אשרי אדם
בוטח בך: ה' הושיעה המלך יעננו כיום קראנו:
יוהר מאד שלא ידבר בכית הכנסת כלל, ובפרט בשעת התפלה.

פסוקי דזמרה

ב) ותתפלל חנה ותאמר עליך לבי ביהוה אלהי

יהוה אלהי רמה קרני ביהוה אלהי יהוה אלהי

רחב פי על-אוזני כירשמוחתי בישועתך:

אין-קדוש ביהוה אלהי יהוה אלהי כיראין בלתיך ואין

צור באלהינו: אל-תרבו תדברו גבהה

גבהה יצא עתק מפיכם כי אל העזות

יהוה אלהי יהוה אלהי ורו נתכנו עלילות: קשת גברים

שרח פי א ערבי

ואנא כבתרת פצלך אני לביתך אסגד לא היכל קדשך בכופתך:
וצלית חנה וקאת. כיוף קלבי באלה תעלא שאני באלה. ערץ
פומי עלא ערוויני לאני פרחתי במסאעדתך: לים מקדם
בללה לאן לים גירך. ולים קווי פלאהנא: לא תכתרון
תתפלמון כתכפר בתכפר יטלע קבאחה מן פומכום. לאן
מאייק א מערפאת אלה וענדהו מעדודך א אעמא: קוץ גבארין

א) תהלים ה' ב) שמואל א' ב'

חתים ונכשלים אזורו חיל: שבעים פלחם

נשפרו ורעבים חדרו עד-עקרה ילדה

שבעה ורבת בנים אמללה: יהוה אלהי יהוה אלהי

ממית ומחיה מוריד שאל ויעל: יהוה אלהי

יהוה אלהי מוריש ומעשיר משפיל אף-מרומים:

מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון

להושיב עם-נדיבים ונשא כבוד ינחלם

כי ליהוה אלהי יהוה אלהי מעצקו ארץ וישת עליהם

תבל: רגלי חסידיו ישמר ורשעים בחשך

ידמו כירא בלח ונבר איש: יהוה אלהי יהוה אלהי

יתתו מריכויו עליו בשמים ורעם יהוה אלהי

שרח פי א ערבי

ינכסר ומתערתין תחזמו קוזה: שבאעי פי א כבו אנפרו ולא גוואעי
אמתנעו. לא אן א עאקרה ולדת סבעה ובתירת א בנין אנקמעת:
אלה ממיות ומחוי. מנול לל קבר. ויצעד: אלה מפקר ומנני.
מוזוי איצן ראפע: מקום מן א תראב א פקור. מן א מזאבל ירפע
א מסכין ליגלסחו מע א אצכויא. וברסי א ואגב ימלכחום. לאן
לאלה אסאסאת אארץ ווצע עליחום אדנייא: רגלין פאצלנינהו יחפץ
ול צלמין פי א צלאם יתלפון. לאן לים פי א קוזה יתגלב א רנא:
יא אלה. ינכסרון מעארפינהו מן סכברו ירעשהום מן אסמא. יא אלה.

יִדְוֶן אֶפְסֵי-אָרֶץ וְיִתֶן-עֵץ לְמַלְכוֹ וְיִרְם
 קָרָן מְשִׁיחוֹ: ^(א) אֶתֹהִי כְּמֵה רַבְרָבִין וְתִמְהוּהִי
 כְּמֵה תְּקִיפִין מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת עֲלָם
 וְשִׁלְטָנָה עִם-דָּר וְדָר: ^(ב) וְאֶנְחֵנו עִמָּךְ וְצֵאן
 מִרְעִיתְךָ נֹדֵה לְךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וְדָר נִסְפָּר
 תִּהְיֶה־לְךָ: ^(ג) עָרַב וְבָקָר וְצֹהָרִים אֲשִׁיחָה
 וְאַהֲמָה וְיִשְׁמַע קוֹלִי: ^(ד) בְּרֶן-יַחַד כְּוֹכְבֵי
 בָּקָר וְיִרְעוּ כָּל-בְּנֵי אֱלֹהִים: ^(ה) לֹא-אִירָא
 מִרַבְּבוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוֹ עָלָי: ^(ו) וְאֲנִי
 בִּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲצַפֶּה אוֹחִילָה לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׁמַעֵנִי אֱלֹהֵי: ^(בשבת אין אומרים א-תשמיחי אוֹבְתִי)

שרח פי א ערבי

ישרע לתאי א ארץ. ויעטמי קווא לצלטאנהו ויירפע שאן
 מדהונהו: איאאתהו גהן כבאר. וענאייכרהו גהן עצימין. צלטנתהו
 צלטנאת א אבד וחכמהו מע גיל וגיל: ונחן קומך וגנים מרעתך
 נשברך לל אבד לגיל וגיל. נחפי תמדיחך: מסא וצבח
 וצהר אצלי ואצני. וסמע צוטי: בתמלידהום סווא גנום א
 צבה. ומדחו גמיע א מלאיבה: לש אכאף מן רבוואת קום.
 לדי דור מדאר קצרו עליי: ואנא באלה אסתרני ואתאמל
 לאלה מסאעדי. יסמעני אלאדי: לל תפרחן עדוותי

(א) דניאל ג' (ב) תהלים ע"ט. (ג) שם נ"ה. (ד) איוב ל"ח. (ה) תהלים ג'. (ו) מיכה ז'.

לִי כִי נִפְלְתִי קִמְתִּי כִי-אֲשַׁב בְּחֹשֶׁךְ
 יְהוָה יִהְיֶה אֹר לִי: ^(א) כִּי-לֶךְ יְהוָה יִהְיֶה
 הוֹחֵלְתִי אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי: ^(ב) רַגְלִי
 עִמָּךְ כְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֲבָרְךָ יְהוָה יִהְיֶה:

קודם התפלה יאמר

לשם יחוד קודשא ברוך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו. ורחימו
 ורחילו ליחדא שם י"ה כו"ה ביחודא שלים (יהוה) כשם כל
 ישראל הנה אנחנו באים להתפלל תפלת שחרית שתקן אברהם אבינו
 ע"ה עם כל המצות הכלולות בה לתקן את שרשה במקום עליון
 לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו, ויהי נועם וגו'.

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך. והריני אוהב
 את כל אי מבני ישראל כנפשי ומאודי. והריני מזמן פה שלי
 להתפלל לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה:

מכאן עד ברוך שאמר הוא בעולם העשירה.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְזָכְרָנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב
 מִלְּפָנֶיךָ וּפְקֻדָּנוּ בְּפְקֻדֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
 מְשִׁמֵי שָׁמַי קָדֶם. וּזְכָרְלָנוּ יְהוָה יִהְיֶה:

שרח פי א ערבי

כיי לדי וקעתו. קמתו. אדא אללם פי א צלאים. אלה צווא לי:
 לאן לך אלה אסתרניתו. אנתא תנאווב. אלה לאהי: רגלי וקפת
 פי א עדל. פי א נמהור אכארך אלה:

אלהנא ואלה אבהאתנא אדפרנא בדפר מליה מן קדאמך
 ופסנתנא בפסנת מסאעדה ורחמה מן סמא
 סמאואאת א קדימין. ואדבר לנא גללה אלאהנא
 (א) תהלים ל"ח. (ב) שם כ"ו.

אֶהְיֶה תְּקֵדָמוֹנִים אֲבָרְחָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ.
 אֶת־הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. וְאֶת הַעֲקֵדָה שֶׁעָקַד
 אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ בְּתוֹרְתְךָ:
 * וַיְהִי אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־
 אֲבָרְחָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבָרְחָם וַיֹּאמֶר הֲגַנְנִי:
 וַיֹּאמֶר קָח־נָא אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יִחִידְךָ אֲשֶׁר־אֶהְיֶה
 אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמִּרְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם
 לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ: וַיִּשְׁבַּע
 אֲבָרְחָם בְּפִקּוֹר וַיַּחְבֵּשׁ אֶת־חַמְלֹו וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי
 נַעֲרָיו אִתּוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּבְקַע עֲצֵי עֹלָה וַיִּקַּם

שרח פי א ערבי

מחפת א קדימין אברהם יצחק וישראל עבדיך. ולא א עהד ולא
 פצל ולא ימין אדי חלפת לאברהם אבונא פי גבל א מורייה. ולא
 א תפתר אדי כפתר א יצחק אבנהו עלא צהר א מדבח כמא
 מכתוב בתורתך:

וּפְאֵן מִן כַּעַד הַל בְּלֹאם וְלֹאֵה גִרְבֵּי אֵל אֲבָרְחָם. וְקָל לְהוֹ
 אֲבָרְחָם. וְגִאוּבְחֹו נַעַם: וְקָל לְהוֹ מִן פְּצֵלְךָ. אֲבָנְךָ
 וְחִידְךָ יִצְחָק אִדִּי חִפִּית וְרוּחַ אֵל אֶרֶץ א מורייה. וְקִרְבְּחֹו הַנֶּאֱד
 לְקִרְבָּאן עֵלֵא אַחַד א גִּבְלֵ אִדִּי אֶקוּל אִיד: וְגִיבֵשׁ אֲבָרְחָם
 בֵּל צִבְחַ וְסִרְגֵּי אֵל חִמְאֵרְדֹו וְאֶכְדֵּ מַעֲרֹו תִנּוּן צִבְיֹאנְהוֹ
 וְלֹא יִצְחָק אֲבָרְחֹו. וּפִשְׁקֵי לֵשֶׁב לֵל קִרְבָּאן וְקִלְמֵס

(א) בראשית כ"ב

וַיִּלְכַּד אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים: בַּיּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אֲבָרְחָם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־
 הַמָּקוֹם מֵרְחֹק: וַיֹּאמֶר אֲבָרְחָם אֶל־נַעֲרָיו שְׁבוּ־לָכֶם
 פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וְאֲנִי וְהַנַּעַר נִלְכָּה עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה
 וְנִשְׁוֹכָה אֵלֵיכֶם: וַיִּקַּח אֲבָרְחָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה
 וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־
 הַמֵּאֲבָלֹת וַיִּלְכְּוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־
 אֲבָרְחָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲגַנְנִי בְנִי וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְהִנֵּה הַשֶּׁה לְעֹלָה: וַיֹּאמֶר
 אֲבָרְחָם אֱלֹהִים וְרָאֵה־לִּי הַשֶּׁה לְעֹלָה בְנִי
 וַיִּלְכְּוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיִּנְאֹו אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
 אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אֲבָרְחָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ

שרח פי א ערבי

ומשא אא א מוצע אדי קא להו אלה: ביום א תלת רפע אברהם
 אא עיונהו ונצר א מוצע מן בעיד: וקא אברהם אא צבויאנתו
 אנלסו לכוס הון מע א חמאר. ואנא וא צבי נמשי אא הנאך ונסנד
 ונרנע אפוס: ואכד אברהם לשב א קורבאן ווצע עלא יצחק
 אבנהו ואכד ביידהו א נאר וא ספין. ומשו תניניהום סווא: וקא
 יצחק אא אברהם אבוה יא אבני ונאוובחו נעם אבני. וקא הודא
 א נאר וא לשב ופין א טלי לל קרבאן: וקא אברהם. אלה
 נעדר להו א טלי לל קרבאן אבני. ומשו תניניהום סווא: ונו אא
 א מוצע אדי קא להו אלה ונעז הנאך אברהם א מדבח

(ד)

ויעקב את העצים ויעקב את יצחק בנו וישם
 אתו על המזבח ממער לעצים: וישלח אברהם
 את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו:
 ויקרא אליו מלאך יהוה ^{יאהדונהי} מן השמים
 ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל-
 תשלח ידך אל הנער ולא תעש לו מאומה כיו
 עתה ידעת כי ירא אלהים אתה ולא חשבת את-
 בנה אתי יחיד ממני: וישא אברהם את עיניו
 וירא והנה איל אחר נאחו בסבך בקרניו וילך
 אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו:
 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה ^{יאהדונהי}
 יראה אשר יאמר היום בתי יהוה ^{יאהדונהי} יראה:

שרח פי א ערבי

וצף א כשב. ופתח א יצחק אבנהו ווצעהו על א מדבח פוק
 א כשב: ומד אברהם יהו ואכד א סבין לידבח אבנהו: ונאדא
 איה מלך אלה מן א סמא וקל אברהם אברהם וקל נעם: וקל
 לא תמד ידך א א צבי ולא תעמל להו שיי. לאן א אן ערפתו
 אן כאיף אלה אנתא ולם מנעת אבנד וחידך מני: ורפע אברהם
 עינהו ונער וחדא קוג עקב מתמסך בל סגרה בקרונהו. ומשא
 אברהם ואכד א קוג וקרברו לקרבאן עוץ אבנהו: וסמא
 אברהם אסם דאך א מוצע אלה ינער. (הל מוצע אדי ראיחן
 יקרבוו כהי קרבנות) אדי ינקל א יום פי גבל אלה ינער:

ויקרא מלאך יהוה ^{יאהדונהי} אל אברהם שנית
 מן השמים: ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה ^{יאהדונהי}
 כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת
 את בנה אתי יחידך: כי בך אברכך והרבה ארבה
 את ירעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת
 הים וירש ירעך את שער איביו: והתברכו בירעך
 כל גווי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב
 אברהם אל נערו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע
 וישב אברהם בבאר שבע:

יש נוהגים לומר פסוק זה ויהי רצון שאחריו

(א) וישחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה ^{יאהדונהי} וזרקו
 בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב:

שרח פי א ערבי

ונאדא מלך אלה א אברהם. תאנין מן א סמא: וקל ביי חלפתו
 יקול אלה. בסבב אדי צנעת א פלאם האדא ולם מנעת אבנד
 וחידך: אן ברבה אבארבך ופתרה אפתר נסלך כפואכב א
 סמא ומתל א רמל אדי עלא חאפת א בחר. ויוורת נסלך א
 בלאד עדאוניהו: ויתבארפון כנסלך גמיע שעוב א ארץ בסבב
 אדי סמעת בצוטי: ורגע אברהם ענד צבייאנהו וקאמו ומשו
 סווא א א באר שבע. וקעד אברהם פי באר שבע:
 וידבחהו עלא נגב א מדבח שמאן קדאם אלה. וירשון בנין
 אהרן א כהנים א א דמהו עלא א מדבח דור מדאר:

(א) ויקרא א

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתתמלא רחמים עלינו. ובכן ברוב רחמך תזכור לנו עקדתו של יצחק אבינו בן אברהם אבינו ע"ה. כאלו אפרו צמוד ומנוח על גבי המזבח. ותביט באפרו לרחם עלינו ולבטל מעלינו כל גזרות קשות ורעות. ותזכנו לחזור בתשובה שלמה לפניך. ותצילנו מיצה"ר ומכל חטא ועון. ותאריך ימינו כטוב ושנותינו בנעימים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם. כְּמוֹ שֶׁכָּבַשׁ אַבְרָהָם אֶבְיָנו אֶת רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵּי שָׁלֵם. בֶּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת פְּעֻסְךָ. וַיְגַלְּוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ. וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ יְהוָה^{יאהרונתי} אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרְחָמִים. וְתַפְּנֵם לָנוּ לְפָנִים מִשׁוֹרֵת הַדִּין. וּבְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּיךָ. מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמֵאֲרָצְךָ וּמִנְחַלְתֶּךָ. וְקִיִּים לָנוּ יְהוָה^{יאהרונתי} אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל־יְדֵי מִשְׁחָה

שרח פי א ערבי

רב א עאמן. כמא אדי תגילב אברהם אבונא עלא רחמאתהו לייצנע רצאתך בקלב כאמל. האפדא יתגילבון רחמאתך עלא ועלך. וייהגון רחמאתך עלא טבאייעד. ותתסלך מענא אלה אאהנא בטביעת א פצל ובטביעת א רחמה. ותתסלך מענא כארג א שרע. ובכירך א עצים ירגע שדייאן גצבך מן קומך. ומן בלדך. ומן ארצך. ומן אסתמלאבך. ותפת לנא אלה אאהנא א פלאם אדי אתפלתנא כתרורתך כוואצטת מוסא

עבדך כְּאָמֹר: * וּזְכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב. וְאָף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאָף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר: וְנֹאמַר * וְאָף־גַּם־זֹאת בְּהִיוֹתְם בְּאֶרֶץ אֲרִיבֵיהֶם לֹא־מֵאֲסָתִים וְלֹא־גַעְלָתִים לְכַלְתָּם לְחַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּם. כִּי אֲנִי יְהוָה^{יאהרונתי} אֱלֹהֵיהֶם: וּזְכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רְאשֻׁנִים. אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה^{יאהרונתי}: וְנֹאמַר * וְשָׁב יְהוָה^{יאהרונתי} אֵלֶיךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ וּרְחַמְךָ. וְשָׁב וּקְבַצְךָ מִכָּל־הַעַמִּים אֲשֶׁר הִפְצִידְךָ יְהוָה^{יאהרונתי} אֵלֶיךָ שְׁמָחָה: אִם־יִתִּיחַ נִדְחֶךָ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם. מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יְהוָה^{יאהרונתי}

שרח פי א ערבי

עבדך כמא מקיול: ואדבר עהדי מע יעקוב. וכדלך עהדי מע יצחק וכדלך עהדי מע אברהם אדבר ויא ארץ אדבר: ואנקא. מע דלך למן יפונן פי ארץ עראוינהום למ אברהום ולם אנועהום לאהפיהום לאפצך עהדי מעהום. לאן אנא אלה אאההום: ואדבר להום עהד א אוולאנין אדי כרגתהום מן ארץ מצר קדאם א שעוב לאגל אציר להום לאאה אנא אלה: ואנקא. וירגע אלה אאהך א. סביך וירחמך ויעוד יגמעך מן נמיע א אקוואם אדי שתתך אלה אאהך הנאך: אדא יפון תיאהךך פי תאי א סמא. מן הנאך יגמעך אלה

(א ויקרא כ"ו ב) ס. (ג) דברים ל.

אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: וְהִבִּיאֶךָ יְהוָה^{יאהדונהי} אֶתְיָדְךָ
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְרִשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וְיִרְשָׁתָהּ. וְהִיטְבֶּךָ
 וְהִרְבֶּךָ מֵאֲלֹהֶיךָ: וְנֹאמַר עַל יְדֵי נְבִיאֶךָ * יְהוָה^{יאהדונהי}
 יִתְחַנֵּן לְךָ קוֹיֵנו. הֲיִיה זְרַעַם לְבָקָרִים
 אֶפְרִישׁוּעֵתָנוּ בְּעַת צָרָה: וְנֹאמַר * וְעַתְצָרָה הִיא
 לְיַעֲקֹב וּמִמָּנָה יִשָּׁע: וְנֹאמַר * בְּכָל־צָרָתָם לֹו צָר
 וּמִלֵּאדָּן פָּנָיו הוֹשִׁיעַם בְּאֲהַבְתּוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוּא גָאֹלָם.
 וַיִּנְשָׂאֵם וַיִּנְשָׂאֵם כָּל־יְמֵי עוֹלָם: יְכוּיִן לִי^{סדות} וְנֹאמַר
 * מִי־אֵל כְּמוֹךָ אֵל נִשְׂא עֵזוֹן רַחוּם וְעֹבֵר עַל־פְּשָׁע וַחֲנוּן
 לְשָׂאֲרִית נַחֲלָתוֹ אֲרוּ. לֹא־הֶחְזִיק לְעַד אַפְסוֹ אֵפִים כִּי־חָפֵץ
 חֶסֶד הוּא וַיִּרְבַּח חֶסֶד: יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ וְאֵת יִכְבֹּשׁ עֲזַנְתֵּינוּ נִצֵּר חֶסֶד.

שרח פי א ערבי

אֵהָךְ וּמִן הַנֶּאֱדָךְ יִאֲכַדְךָ: וַיִּיטְבֶּךָ אֱלֹהֵי אֶרֶץ אֲדָמָה
 וּרְתוֹ אֲבֵהָאֲתָךְ וְתוֹרַתָּהּ וַיִּחַפְנֶךָ וַיִּכְתְּרֶךָ מִן אֲבֵהָאֲתָךְ: וְאִנְקָא
 עַן יֵד נְבִיִּיךָ. אֱלֹהֵי חַן עֲלִינָא לְךָ אִסְתְּרִינָא. בְּזוֹן קִדְרַתְהוּם פִּי
 אֵל אֲעֻבָּא וּבִדְאֶךָ מִסְאֲעֵדנָא בּוֹקֵת אֵל צִיקָה: וְאִנְקָא. וּזְקַת צִיקָה
 הִיא לְיַעֲקֹב וּמִנָּהּ יִתְסַעֵד: וְאִנְקָא. בְּנִמְעֵי צִיקַתְהוּם לְהוּ צִיקָה.
 וּמִלְךָ מִן קִדְמָתוֹ סֵאעֲדָהוּם. בְּמַחְבְּתוֹ וּבְשִׁפְקָתוֹ הוּוּא פְּכֹהוּם.
 וּרְפִיעָהוּם וְעֵלְאָהוּם טוֹל אֵינָם אֵל אֲבֵד: וְאִנְקָא. מִנִּי טֵאִיק מִתְלֶךָ
 מִסְאֲמַח אֵל דְּנֵב וּגִינָאפֵר אֵל עֲצִינָא לְפַצְלָת אִסְתְּמִלְאֲכֵהוּ (כְּנִין
 יִסְרָאֵל אֵלֵי פַצְלוֹ מִן אֵל גִּלוּת). לִם תִּמְסַךְ לֵל אֲבֵד פִּי
 נִעֲבָדוּ. לֹאן יְרִיד פַּצַּל הוּוּא: יִרְנַע יִרְחַמֵּנָא. יִכְפִּי דְנוֹבָנָא.

א) ישעיה ל"ג. ב) ירמיה ל"ג. ג) ישעיה ס"ג. ד) סוף מיכה.

וְתִשְׁלַיְךָ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל־חַטָּאתָם לְאֵלִים: תִּתֵּן אֲמֶת
 לְיַעֲקֹב נוֹשָׂא עֵזוֹן חֶסֶד לְאֲבָרְהָם וּפְשַׁע. אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאֲבֹתֵינוּ וְחַטָּאת מִיְמֵי קֶדֶם וּבְקָה: וְנֹאמַר * וְהִבִּיאֹתִים
 אֶל־הָר קִדְשֵׁי וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֵתֵיהֶם
 וּזְבַחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי. כִּי בֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה
 יִקְרָא לְכָל־הָעַמִּים:

אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שִׁיעוֹר תְּפִאָה וְהַבְּפוּרִים
 וְהַרְאִינָן וּגְמִילוֹת חֶסְדִים וְתִלְמוּד תּוֹרָה: אֱלֹהֵי
 דְבָרִים שְׂאֲדָם עוֹשֶׂה אוֹתָם אוֹכֵל מִפִּירוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וְהַקָּרָן קִיָּמַת לוֹ לְעוֹלָם תְּבָא. וְאֱלֹהֵי חֵן. כְּבוֹד

שרח פי א ערבי

וְתִרְמִי בְעַמְקָ אֵל בַּחַר נְמִיעַ כְּמִי־אֲתַחֲוּם: תַּעֲמִי חַק לְיַעֲקֹב. פַּצַּל
 לְאֲבֵרְהָם. אֵלֵי חִלְפַת לְאֲבֵהָאֲתָנָא מִן אֵינָם אֵל אֲוֹל: וְאִנְקָא.
 וְאֵינִיבְהוּם אֵל נָבֵל מִקְדָּם וְאִפְרַחְהוּם פִּי בֵית מַעֲבָדִי (בֵּית הַמִּקְדָּשׁ)
 צַעֲצִיִּידָהוּם (קִרְבָּאן עוֹלָה) וּדְבִאֵי־חַהוּם תִּנְרַצִּי עֵלָא מְדַבְּחִי. לֹאן
 בֵּיתִי בֵּית מַעֲבָד יִתְסַמָּא לְנִמְעֵי אֵל אִקְוֹאָם:

הַאֲוֹלִי אֵל אֲשִׁינָא אֵלֵי לִים לְהוּם חַד. אֵל וְאֲוִיִּיה (אֵלֵי לְאֹם יַפְצְלוֹן
 מִן אֵל חֲצֵאד טִרְף אֵל פִּקְרָא) וְתִכְבֵּר אֵל אֲתִמָּר (אֵלֵי יִקְרְבוּן בְּכָל עִיד)
 יַעֲטוּהָ לֵל כּוֹחֵם) וְקִרְבָּאן אֵל שׁוּף (אֵלֵי יִקְרְבוּן בְּכָל עִיד)
 וּמִנְאֻזָּאֵת אֵל אַחְסָאן. וְתַעֲלוּם אֵל תּוֹרָה: הַאֲוֹלִי אֵל אֲשִׁינָא אֵלֵי אֵל
 אַנְסָאן יַצְנַעְהוּם יִכְבֵּל מִן אֲתִמָּרָהוּם פִּי אֵל דְּנִינָא הַאֲדִי וְרָאָם
 אֵל מֵאֵל מַחְפִּין לְהוּ לְדִנְיִית אֵל נְאִיִּיה. וְהַאֲוֹלִי הוּם. אַחְתְּרָאָם

א) ישעיה נ"ז.

אב ואם. וּגְמִילוּת חֲסִדִים. וּבְקוֹר חוֹלָיִם. וְהַכְנָסַת אֹרְחִים. וְהַשְׁפָּמַת בֵּית הַכְּנֶסֶת. וְהַכָּאֵת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ. וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ. וְהַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כָּלָם:

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יֵרָא שְׁמִים בְּסֶטֶר כְּבִגְלוֹי וּמוֹדָה עַל־הָאֵמֶת. וְדוֹכֵר אֵמֶת בְּלִבּוֹ וַיִּשְׁכַּח וַיֹּאמֶר: רַבּוֹן הָעוֹלָמִים וְאֶדְוִי הָאֶדְוִיָּם. * לא על־צִדְקַתִּינוּ אֲנַחְנוּ מִפְּעִילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים: אֶדְוִי | שְׁמַעְהָ אֶדְוִי | סִלַּחְהָ אֶדְוִי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל־תַּאֲחֶרֶת. לְמַעַן יֵאָדָּר אֱלֹהֵי כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ: מַה אֲנַחְנוּ מַה חֵינֵינוּ. מַה

שרח פי א ערבי

אב ולא אם. ומגאזאת א אחסאן. וויארת א מרצא. ואנזל א צייקף. ותניבש לל בנים. ואעמל א צלח בין א אנסאן לצאחבהו. ובין רגל למראתהו. ותעלום א תורה מקאביל גמיעהום: דאיימן יפון א אנסאן כאייקף אלה בא כפיייה מתל א מבשוף. ומסתקר עלא אחק. וייחבי צדק פי קלבהו וייגיבש ויקול. רב א עלמין וסיד א סידאת לים עלא חסנאתא נחא מוזקעין תחנינא קדאמך. פקט עלא רחמאתך א בתירין: יא רב אסמע. יא רב סאמח. יא רב אצנטט ואצנע. לא תאכר. לכאטרך לאהו לאן אסמך מסמא עלא בלדך ועלא קומך: איש נחנא. איש חייאתנא. איש

(א) דניאל ט'

חֲסִדֵינוּ מַה צִדְקוֹתֵינוּ. מַה כְּחֵנוּ מַה גְּבוּרַתֵנוּ. מַה נֹּאמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{יֵאָדְוִי} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָל־הַגְּבוּרִים כָּאֵין לְפָנֶיךָ. וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם כְּלֹא הָיוּ. וְחַכְמַיִם כְּבִלֵי מִדְּעָה וְנִבְוִיִּם כְּבִלֵי הַשִּׁפְלָה. כִּי כָל־מַעֲשֵׂינֵינוּ תָהוּ וַיְמִי חֵינֵנוּ הֶבֶל לְפָנֶיךָ: * וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הֶבֶל הֶבֶל: לְכַד הַנְּשֻׁמָה הַטְּהוֹרָה שְׂחִיא עֲתִידָה לְתֵן דִּין וְחֶשְׁבוֹן לְפָנֶי כִּסָּא כְּבוֹדְךָ וְכָל־הַגּוֹיִם כָּאֵין נִגְדָךָ שְׁנֵאמַר * הֵן גּוֹיִם כְּמֹר מִדְּלִי וְכִשְׁחַק מֵאֲזוּנִים נִחְשְׁבוּ. הֵן אִיִּים כְּדַק יִסּוּל: אֲכַל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתְךָ בְּנֵי אַבְרָהָם אֲהַבְּךָ שְׁנֵשְׁבַעְתָּ

שרח פי א ערבי

פצלנא. איש חסנאתנא. איש קוותנא. איש גברותנא. איש נקול קדאמך אלה אלהנא ולאה אבהאתנא. הודא גמיע א נכארין לים מגעולין שיי קדאמך. ואשכאן א משהורין פאנהו לים פאנו. וז עלמין מן גיר מלבין מערפה. וז פהומין מן גיר מלבין שטארה. לאן גמיע צנאיינענא בוש. ואיזאם חייאתנא עבת קדאמך. וז אנסאן מא ענדהו ויארדה מן א חיוואן. לאן א גמיע עבת: מא ערא א נשמה א נציפה אדי הייא פי א מסתקבל לתעמי שרע וחסאב קדאם פרסי ואנבך. וגמיע א שעוב לים מגעולין שיי קדאמך. כמא אנקל. הודא א שעוב פנקטה מן א דלו. ומתל גיברת א מיוזאן אנחסבו. הודא א גואייר פל גיבאר ירמי: לאבן נחנא קומך בנין ערוך. בנין אברהם מתבך אדי חלפת

(א) קהלת ג'. (ב) ישעיה מ'.

לו בְּחַר הַמִּזְבֵּחַ. וְרַע יִצְחָק עֲקָרְךָ שֶׁנֶּעְקַד עַל-גַּבִּי
 הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֵיךְ בְּכוֹרְךָ. שְׂמֵאתְּבָרְךָ שְׂאֵתְּבָרְךָ
 אֹתוֹ וּמְשִׁמְחֶתְךָ שֶׁשְׂמֵחֶתְךָ בּוֹ קָרָאתָ אֹתוֹ
 יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרוּן:

לְפִיכֶךָ אֲנַחְנוּ חַיִּים לְךָ וְלִשְׁבָחְךָ וּלְפִאָרְךָ
 וּלְרוֹמְמֶךָ וּלְתֵן שִׁיר שְׂבַח וְהוֹדָאָה לְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל וְחַיִּים אֲנַחְנוּ לֹאמֹר לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּכָל-יוֹם
 תָּמִיד. אֲשֶׁרֵנוּ מֵהַיּוֹב חֲלָקְנוּ וּמֵהַדְּנָעִים גּוֹרְלָנוּ. וּמֵה
 יָפֵה מְאֹד יִרְשָׁתֵנוּ. אֲשֶׁרֵנוּ כְּשֶׁאֲנַחְנוּ מִשְׂבִּימִים
 וּמְעִרִיבִים בְּבִתֵּי כְּנִסְיוֹת וּבְבִתֵּי מִדְרָשׁוֹת. וּמִיַּחֲדִים
 שְׂמֶךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד אֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַתְּבָה:

שרח פי א ערבי

לְהוּ פִּי נָבֵל אֶ מוֹרִייה. נִסְל יִצְחָק תִּכְתִּיפֶךָ אֲדִי תִכְתֵּף עֲלָי צַהֵר
 אֶ מְדַבְּחָ. גְּמֵאֵת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּכְרֶךָ אֲדִי מִן מַחְבֶּתְךָ אֲדִי חִבִּיתְהוּ
 וּמִן פְּרַחְתְךָ אֲדִי פְרַחַת כְּחֵי סְמִית אֲסַמְהוּ יִסְרָאֵל וַיִּשְׂרוּן:

לְאֵזֶל דֹּאֶךָ נַחְנָא מְלַתּוּמִין לְנִשְׁכַּר לֶךָ וּלְנִסְבַּחְךָ וּלְנִפְכַּרְךָ
 וּלְנִעְלִיךָ. וּלְנִעְטֵי תִפְכִּיר תִּסְבִּיחַ וְתִשְׁכַּר לְאֲסַמְךָ אֶ עֲצִים
 וּמְלַתּוּמִין נַחְנָא לְנִקּוּל קְדָאמְךָ תִּפְכִּיר פִּי כֹל יוֹם דֵּאִימִן. נִיֵּאֲנָא
 אִשׁ כְּתֵר מְלִיחָה קִסְמֵתְנָא. וְאִשׁ כְּתֵר לְטִיף נְצִיבְנָא. וְאִשׁ מַחְסְנָא
 כְּתֵר וְרֵתְנָא. נִיֵּאֲנָא לְמַן נַחְנָא מְגִיבִשִׁין וּמְגִירִין פִּי אֶ בְּנֵאִיִּים וּפִי
 אֶ מְדַרְשִׁים וּמוֹחֲדִין אֲסַמְךָ פִּי כֹל יוֹם דֵּאִימִן וּנְקוּל מִרְתִּין כְּמַחְבָּה.

שְׂמֵעַ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֶחָד ^{יאהרונה} יְהוָה אֶחָד ^{יאהרונה} יְהוָה אֶחָד ^{יאהרונה}

בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: ע"כ

אַתָּה הוּא אֶחָד קוֹדֵם שְׂבָרְאָתְךָ הָעוֹלָם וְאַתָּה הוּא
 אֶחָד לְאַחַר שְׂבָרְאָתְךָ הָעוֹלָם. אַתָּה הוּא אֵל
 בְּעוֹלָם הַיּוֹם וְאַתָּה הוּא אֵל בְּעוֹלָם הַבָּא. * וְאַתָּה הוּא
 וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּ: קִדְשׁ שְׂמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ עַל עַם
 מְקַדְּשֵׁי שְׂמֶךָ. וּבִישׁוּעֶתְךָ מִלְּפָנֵינוּ תְרוּם וְתִגְבִּיהַ
 קִרְנֵנוּ. וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּקִרּוֹב לְמַעַן שְׂמֶךָ. בְּרוּךְ הַמְּקַדְּשׁ
 שְׁמוֹ בְּרַבִּים:

* אַתָּה הוּא יְהוָה ^{יאהרונה} הָאֱלֹהִים יְכוֹן ר"ת אֵהִי בְּשִׁמּוֹ
 מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת בְּשִׁמֵי הַשָּׁמַיִם
 הָעֲלִיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים. אַתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא

שרח פי א ערבי

אֲסַמְעַ יִסְרָאֵל. אֵלֵה אֶאֱחָנָא. אֵלֵה וְאַחַד:

מְבִאָרְךָ אֲסַם גְּלֵאֵת צִלְמֵתְהוּ לֵל דְּהַר וְלֵל אֲבֵר:

אַנְתָּא הוּא וְאַחַד קַבֵּל מֵא כְּלֵקַת אֶ דְנִיֵּיא. וְאַנְתָּא הוּא וְאַחַד מִן
 בַּעַד מֵא כְּלֵקַת אֶ דְנִיֵּיא. אַנְתָּא הוּא טֵאִיִּיק פִּי הַל דְנִיֵּיא.
 וְאַנְתָּא הוּא טֵאִיִּיק פִּי דְנִיֵּית אֶ גֵּאִיִּיה. וְאַנְתָּא הוּא אֲדִי סְנִינְךָ לֵם
 יְכַלְצוּן: קֹדֵם אֲסַמְךָ פִּי דְנִיֵּיתְךָ עֲלָא קוּם מְקַדְּסִין אֲסַמְךָ. וּבְמַסְאֵדְתְךָ
 יֵא צִלְמֵאֲנָא תִרְפַּע וְתַעֲלִי שְׂאֲנָא. וְתַסְאֵדְנָא עֵן קְרִיב לְכַאֲטֵר
 אֲסַמְךָ. מְבִאָרְךָ אֶ מְקַדֵּם אֲסַמְהוּ בֵּין אֶ בְּתִירִין:

אַנְתָּא הוּא אֵלֵה אֵאֵה בְּאֲסַמָּא מִן פּוֹק וְעֲלָא לְאָרֶץ מִן תַּחַת וּפִי סַמָּא
 אֲסַמְאוּוֹת אֶעֱאִיִּין וְלֵאחַתְתָּאֲנִיִּין. אַנְתָּא הוּא אוּוֹל וְאַנְתָּא הוּא

(א) תהלים ק"ב.

אחרון ומבלעדיך אין אלהים. קבץ נפוצות קניך
 מארבע בנפות הארץ. יבירו וידעו כל־באי עולם
 כי * אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ.
 אתה עשית את־השמים ואת־הארץ: את הים ואת
 כל־אשר־בם ומי בכל־מעשה ידיך בעליונים
 ובתחתונים שיאמר לך מה־תעשה ומה־תפעל. אבינו
 שבשמים חי וקים עשה עמנו חסד בעבור כבוד
 שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו וקים
 לנו יהוה ^{יהוה} אלהינו את הדבר שהבטחתנו
 על־ידי צפניה חזקת ^{באמור} בעת ההיא אביא
 אתכם ובעת קבצי אתכם. כִּי־אתן אתכם לשם

שרח פי א ערבי

אאכר ומן גירך לים אלה. גמע תשתת מסתניך מן ארבע
 אטראף א ארץ. יפיקון ויערפון גמיע גלסין א דנייא לדי אנתא הוא
 א לאה וחרך לגמיע ממלך א ארץ. אנתא צנעת א סמא וא ארץ.
 א בחר וגמיע לדי פיהום. ומני בגמיע צנעת ידיך פי א עליין ופי א
 תחתאניין לדי יקול לך איש תצנע ואיש תפעל. אבונא לדי כל סמא
 די ודאיים אצנע מענא פצל לכאטר ואגב אסמך א עצים א גפאר
 וא מכיף לדי אתסמא עלינא. ותפת לנא אלה אלהא א פלגים
 לדי אוועדתנא בוואסטת צפניה נביך כמא מקיול. פי דלך א
 וקת אגיכפום ובווקת לדי אגמעפום אן אגעלפום לל גסס

(א) ישעיה ל"ז. (ב) סוף צפניה.

ולתהלה בכל עמי הארץ בשוכי את־שבותיכם
 לעיניכם אמר יהוה ^{יהוה} יאהרונתי:
 יהי רצון מלפניך יהוה ^{יהוה} אלהינו ואלהי אבותינו שתרחם
 עלינו ותמחול לנו את־כל־חטאתינו. ותכפר לנו את־כל־
 עונותינו. ותמחול ותסלח לכל פשעינו. ושתבנה בית המקדש
 במהרה בנינו ונקריב לפניך קרבן תמיד שיכפר בעדנו. כמו
 שכתבת עלינו בתורתך על־ידי משה עבדך באמור:
 (א) וידבר יהוה ^{יהוה} אלהינו אל־משה לאמר: צו את־בני
 ישראל ואמרת אליהם את־קרבני לחמי
 לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו:
 ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה ^{יהוה}
 כבשים בני־שנה תמימים שנים ליום עלה

שרח פי א ערבי

ולתמדיח בגמיע אקוואם א ארץ למן ארנע סבייפום פי חצורפום
 קא אלה:
 יפון רצא מן קדאמך אלה אלהא ואלה אבהאתנא אן תרחם
 עלינא ותסאמחנא עלא גמיע כטאייאתנא. ותגיפר לנא גמיע
 דנוכנא ותסאמח ותגיפר לגמיע עצייאננא. ואן תבני בית אמקדם
 סריען באייאמנא ונקרב קדאמך קרבאן א תמיד לדי גיפר עננא
 כמא לדי כתבת עלינא בתורתך בוואצטת מוסא עבדך כמא מקיול:
 וקא אלה אא מוסא קאיילן: וצי אא בנין ישראל ותקול איהום.
 אא קרבאני כבוי לקראביני רצא מרצי תחפצון לתקרבון
 לי בווקתהו: ותקול להום האדא א קרבאן לדי תקרבון לאלה
 מלויאן בנין סנה צאמלין (כלא עיוב) אתנן לל יום קרבאן

(א) במדבר כ"ח.

תמיד: את־הכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: וְעֵשִׂירִית הָאִיפָה סֹלֶת לַמִּנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן פְּתִית רְבִיעֵת הַהֵיזֶן: עֹלֹת תָּמִיד תַּעֲשֶׂה בְּחֵר סִינֵי לְרִיחַ נִיחַח אִשֶׁה לַיהוָה יֵאָהֲדוּנָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵיזֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּף נִסְךְ יִשְׁכַּר לַיהוָה יֵאָהֲדוּנָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כַּמִּנְחָת הַבֶּקֶר וְכַנְסָלוֹ תַעֲשֶׂה אִשֶׁה רִיחַ נִיחַח לַיהוָה יֵאָהֲדוּנָה:

ענין גדול וגורא הוא אמירת פסום הקטורת ג"פ בכל יום. כ"פ בכקר קודם תפלת שחרית ואחריה. ופעם א' קודם מנחה. וצריך לכוין בה הרבה, וכוונה"ק הפליג בה סאר וז"ל אר"ש אי בני נשא הוו ידעין כמה עלאה עובדא דקטורת קמי קב"ה הוו נשלי כל מלה ומלה והוו סלקין לה עשרה על רישיהו ככתרא דדחבא וכו'.

אתה הוא יהוה יֵאָהֲדוּנָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֵת קִטְרֹת הַסַּמִּים בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ

שרח פי א ערבי

תמיד (ראיימו): טלי ואחד תקרב בין א צבח וטלי א תאני תקרב בין א גירוב: ועאשר א פילה סמיד (טחין מקמוף) לל הדיידה מעמוכה בזית מסחוק רבע א פיל: קרבאן תמיד לדי תקרב פי גבל סיני לינקבל ברצא קרבאן לאלה: ומסגו (תקדימת א שראם) רבע א פיל לל טלי ואחד פי מדבא א קדם. מפג מסג ערק לאלה: וז טלי א תאני תקרב בין א גירוב פהדיית א צבח וכמסגו תעמל קרבאן לינקבל ברצא לאלה:

אנתא הוא אלה לאהנא אגדי בכרו אבהאתנא קדאמך בכור א צמוג בווקת לדי בית א מקדם

קִים כַּאֲשֶׁר צִוִּית אֹתָם עַל־יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ כַּפְתּוֹב בְּתוֹרֹתֶיךָ:

(א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סַמִּים נְטוּף וְשַׁחֲלֹת וְחַלְבֹנָה סַמִּים וְלִבְנֵה זָפַח בַּד בְּבֶד יִהְיֶה: וְעֵשִׂית אֹתָהּ קִטְרֹת לְקַח מֵעֵשֶׂה רוֹקַח מִמֶּלֶךְ טְהוֹר קֹדֶשׁ: וְשַׁחֲקֵת מִמֶּנָּה הַדֶּק וְנִתְתָה מִמֶּנָּה לְפָנֵי הָעֵדֻת בְּאַחַל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲוַעַד לְךָ שְׁמֵה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֹאמַר וְהַקְטִיר עֲלֵיו אֶהְרֹן קִטְרֹת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּחִיטְיִבוֹ אֶת־הַנִּזְרֹת יִקְטִירָנָה: וּבְהַעֲלֹת אֶהְרֹן אֶת־הַנִּזְרֹת בֵּין הָעֶרְבִים יִקְטִירָנָה קִטְרֹת תָּמִיד לְפָנֵי יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה לְדֹלֵתֵיכֶם:

שרח פי א ערבי

פאן עאמר כמא לדי וציתוהום בוואסטת מוסא נבייך כמא מפתוב בתורתך:

וקא אלה לא מוסא כד לך צמוג. בלסאן. צפירה וגווייפה. עטור ובסתג צאפי. וונגהום מתסאווי יבון: ותעמלהא בכור מכלוט צנעת אזאני מכלוטה נציף מקדם: ותסחוק מנהא נאעם ותכלי מנהא קדאם א שהאייד פי כימת א מחצר (א מקדם) לדי אתוואעד לך הגאך. קדם אקדאם תכון לכוס: ואנקא. וייככר עליה אהרן בכור עטור צכאחן צכאחן בתנציפהו אסרוג יבכרהא: ולמן ישעל אהרן א סרוג בין א גירוב יבכרהא. בכור דאיימו קדאם אלה לאגייאפום:

(א שמות ל'. ב) שם ל'.

תנו רבנן פטום הקמרת ביצר. שלש מאות וששים
 ושמונה מנים היו בה. שלש מאות וששים
 וחמשה פמנני ימות החמה מנה בכל יום. מחציתו
 בפקר ומחציתו בערב. ושלשה מנים יתרים שמהם
 מכנים פהן גדול ונוטל מהם מלא חפניו ביום
 הפורים. ומחזירן למכתשת בערב יום הפורים
 כדי לקיים מצות דקה מן הדקה. ואחד עשר סמנים
 היו בה. ואלו הן (טוב לפנותם באצבעותיו) * הצרי. ב והצפורן.
 ג והחלבנה. ד והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה.
 ה מור. ו קציצה. ז ושבורת נרה. ח וכרכום. משקל
 ששה עשר ששה עשר מנה. ט הקושט שנים עשר.

שרה פי א ערבי

פסרו א עולמא. כיף תסחק א בכור. תלאת מאייה ותמאנייה
 וסתין מנה (שכל עיאר) פאנו פיהא. תלאת מאייה וכמסה
 וסתין כערד אייאם א שמם. מנה כל יום. נצפהו צכאחן ונצפהו
 גירובן. ותלאת מנים א באקוין אדי מנהום ידכל (פי קודש
 הקודשים) פהן גדול (ריים א פוהנים) ויאכד מנהום תמלי חפנתהו
 ביום א גפראן וירנעהום לל האוון פי ערפת יום א גפראן לאגל
 יתפת א מצוה "דקה מן הדקה" (נאעמה כלש). ואחד עשר
 אנזא פאנו פיהא והאולי הום. א בלסאן. ול צפירה. ול גווייפה.
 ול בסתג. וון סבעין סבעין מנה. מסך. וצרירה. וסנבלת א נרה.
 וועפראן. וון סתת עשר סתת עשר מנה. א קושט תנעשר.

(א) כריתות דף ר'

קלופה שלשה. * קנמון תשעה. בורית פרשינא
 תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלת וקבין תלתא.
 ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חזיר עתיק.
 מלח סדומית רובע. מעלה עשן כל שהוא. רבי
 נתן הבבלי אומר אף כפת תירדן פל שהיא.
 אם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל
 סממניה חייב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף
 הנזמף מעצי הקטף. בורית פרשינא למה היא
 באה כדי לשפות בה את הצפורן כדי שתהא נאה.
 יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את

שרה פי א ערבי

קלופה תלאתה. קרפה תסעה. בורית פרשינה תסע חקק. שראב
 קברץ תלאתת אמנאן ותלאתת חקק. ואדא לם וגד שראב קברץ
 יניב כמר אבייך עתיק. מלח מא סדום רבע. יצעד דכאן כל מא
 יפון. רבי נתן א בבלי יקול חתא עשב א ירדן כל מא יפון.
 אדא וצע פיהא עסל פסלה. ואדא נקץ ואחרה מן גמיע
 אנזאאתהא מנרם בל מות:

רבן שמעון אבן גמליאל יקול. א בלסאן ליסהו אלא צמני אדי
 ינקט מן סגר א בלסאן. בורית פרשינה לאיש הייך
 גאיה. לאגל יסקל פיהא א צפירה לכאטר תציר לטיפה.
 שראב קברץ לאיש הוא גאיי. לאגל ינקעון כדי

(ה)

הצפורן כְּדֵי שְׂתֵהָא עוֹת. וְחֵלָא מִי רְגִלִים יָפִין לָהּ
 אֵלָא שְׂאִין מְכַנְיָסִין מִי רְגִלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:
 תִּנְיָא רַבִּי נֶתָן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הִדָּק
 הַיֵּטִב. הַיֵּטִב הִיטֵב הִדָּק. מִפְּנֵי שְׁחָקוֹל יִפְהַלְבְּשָׁמִים.
 פְּטָמָה לְחֻצְאִין כְּשֶׁרָה. לְשָׁלִישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שָׁמְעָנוּ.
 אָמַר רַבִּי יְחֻזָּה זֶה חֲבַלֵּל אִם כְּמִדְתָּהּ כְּשֶׁרָה
 לְחֻצְאִין. וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל־סְמָמְנֵיהָ חֵיִב מִיָּתָה:
 תִּנְיָ בַר קֶפְרָא אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה
 הֵיָתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחֻצְאִין. וְעוֹד תִּנְי בַר
 קֶפְרָא אֵלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קְרָמוֹב שֶׁל דְּבִשׁ אֵין אָדָם
 יְכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָה. וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ

שרח פי א ערבי

א צפירה לחתא תציר קווייה. והודא א בול מליח מן שאנהא.
 אלא מא ידכלון בול פי א מקרם מן שאן א אחתראם:
 פסרו עלמא א ברייתא. רבי נתן יקול למן הוא יסתק יקול נעם
 מליח. מליח נעם. לאן א צוט מליח לל בכור. סחקהא בא
 מנאצפה מחללה. בא תלת ול רבע לם סמענא. קא רבי יהודה
 האדהו א קאעדה. אדא מתל פילהא. מחללה בא מנאצפה. ואדא
 נקק ואחדה מן גמיע אנזאאהא. מנרם בא מות:
 פסר בר קפרא כטרה בא סתין אוו בא סבעין סנה פאנת תני
 (א אנזאאת) מא א פצלה לל מנאצפה. ופסר בער בר
 קפרא לו פאן יוצע פיהא קיראט עסל לים אנסאן יקרר
 יוקף מן סבב ריחתה. וליש מז יכלטון פיהו עסל

מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה (א) כִּי כָל־שְׂאֵר וְכָל־דְּבִשׁ לֹא־
 תִּקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיהוָה (א) יִהְיוּ אֲדָנֶיךָ יִתְּנֶנְךָ יִתְּנֶנְךָ יִתְּנֶנְךָ
 צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׁנֹבֵלֵנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה:
 (ב) יִתְּנֶנְךָ יִתְּנֶנְךָ יִתְּנֶנְךָ צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־י אָדָם בֵּטַח בְּךָ:
 (ג) יִתְּנֶנְךָ יִתְּנֶנְךָ יִתְּנֶנְךָ הוֹשִׁיעָה. הַמַּלְךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קְרָאֵנוּ:
 (ד) וְעַרְבָה לִיהוָה יִתְּנֶנְךָ יִתְּנֶנְךָ מִנְּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּם.
 כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמֹנִיּוֹת:

(א) אַבְיֵי. יפסיק מעט הוה מסדר סדר המערכה משמא
 דגמרא ואלבא דאבא שאול. מערכה
 גדולה קודמת למערכה שניה של קמרת.
 ומערכה שניה של קמרת קודמת לסדור שני
 גזירי עצים. וסדור שני גזירי עצים קודם לדשון

שרח פי א ערבי

מן סבב אדי א תורה קאת אן גמיע כמיר וגמיע עסל לא תבכרון
 מנהו קרבאן לאלה: אלה רב א עסאפר מענא. קווא לנא אאה
 יעקוב לל אבד: אלה רב א עסאפר. נייא א אנסאן א ינתכל ביד:
 יא אלה סאעה. א צלמאן ינאובנא ביום ציחתנא: ותנעם לאלה
 הדיית יהודה וירושלים פאייאם א אוול ומתל סנין א קדימין:
 אבוי פאן יצף צפת א תרתיב מן אסם א רבנים מא ישיבה
 וטבק פבר אבא שאול. צפת א בכירה תתסבכ לצפת א
 תאנייה מא א בכור. וצפת א תאנייה מא א בכור תתסבכ לצפוף
 וצלתין א כשב. וצפוף וצלתין א כשב תתסבכ לתנצוף
 (א וקרא ב. ב) תהלים מז. (ג) שם פיד. (ד) שם כ. (ה) מלאכי ג. (ו) יומא ליג ע"ב.

מִזְבַּח הַפְּנִימִי. וְדָשׁוֹן מִזְבַּח הַפְּנִימִי קֹדֶם לַהֲטַבֵּת
 חֲמִשׁ גֵּרוֹת. וְהֲטַבֵּת חֲמִשׁ גֵּרוֹת קֹדֶמֶת לְדָם
 הַתְּמִיד. וְדָם הַתְּמִיד קֹדֶם לַהֲטַבֵּת שְׁתֵּי גֵּרוֹת.
 וְהֲטַבֵּת שְׁתֵּי גֵּרוֹת קֹדֶמֶת לְקַטְרֶת. וְקַטְרֶת
 לְאַבְרִים. וְאַבְרִים לְמִנְחָה. וּמִנְחָה לְחֻבְתֵּיךָ. וְחֻבְתֵּיךָ
 לְנֶסְכִּיךָ. וְנֶסְכִּיךָ לְמוֹסְפִיךָ. וּמוֹסְפִיךָ לְבִזְיֻכִּיךָ. וּבִזְיֻכִּיךָ
 קֹדֶמֶת לְתְּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִים. שֶׁנֶּאֱמַר * וְעֲרַךְ
 עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים: עָלֶיהָ
 הַשְּׁלָם כָּל־הַקְּרָבָנוֹת כְּלָם:

אָנָּה כִּכְתָּה. גְּדוּלַת יְמִינֶךָ. תִּתִּיר צְרוּרֶךָ: (אב"ג ית"ץ)
קִבֵּל רַנַּת. עֲמֹד שֶׁנִּבְנֶה. שֶׁהֲרֵנוּ גֹרָא: (קר"ע שט"ו)

שרח פי א ערבי

מדבח א דאכלי (מן א רמאה). ותנצוף מדבח א דאכלי יתסבק
 לתנצוף כמס סרוג. ותנצוף כמס סרוג תתסבק לדם א תמיד.
 ודם א תמיד יתסבק לתנצוף א סרגין. ותנצוף א סרגין תתסבק
 לל בכור. וזא בכור לל מפאצל (מא קרבנות). וזא מפאצל לל
 הדייה. וזא הדייה להדייה א מקלייה. והדייה א מקלייה לל תמסנ.
 וזא תמסנ לל מוספין (קרבנות א זאיידה). וזא מוספין לל מבכרה
 (מא כסתג). וזא מבכרה תתסבק לל תמיד מא בין א גרוב.
 כמא אנקא ויצף עליהא א עולה (קרבאן) ויבכר עליהא שחום
 א שלמים (קרבנות). עליהא יכמל כל א קרבנות נמיעהום:
 במלבה בקוות כברוות ימינך. תפך מציוקה:
 אקבל צלאת קומך. קווינא. נצפנא. יא עניב:

(א ויקרא ו')

נָא גְבוּר. דוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ. כְּבִבַת שְׁמֶרֶם: (גג"ד יכ"ש)
 בְּרַכְּם טַהֲרֶם. רַחֲמֵי צִדְקַתְךָ. תְּמִיד גְּמֹלִם: (בט"ר צת"ג)
 חֲסִין קְדוּשׁ. בְּרוּב טוּבְךָ. נִהַל עֲדַתְךָ: (חק"ב טב"ע)
 יְחִיד גְּאֻחַ. לְעַמְךָ פְּנִתָה. זוֹכְרֵי קְדוּשַׁתְךָ: (יג"ל פז"ק)
 שְׁוֹעֲתֵנוּ קִבֵּל. וּשְׁמַע צַעֲקֹתֵנוּ. יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת: (שק"ו צי"ת)
 ואומר בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

רְבוֹן הָעוֹלָמִים אַתָּה צוֹיַתְנוּ לְהַקְרִיב קֶרְבַּן הַתְּמִיד
 בְּמוֹעֲדוֹ. וְלַהֲיֹת פְּהַנִּים בְּעִבּוֹדְתֶם וְלֹאִים
 בְּדוֹכָנֶם וּיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם. וְעַתָּה בְּעֹנֹתֵינוּ חֲרַב
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבִטַּל הַתְּמִיד וְאִין לָנוּ לֹא לַהֲנֶן

שרח פי א ערבי

מן פצלך יא נבאר. טלבין תוחדך. כביבת א עין אחפצהום:
 בארבהום. נצפהום. שפקאת אחסאנך. דאיימן לאויהום:
 קווי מוקדם. כפתרת כירך. סלך גמאעתך:
 וחדיד מתכפר. לקומך אתווגה. דאכרין תקדיסך:
 צלאתנא אקבל. ואסמע ציחתנא. עארף א מכפייאת:
 מכארך אסם גלאת צלטנתהו לל דהר ולל אבד:

רַב אַ עֲלָמִין אַתָּה וְצִיּוֹנָא לְנֶקֶד קֶרְבָּאן א תְּמִיד בּוֹקְתְהוּ
 וְאִן יִפּוֹנוּן א פוהגים בכדמתהום. וזא לויים עלא
 דולבגהום. וישראל במווקפהום. וזא אאן בדנוכנא כרבאן בית
 א מקדם. ובטל קרבאן א תמיד. וליים ענדנא לא פוהן

בְּעִבּוֹדָתוֹ. וְלֹא לְוֵי בְרוּכָנוּ. וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ.
וְאַתָּה אָמַרְתָּ וַנְשַׁלְמָה פְּרִים שְׁפִתֵינוּ:

לְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה^{יאהרונת} יְהוָה וְאֵינוּ וְאֵהִי
אֲבוֹתֵינוּ שִׁיחַ שִׁיחַ שְׁפִתוֹתֵינוּ זֶה חֲשׁוּב
וּמְקַבֵּל וּמְרוּצָה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ הִקְרַבְנוּ קָרְבַן הַתְּמִיד
בְּמוֹעֵדוֹ וְעַמְדָנוּ עַל מַעֲמָדוֹ. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַנְשַׁלְמָה
פְּרִים שְׁפִתֵינוּ. וְנֶאֱמַר * וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יַד־
הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנֶי יְהוָה^{יאהרונת} וּזְרָקוּ בְּנֵי אֲהֲרֹן
הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנֶאֱמַר * זֹאת
הַתּוֹרָה לְעֹלָה לְמִנְחָה וְלִחֻטָּאת וְלֶאֱשֶׁם. וְלִמְלוֹאִים
וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים:

שרח פי א ערבי

בכדמתהו ולא לוי עלא דוכאנהו. ולא יסרל במוקפהו. ואתא
קלת ונופי בקר שפאפנא (עני עלאתנא תפון עווק א קרבנות):
לדלך יפון רצא מן קראמך אלה אאהנא ולאה אבהאתנא
אן יפון חבי שפאפנא האדא מהם ומקבול ומרצי
קדאמך פאנהו קרבנא קרבאן א תמיד בווקתהו ווקפנא
עלא מווקפהו: פמא אנקאל. ונופי בקר שפאפנא. ואנקא.
וידבחהו עלא גנב א מדבח שמאן קדאם אלה. וירשון בנין
אהרון א כוהנים אא דמהו. עלא א מדבח דור מדאר: ואנקא.
האדהו א שריעה לל עולה ולל מנחה ולל חטאת ולל אשם
ולל מלוזאים ולדבח א שלמים (אסאמי מל קרבנות):
(א ויקרא א. ב) שם ד.

* אֵיזוּהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים. קִדְשֵׁי קִדְשֵׁים שְׁחִימָתָן
בְּצִפּוֹן. פֶּר וְשִׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים
שְׁחִימָתָן בְּצִפּוֹן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכֹלֵי שָׂרֵת בְּצִפּוֹן.
וְדָמָן טָעוֹן הִזְיָה עַל בֵּין הַבְּדִים וְעַל הַפְּרֻכָת וְעַל
מִזְבַּח הַזֶּהָב. מִתְּנָה אַחַת מִהֶן מְעַפְּקֵת. שְׁיִירֵי הַדָּם
הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מְעַרְבֵי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן אִם
לֹא נָתַן לֹא עֵבֶב: פְּרִים הַנִּשְׁרָפִים וְשִׁעִירֵים הַנִּשְׁרָפִים
שְׁחִימָתָן בְּצִפּוֹן. וְקַבּוּל דָּמָן בְּכֹלֵי שָׂרֵת בְּצִפּוֹן.
וְדָמָן טָעוֹן הִזְיָה עַל הַפְּרֻכָת וְעַל מִזְבַּח הַזֶּהָב.
מִתְּנָה אַחַת מִהֶן מְעַפְּקֵת. שְׁיִירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ
עַל יְסוּד מְעַרְבֵי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן. אִם לֹא נָתַן

שרח פי א ערבי

אֵיזוּהוּ מוֹצֵעַ א דבאיית. קדם א אקדאם דביחתהום פי א שמא.
תור וצכלל מל יום הכפורים דביחתהום פי א שמא.
ואסתקבל דמהום במוואעין א כדמה פי א שמא. ודמהום לאום יגרש
עלא בין א מדאדאת (מל ארון הברית) ועלא א פרוכת ועלא מדבח
א דהב. ואחרה מן רשיאנהום תעווק. פצלת א דם פאן יכבהו
עלא אסאם א גרבי מל מדבח א כארג. ואדא לם כפהו לם יעווק:
בקר א ינחרקון וצכול א ינחרקון דביחתהום פי א שמא. ואסתקבל
דמהום במוואעין א כדמה פי א שמא. ודמהום לאום יגרש עלא א
פרוכת ועלא מדבח א דהב. ואחרה מן רשיאנהום תעווק. פצלת א
דם פאן יכבהו עלא אסאם א גרבי מל מדבח א כארג. ואדא לם כבהו
(א זבחים פ"ה)

לא עֵבֵב. אֵלוֹ וְאֵלוֹ נִשְׁרָפִין בְּבֵית הַקֹּדֶשׁ: חֲטָאת הַצֹּבֹר וְהִיחִיד אֵלוֹ הֵן חֲטָאת הַצֹּבֹר. שְׁעִירֵי רֹאשֵׁי הַדָּשִׁים וְשֵׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן. וְקִבּוֹל דָּמָן בְּכִלְי שָׂרֵת בְּצִפּוֹן. וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַל אַרְבַּע קַרְנוֹת. פִּיֶּצֶד. עֲלָה בִּכְבֹּשׁ וּפְנָה לְסוּבֵב וּבֹא לֹא לְקַרְןֵי הַרוּמִית מְזֻרְחִית. מְזֻרְחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מְעֻרְבִית. מְעֻרְבִית הַרוּמִית. שְׁיִירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד הַהַרְזוּמִי. וְנִאֶכְלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כַּהֲנָה בְּכָל־מֵאֲכָל לַיּוֹם וְלַיְלָה עַד־חֲצוֹת: הָעֲלָה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בְּצִפּוֹן וְקִבּוֹל דָּמָהּ בְּכִלְי שָׂרֵת בְּצִפּוֹן. וְדָמָהּ טָעוֹן שְׁתֵּי

שרח פי א ערבי

מֵא יַעֲוֹק. הָאוּלִי וְהָאוּלִי יִנְחַרְקוֹן פִּי מִכֶּאֱן אֶרְמָא: חֲטָאת (קֶרְבָּאן) אֵ גִמְאֵה וְאֵ מִנְפֶרֶד. הָאוּלִי הוּם חֲטָאת אֵ גִמְאֵה. צִבּוֹל מֵא רוּם אֵ אֲשֶׁהר וּמֵא אֵ אֲעִיֵאד דְּבִיחַתְהוּם פִּי אֵ שְׂמֵא. וְאִסְתַּקְבֵּא דְּמַהוּם בְּמוּוֹאֲעִין אֵ כְדִמָּה פִּי אֵ שְׂמֵא. וְדְמַהוּם יְלוּמְהוּ אַרְבַּע רִשְׁיֵאן עֵלֵא אַרְבַּע וְאוּוִיֵּאת (מֵא מְדַבְּח). כִּיף. יַעֲדֵר פִּי אֵ סֵלִם (מֵא מְדַבְּח) וְיִתּוּנָה לַל תְּדוּר וְיִגִּי לֹאוּוִיֵּית גְּנוּבִיֵּית שְׂרָקִיֵּית. שְׂרָקִיֵּית שְׂמֵאִיֵּית. שְׂמֵאִיֵּית גִּרְבִּיֵּית. גִּרְבִּיֵּית גְּנוּבִיֵּית. פִּצְלַת אֵ דִם כֶּאֱן יִכְבְּהוּ עֵלֵא אִסָּם אֵ גְנוּבִי. וְיִנְאֶכְלוֹן פִּי דֹאכֵל אֵ קִלְעִים (סְתָאֵר) לְדִבּוֹרַת אֵ כּוּהֲנִים בְּנִמְעֵ נוּע אֶכֶל לְנִהֲאֵר וְלִילָה לִיחַד נַצְףֵ אֵ לִיל: אֵ עוֹלָה (מִשׁוּוִי אוּו מִטְבוֹךְ) לְנִהֲאֵר וְלִילָה לִיחַד מוּצֵעֵ פִּי אֵ עוֹאֲרָה (חֲצֻרָה). וְדְמַהוּם יְלוּמְהוּם תְּנַתִּין רִשְׁיֵאן אֵדִי הוּם אַרְבַּעַה. וְיִנְאֶכְלוֹן כֶּכֶל אֵ בְלַד (וִירוּשָׁלַיִם) לְנִמְעֵ אִנְסָאן בְּנִמְעֵ נוּע אֶכֶל. לְנִהֲאֵר וְלִילָה לִיחַד נַצְףֵ אֵ לִיל. אֵמֶרְפוּעֵ מְנַהוּם וְאִסְתַּקְבֵּא דְּמַהוּם בְּמוּוֹאֲעִין אֵכְדִמָּה פִּי אֵשְׂמֵא. וְדְמַהוּם יְלוּמְהוּם תְּנַתִּין

מִתְּנוֹת שָׁהֵן אַרְבַּע. וְטָעוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ וְכִלְי לְאִשִּׁים: זִבְחֵי שְׁלָמֵי צֹבֹר וְאִשְׁמוֹת. אֵלוֹ הֵן אִשְׁמוֹת. אִשִּׁם גְּזוֹלוֹת. אִשִּׁם מְעִירוֹת. אִשִּׁם שְׁפָחָה חְרוּפָה. אִשִּׁם נְזִיר. אִשִּׁם מְצוֹרַע. אִשִּׁם תְּלוּי. שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן וְקִבּוֹל דָּמָן בְּכִלְי שָׂרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שָׁהֵן אַרְבַּע. וְנִאֶכְלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כַּהֲנָה בְּכָל מֵאֲכָל לַיּוֹם וְלַיְלָה עַד־חֲצוֹת: הַתּוֹזְדָּה וְאֵיל נְזִיר קֹדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מְקוֹם בְּעוֹרָה וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שָׁהֵן אַרְבַּע. וְנִאֶכְלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מֵאֲכָל לַיּוֹם וְלַיְלָה עַד־חֲצוֹת. הַמּוֹרָם | מִהֵם

שרח פי א ערבי

רִשְׁיֵאן אֵדִי הוּם אַרְבַּעַה. וְלֹאוּמָהָ צִלְךָ וְתִשְׁקַל וְנִמְעֵהָ לְלִנְאֵר: דְּבִחִיֵּית אֵ שְׁלָמִים מֵא גִמְאֵה וְאֵ אִשְׁמוֹת. הָאוּלִי הוּם אֵ אִשְׁמוֹת. אִשִּׁם אֵ נִהֲאִיִּב. אִשִּׁם אֵ כִּיֵּאֲנֵאת. אִשִּׁם וְצִיפָה מְקֻדְּשָׁה. אִשִּׁם נְזִיר (מִפְתָּרֵק מִן אֵ שְׂרָאֵב). אִשִּׁם מְנֻרְדִם. אִשִּׁם מוּזְקוּף. דְּבִיחַתְהוּם פִּי אֵ שְׂמֵא וְאִסְתַּקְבֵּא דְּמַהוּם בְּמוּוֹאֲעִין אֵ כְדִמָּה פִּי אֵ שְׂמֵא. וְדְמַהוּם יְלוּמְהוּם תְּנַתִּין רִשְׁיֵאן אֵדִי הוּם אַרְבַּעַה. וְיִנְאֶכְלוֹן פִּי דֹאכֵל אֵ קִלְעִים לְדִבּוֹרַת אֵ כּוּהֲנִים בְּנִמְעֵ נוּע אֶכֶל לְנִהֲאֵר וְלִילָה לִיחַד נַצְףֵ אֵ לִיל: אֵ תוֹרָה וְקוּגֵ אֵ נְזִיר. אֵקְדָּם כִּפְאֵת. דְּבִיחַתְהוּם כֶּכֶל מוּצֵעֵ פִּי אֵ עוֹאֲרָה (חֲצֻרָה). וְדְמַהוּם יְלוּמְהוּם תְּנַתִּין רִשְׁיֵאן אֵדִי הוּם אַרְבַּעַה. וְיִנְאֶכְלוֹן כֶּכֶל אֵ בְלַד (וִירוּשָׁלַיִם) לְנִמְעֵ אִנְסָאן בְּנִמְעֵ נוּע אֶכֶל. לְנִהֲאֵר וְלִילָה לִיחַד נַצְףֵ אֵ לִיל. אֵמֶרְפוּעֵ מְנַהוּם

פיוצא בהם אלא שהמזרם נאכל לפתנים לנשיהם
 ולבניהם ולעבדיהם: שלמים קדשים קלים
 שחיטתן בכל מקום בעזרה. ודמן טעון שתי מתנות
 שהן ארבע. ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל
 מאכל לשני ימים ולילה אחד. המזרם | מהם
 פיוצא בהם אלא שהמזרם נאכל לפתנים לנשיהם
 ולבניהם ולעבדיהם: הבכור והמעשר והפסח
 קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן
 טעון מתנה אחת. ובבבד שיתן פנגד תיסוד. שנה
 באבילתן הבכור נאכל לפתנים. והמעשר
 לכל אדם. ונאכלין בכל העיר בכל מאכל לשני

שרח פי א ערבי

מתלחום. ולאבן ידי מרפוע ינאכל לל כוהנים לנסוואנהום
 ולאולאדהום. ולעבדיהום: א שלמים אקראם כפאף. דביחתהום
 בכל מוצע פי א עזארה. ודמהום ילומהום תנתין רשייאן ידי הום
 ארבעה. וינאבלון בכל א בלד לגמיע אנסאן בנמיע נוע אפל
 ליומין ולילה ואחרה. א מרפוע מנהום מתלחום. ולאבן ידי מרפוע
 ינאכל לל כוהנים. לנסוואנהום. ולאולאדהום ולעבדיהום. א בכר
 וא עשור וא פסח. אקראם כפאף. דביחתהום בכל מוצע פי א
 עזארה. ודמהום ילומהום רשה ואחרה. פקט יפון יכב מקאביל א
 אסאם. גייר באכלהום. א בכר ינאכל לל כוהנים. וא עשור
 לגמיע אנסאן. וינאבלון בכל א בלד בנמיע נוע אפל.

ימים ולילה אחד. הפסח אינו נאכל אלא בלילה.
 ואינו נאכל אלא ער-הצות. ואינו נאכל אלא
 למנויו. ואינו נאכל אלא צלי:

« רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות התורה
 נדרשת. « מקל וחומר. מגזירה שנה.

ג מבנין אב וכתוב אחד. ומבנין אב ושני כתובים.
 ד מכלל ופרט. ה מפרט וכלל. וכלל ופרט וכלל
 אי אתה דן אלא בעין הפרט. ז מכלל שהוא צריך
 לפרט. ומפרט שהוא צריך לכלל. ח וכל דבר
 שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד. לא ללמד

שרח פי א ערבי

ליומין ולילה ואחרה: א פסח לם ינאכל אלא פי א לילה. ולם
 ינאכל אלא ליחד נצף א לילה. ולם ינאכל אלא לל מערדין עליה.
 ולם ינאכל אלא משווי:

רבי ישמעאל יקול. בתלאת עשר קוואנין א תורה תתפטר.
 « מן א כפר לל צעוב. ב מן כלמה מתשאבדא. ג מן
 קאעדה אסאסיית ופסוק ואחד. מן קאעדה אסאסיית ופסוקין.
 ד מן עמומיית ותכצין. ה מן תכצין ועמומיית. ו עמומיית. תכצין
 ועמומיית. לים אנתא תשרע אלא כתשביה א תכצין. ז מן
 עמומיית ידי הוא מלזום לל תכצין. ומן תכצין ידי הוא
 מלזום לל עמומיית. ח וכל שיי ידי צאן דאכל בא עמומיית
 וטרע מן א עמומיית לאגל יעלם. מא לאגל יעלם
 (א) ספרא פ' ויקרא.

על עצמו יצא אלא ללמד על-הקלל כפלו יצא:
 וכל-דבר שהיה בכלל. ויצא למעון טעון אחר
 שהוא כענינו. יצא להקל ולא להחמיר: וכל דבר
 שהיה בכלל ויצא למעון טעון אחר שלא כענינו
 יצא להקל ולהחמיר: וכל דבר שהיה בכלל
 ויצא לדון בדבר חדש. אי אתה יכול להחזירו
 לכללו עד שיחזירונו הפתוב לכללו בפירושו:
 ודבר הלמד מענינו ודבר הלמד מסופו: וכן שני
 כתובים המבחישים זה את זה עד שיבא הפתוב
 השלישי ויכריע ביניהם:

שרח פי א ערבי

על נפסחו טלע אלא לייעלם עלא א עמומיית גמיעהא
 טלע. וכל שיי אדוי כאן דאכל בא עמומיית וטלע
 לילום לזום אבר אדי הוא ישברו. טלע לאגל יכפף
 ולום לאגל יצעב. וכל שיי אדי כאן דאכל בא עמומיית וטלע
 לילום גיר לזום אדי לם ישברו. טלע לאגל יכפף וייצעב.
 יא וכל שיי אדי כאן דאכל בא עמומיית וטלע לאגל ינשרע
 כשיי גדיה. לים אנתא תקדר תרגעהו לעמומייתהו אא אן ירגעהו
 א פסוק לעמומייתהו מווצחן. יב ושיי א יתעלם מן שברה ושיי א
 יתעלם מן נהאייתהו. יג ותקעיד פסוקן אדי מצאדדין ואחד לל
 תאני. אא אן יגי פסוק א תלת וייפצל בינהום:

(*) לשון ואת כנו ר"ל ישוב ב' פסוקים.

יהודה בן תימא אומר חזי עז כנמר וקל כנשר
 ורץ כצבי וגבור כארי לעשות רצון אביך
 שבשמים: הוא היה אומר. עז פנים לגיהנם
 ובשת פנים לגן עדן:
 יהי רצון מלפניך יהוה ^{לאהדונהי} אלהינו ואלהי
 אבותינו שתכנה בית המקדש במהרה
 בימינו. ותן חלקנו בתורתך לעשות חקי רצונך
 ולעבדך בלבב שלום:

דיני קדיש

א) אם יש מנין בצמצום אך אחדים מהם עומדים בתפלת י"ה שאינם יכולים
 לענות קדיש אפ"ה מצטרפים, דכל כי עשרה שכינתא שריא, וכל זמן שנשאר
 רוב שיכולים לענות אמן מותר לומר קדיש, מיהו בחזרה בעינן לכל הפחות
 תשעה שעונים אמן. ב) אם נודמן שהיה עומד בזמן שהתחילו בקדיש ישאר
 עומד עד אחר ענית אמן יהא שמה רבא. ג) בענית אמן של שמה רבא, ושל
 שמה דקודשא בריך הוא, ושל דאמירן בעלמא וכיון שפירושה אמת, וכשאר
 האמנים של קדיש וכיון שפירושה כן יהי רצון. זה הכלל כג' אמן שעונים על

שרח פי א ערבי

יהודה אבן תימא יקול בון קווי בלא נמר. וכפף בלא נסר.
 וראכץ בלא גיזל. ונבאר בלא סבע לאגל תגרי רציאת
 אבוך אדי בלא סמא. הוא כאן יקול. קביח א ונה לל גהנם.
 ומסחדי א ונה לגן עדן:
 יבון רצא מן קראמך אלה לאהנא ולאה אבהאתנא אן תבני
 בית א מקדם סריען באייאמנא. ואנעל קסמתנא בתורתך.
 לנעמל רסום רצאתך ולנעבדך בקלב כאמל:

דבר שהוא שבת להקב"ה יכוין פירושה אמת, ועל דבר של בקשה יכוין פירושה כן יהי רצון, ועל דבר שיש בו שניהם שבת ובקשה יכוין אמת וכן יהי רצון. (ד) בענין אמן של קריש יכוין שעולה מספר אידהנו"דה, אבל באמן דברכות יכוין שהיא מספר יאהדונה"י.

וַיִּתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּהּ רַבָּא. אמן בְּעֶלְמָא דִּי
בְּרָא בְרַעֲוִיתִיהּ. וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ.
וַיִּצְמַח פְּרוּרְקָנִיהּ. וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיהּ. אמן בְּחַיִּיכוּן
וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמִיָּהּ רַבָּא
מְבָרַךְ. לְעָלַם לְעָלְמֵי עֲלַמְיָא יִתְבָּרַךְ.
וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמַם. וַיִּתְנַשֵּׂא.
וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיָּהּ דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. אמן לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא.

שרח פי א ערבי

יתפבר ויתקדם אסמחו א עצים. בא דנייא אדי חלק ברצאתהו ויצלטן צלמנתהו. וינפת פכאפרהו ויקרב משיחהו (מדהונהו). בחיאתפום ובאיאמכום ובחיאת גמיע בית ישרא פי עגלה ובוקת קריב. וקולו אמן: יכון אסמחו א עצים מבארך לל אבד ולל דהר א דאהרין, יתבארך, ויתסבת, ויתפכר, ויתעלא, ויתכפר, ויתבהג, וירתפע, ויתמדח אסמחו א מקדם תבארך הוא. לאעלא מן גמיע ברפדה.

שִׁירְתָּא. תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָּא. דְּאָמְרוּן

בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן: אמן

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל
כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. דְּעַסְקִין
בְּאֻרְתָּא קַדְשָׁתָא. דִּי בְּאִתְרָא הִדִּין וְדִי
בְּכָל אֵתֵר וְאֵתֵר. יְהֵא לָנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן
חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי. מִן קַדָּם מְאֲרִיָּה שְׁמִיָּא
וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן: אמן

יְהֵא שְׁלַמָּא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא. חַיִּים וְשַׁבְע
וַיִּשְׁוַעַה וְנַחְמָה וְשִׁוְזָבָא וְרַפּוּזָא וְנַגְאָלָה
וְסַלְיָחָה וּבְכַפְרָה וְרִיוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: אמן

שרח פי א ערבי

תפכיר, תסבית, ותסלי אדי אנקאו באדנייא, וקולו אמן: עלא ישרא ועלא א חכמים ועלא תלאמידהום, ועלא גמיע תלאמיד תלאמידהום, אדי משתגלין פי א תורה א מקדסה אדי בהל מכאן ואדי בנמיע מכאן ומכאן, יכון לנא ולהום ולכום חק ופעל ושפקה מן קדאם רב א סמא ול ארץ וקולו אמן: יכון סלאם פכיר מן א סמא, חיאת, ושבע, ומסאעדה, ותסלי, ותכליין, ועאפיידה, ופכאך, ומסאמחה, וגיפראן, ונפאזה, ופרג לנא ולגמיע קומו ישרא וקולו אמן:

עו וחדרה במקמו: הבו ליהוה^{יאהרונה} משפחות
 עמים. הבו ליהוה^{יאהרונה} כבוד ועו: הבו ליהוה^{יאהרונה}
^{יאהרונה} כבוד שמו. שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו
 ליהוה^{יאהרונה} בתדרת קדש: חילו מלפניו כל-
 הארץ. אפתכון תבל כל-תמוט: ישמחו השמים
 ותגל הארץ. ויאמרו בגוים יהוה^{יאהרונה} מלך: ירעם
 הים ומלואו. יעלץ השדה וכל-אשר-בו: או ירננו
 עצי היער. מלפני יהוה^{יאהרונה} פירבא לשפוט את-
 הארץ: הודו ליהוה^{יאהרונה} כי טוב. כי לעולם חסדו:
 ויאמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו ותצילנו מן-
 הגוים להודות לשם קדשך. להשתבח בתהלתך:

שרח פי א ערבי

קווה ופרח במוצעהו: אעטו לא. יא עשאייר א אקואם. אעטו לא
 ואנב ומנר: אעטו לא ואנב אסמהו. אחמלו הדייה ותעלו קדמהו.
 אסנרו לא בתפכיר א קדם: ארגפו מן קדמהו נמיע א ארץ. חתא
 תתמכן א דנייא ולם תמיל: יפרחון א סמא ותסתר (סרור) א ארץ.
 ויקולון כל שעוב א אתצלמן: יגרנם א בחר ותרסהו (יעני כל
 מכלוק אדי פיהו). תפרח א ברייה ונמיע אדי פיהו: הניר ימרחון
 אסנאר א זור. מן קדאם א אדי נא לישרע א ארץ: אשברו לא
 אד גייה. אד לל דחר פצלו: וקולו סאעדנא יא אה מסאעדנא
 ונמענא וכלצנא מן אשעוב לנשבר לאסם קדסך. לנפתכר בתמדיחך:

ברוך יהוה^{יאהרונה} אלהי ישראל מן-העולם ועד-
 העולם. ויאמרו כל-העם אמן והלל ליהוה^{יאהרונה}:
 (א) רוממו יהוה^{יאהרונה} אלהינו. והשתחוו להדם רגליו
 קדוש הוא: (ב) רוממו יהוה^{יאהרונה} אלהינו והשתחוו
 להר קדשו. פי-קדוש יהוה^{יאהרונה} אלהינו: (ג) והוא
 רחום ויכפר עון. ולא ישחית והרבה להשיב אפו.
 ולא יעיר כל-חמתו: (ד) אתה יהוה^{יאהרונה} לא-תכלא
 רחמיך ממני. חסדך ואמתך תמיד יצרוני: (ה) זכר
 רחמיך יהוה^{יאהרונה} וחסדיך. כי מעולם המה: (ו) תנו
 עו לאלהים על-ישראל גאותו. ועזו בשחקים:
 נזרא אלהים ממקדשיך. אל ישראל. הוא נתן ועו
 ותעצמות לעם ברוך אלהים:

שרח פי א ערבי

מבארך א אהא ישראל מן א אבר ולא א אבר. וקאו נמיע א קום
 אמן ותמדיח לא: פכרו א אהנא ואסנרו לבית מקדסהו. מוקדם
 הוא: פכרו א אהנא ואסנרו לנבל מקדסהו. לאן מוקדם א
 אהנא: והוא רחים ינ'פר דנב ולם יעדם. וייפתר בתרגיע נ'צכנהו.
 ולם יחדך נמיע חמייתו: אנתא א לא תקטע רחמאתך מני.
 פצלך וחקיאתך דאיימן יחפצוני: אדכר רחמאתך א ואפצ'אך אדי
 מן קדים הום: אעטו מנר לא. עלא ישראל בכרוותהו. וקוותהו בל
 סמאואת: עגיב א מן מקדסך. אהא ישראל הוא עאטי קווה
 ותעצימאת לל קום מבארך א:

(א) תהלים צ"ט. (ב) שם. (ג) שם ע"ח. (ד) שם מ'. (ה) שם כ"ה. (ו) שם ס"ח.

כשיאמר אל נקמות ה' וכוון לשאול מהש"ח שינקום נקמת עשרה הרוגי מלכות.
 אֶל-נְקָמוֹת יְהוָה יִתְּנֶנּוּ. אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הַנְּשֵׂא
 שֵׁפֶט הָאָרֶץ. הַיֹּשֵׁב גָּמוּל עַל-גָּאִים: ב) לַיהוָה יִתְּנֶנּוּ
 יִתְּנֶנּוּ הַיְשׁוּעָה. עַל-עַמֶּךָ בְּרִכְתְּךָ סֵלָה: ג) יְהוָה יִתְּנֶנּוּ יִתְּנֶנּוּ
 צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׁגַּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: ד) יְהוָה יִתְּנֶנּוּ
 יִתְּנֶנּוּ צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בְּךָ: ה) יְהוָה יִתְּנֶנּוּ יִתְּנֶנּוּ
 הוֹשִׁיעָה. תְּמַלֵּךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קְרָאֵנוּ: ו) הוֹשִׁיעָה אֶת-
 עַמֶּךָ וּבִרְךָ אֶת-נַחֲלֹתֶיךָ. וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד-הָעוֹלָם:
 ז) נִפְשָׁנוּ צִרִיךְ לַהֲרִישׁ חַיִּית חֲבַתָּה לַיהוָה יִתְּנֶנּוּ יִתְּנֶנּוּ (יכוון ר"ת
 שם נח"ל) עֲזָרְנוּ וּמְגִנָּנוּ הוּא: פ) כִּי-בָנוּ יִשְׁמַח לְבָנוּ. כִּי
 בָּשָׂם קִדְשׁוֹ בְּמַחֲנוֹ: י) יְהִי-חֶסֶדְךָ יְהוָה יִתְּנֶנּוּ עָלֵינוּ.
 כ) כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לְךָ: ח) תִּרְאֵנוּ יְהוָה יִתְּנֶנּוּ יִתְּנֶנּוּ חֶסֶדְךָ.

שרח פי א ערבי

אֵלֶּה אֵל אֶסְתַּנְקָאמַת א. אֵלֶּה אֵל אֶסְתַּנְקָאמַת אַחֶר: אַתְעֵלֵּא
 יֵא שֶׁאֶרְע אֶרְק. רַעַע מְנֵאזֵאת לַלְמַתְּכַפְרִין: לֹא אֶמְסַעֲרָה.
 עֵלֵא קוֹמְךָ בְּרִכְתְּךָ לַל אַבְד: אֵל רַב אֵל עַסְאֶפֶר מַעֲנֵא. קוּוּה לֵנֵא
 אֵלֶּה יַעֲקֹב לַל אַבְד: אֵל רַב אֵל עַסְאֶבֶר. נִיֵּיל אֵל אַנְסָן אֵל מְנַתְּפַל
 בִּיךְ: אֵל סַעֲרָה. אֵל צַלְטָן יִנְאוּבְנֵא בְיוֹם צִיחְתַּנְנֵא: סַעֲרָה אֵל
 קוֹמְךָ וּבְאֶרֶךְ תְּמַלְכֵךְ (יִסְרָאֵל) וְרַעִיחוּם וְעֵלִידוּם אֵלֵּא אֵל אַבְד:
 נַפְסָנֵא אֶסְתַּרְנֵת לֹא. מַסְאֶעֲדֵנֵא וְחַמְמֵא יִתְנֵנֵא הוּא: אֵל בְּהוּ
 יַפְרַח קַלְבָּנֵא. לֹאן בְּאֶסְם קִדְסוֹ אֶנְתְּכֵלְנֵא: יִפּוֹן פְּעֵלְךָ יֵא
 אֵל עֵלִינֵא. כַּמְמֵא אֶסְתַּרְנֵינֵא לְךָ: אֵל אַחֶר לֵנֵא פְּעֵלְךָ.
 א) תהלים צ"ד. ב) שם ג'. ג) שם מ"ו. ד) שם פ"ד. ה) שם כ"ו. ו) שם כ"ח. ז) שם ל"ג. ח) פ"ה.

וַיִּשְׁעָךָ תִּתְּנֵן-לָנוּ: א) קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ. וּפְדָנוּ לְמַעַן
 חֶסֶדְךָ: ב) אֲנַכִּי וְיְהוָה אֱלֹהֵי יִתְּנֶנּוּ יִתְּנֶנּוּ אֱלֹהֵיךָ הַמַּעֲלֵךְ מֵאָרֶץ
 מִצְרַיִם. הִרְחַב־פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ: ג) אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁפְכָה
 לוֹ. אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁיחַ וְיִתְּנֶנּוּ יִתְּנֶנּוּ יִתְּנֶנּוּ אֱלֹהֵינוּ: ד) וְאֲנִי וְכֶסֶדְךָ
 בְּטַחְתִּי. יִגַּל לְבִי בִישׁוּעָתֶךָ. אֲשִׁירָה לַיהוָה יִתְּנֶנּוּ יִתְּנֶנּוּ יִתְּנֶנּוּ
 כִּי גָמַל עָלַי (ס"ח יל"י):

גם בחנוכה יתחיל ארוטמך ולא יאמר פסוק מוסר שיר חנוכה. (ש"צ ד' ס"ה)
 ח) אַרְוֹמְךָ יְהוָה יִתְּנֶנּוּ יִתְּנֶנּוּ כִּי דִלִּירְתָנִי. וְלֹא-שִׁמַּחְתָּ
 אֵיכִי לִי: י) יְהוָה יִתְּנֶנּוּ יִתְּנֶנּוּ אֱלֹהֵי שׁוּעָתִי
 אֱלֹהֵי וְתַרְפָּאֵנִי: י) יְהוָה יִתְּנֶנּוּ יִתְּנֶנּוּ הַעֲלִיתָ מִן-שְׂאוֹל נַפְשִׁי.
 חִיִּיתִנִּי מִיַּרְדֵּי-כּוֹר: ז) וּמְרוּ לַיהוָה יִתְּנֶנּוּ יִתְּנֶנּוּ חֶסֶדְךָ וְהוֹדוֹ
 לְיוֹכֵר קִדְשׁוֹ: פ) כִּי רַגַע בְּאֶפְסוֹ חַיִּים בְּרַצוֹנוֹ בְּעַרְבֵי יָלִין

שרח פי א ערבי

וּמַסְאֶעֲדֶתְךָ תַעֲטִי לֵנֵא: קוֹם סַעֲדֵנֵא. וּפְכַנֵּא לְכַאֲטֵר פְּעֵלְךָ:
 אֵנֵא אֵל אֶהֱךָ אֲדִי צַעֲדֵךָ מִן אֶרֶץ מִצְרַיִם. עֶרְקֵךְ פְּמֵךְ וְאִמְלִיָּה:
 נִיֵּיל אֵל קוֹם אֲדִי הַאֲבָדָה לְהוּ. נִיֵּיל אֵל קוֹם אֲדִי אֵל אֵלֶּהוּ: וְאֵנֵא
 בַּפְּעֵלְךָ אֶנְתְּפַלְחָה. יַפְרַח קַלְבִּי בְּמַסְאֶעֲרֶתְךָ. אֶפְכָר לֹא אֲדִי גוֹאֲנִי:
 אֶפְכָרְךָ אֵל אֲדִי עֵלִיתָנִי. וְלֵם פְּרַחַת עֲדוּוִינִי עֵלִי: אֵל אֵלֶּהוּ
 צִלְיָתוֹ אֵיךְ וְעַאֲפִיתָנִי: אֵל צַעֲרָת מִן אֵל נְהַנֵּם נַפְסִי.
 עֵיִישְׁתִּי מִן נוֹלְתִי לַל גַּב: מְגֵדוֹ לֹא אֶפְצֵאֲהוּ. וּשְׁכַרוּ לְדַבְרֵי קִדְסוֹ:
 לֹאן גִּמְשַׁת עֵין גִּצְבָהוּ. חִיִּיאת בְּרַעֲאֵתְהוּ. בֵּאל מְגֵרַב יִבֵּאת
 א) תהלים מ"ד. ב) שם פ"א. ג) שם קמ"ד. ד) שם י"ג. ה) שם ל'.

דע לפני מי אתה עומד לפני מלך מל"ה הקב"ה

שויתי יהודה לגדרי

תמיד

יאחרונהי   אידהניה

למנ	צרב	נני	נו	תמו	מור	שיר
יברכנו אלהים ויראו אותנו כל	ארץ נהנה יכולה יברכנו אלהים	יודוך עמים אלהים ויודוך עמים	ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישר ולאמים	יודוך עמים אלהים ויודוך עמים	לדעת בארץ הרבה בכל גוים	אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו
למנ	צרב	נני	נו	תמו	מור	שיר
יברכנו אלהים ויראו אותנו כל	ארץ נהנה יכולה יברכנו אלהים	יודוך עמים אלהים ויודוך עמים	ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישר ולאמים	יודוך עמים אלהים ויודוך עמים	לדעת בארץ הרבה בכל גוים	אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו

בארץ תנחם סלה:

אבג. יחז. קרע. ששז. נגז. יכש. בטר. צדג.

אבג. יחז. קרע. ששז. נגז. יכש. בטר. צדג.

«למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ הרבה בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כירושפט עמים מישר ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ארץ נתנה וכולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים ויראו אותנו כל אפסי ארץ:

דיני ברוך שאמר

א) אסור להפסיק בדבור מברוך שאמר עד סוף י"ה, ואפילו ברוך הוא וברוך שמו ואמנים של על ישראל ויהא שלמא לא יענה אלא יהרהר בלבו, אבל ה' אמנים הראשונים של קדיש, ואמן דברכות, וכן קדיש וקדושה וברכו וג' תיבות של מודים אנהנו לך, יענה עד היוצר, ומיוצר ואילך עד גאל ישראל לא יענה אפילו אמן דברכות, רק יענה קדיש, וה' אמנים הראשונים של קדיש, ושני פסוקים הראשונים של קדושה, וענית ברכו, וג' תיבות של מודים אנהנו לך. ב) כשיתחיל ברוך שאמר יאחזו בבי ציציות שלפניו וישארו בידו עד סוף ברוך שאמר ואח"כ ינשקם ויניחם מידו. ג) ברוך שאמר צריך לאמרה מעומד, ויאמר הנוסח הוה של פ"ז תיבות שתקנוהו אנשי כנסת הגדולה.

שרח פי א ערבי

לל דק בל נגמאת תמניד תפכיר: א יחן עלינא ויבארפנא. יצווי נורחו מענא לל אבר: לתערף בל ארץ מסלפך. בלמיע א שעוב מסאעדתך: ישברוך אקוואם. יא א. ישברוך אקוואם למיעהום: יפרחון וימדחון א אומם אן תשרע אקוואם עדל. ול אומם בל ארץ תסלפיהום לל אבר: ישברוך אקוואם. יא א. ישברוך אקוואם למיעהום: ארץ עטת תמרתהא. יבארפנא א לאהנא: יבארפנא א. וילאפון מנהו נמוע אטראף א ארץ:

א) תהלים ס"ו.

מברוך שאמר עד יוצר הוא בעולם היצירה.

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך הוא. ברוך אומר ועשה. ברוך גזור ומקים. ברוך עשה בראשית. ברוך מרחם על הארץ. ברוך מרחם על הבריות. ברוך משלם שכר טוב ליראיו. ברוך חי לעד וקים לנצח. ברוך פודה ומציל. ברוך שמו. ברוך אתה יהוה אלהינו אלהינו מלך העולם האב הרחמן המהלל בפה עמו. משבח ומפאר בלשון חסידיו ועבדיו. ובשירי דוד עבדך נהללך יהוה אלהינו ונשבחך. בשבחות ובזמירות. ונגדלך ונשבחך. ונפאריך. ונמליכך. ונזכיר שמך מלפני אלהינו

שרח פי א ערבי

מבארך אדי קא וצארת א דנייא. מבארך הוא. מבארך יקול ויצנע. מבארך יאמר ויתבת. מבארך כלק א דנייא. מבארך ראהם עלא א ארץ. מבארך ראהם עלא א כלאיין. מבארך מנאזי אנר מליח לכאיפניהו. מבארך א עאישי לל אבד ודאיים לל אבד. מבארך פאפך ומללקן. מבארך אסמהו. מבארך אנתא א לאהנא צלטאן א דנייא אאה אב א רחים. א ממדוח בפם קומהו. מסבך ומפכר בלסאן פאצלניהו ועבדהו. ובתפכיר דוד עבדך נמדחך א לאהנא בתסאביח ובתמאגיד. ונעצמך ונסבךך ונפכרך. ונצלטנך. ונדפר אסמך צלטאנא אהנא

יחיד חי העולמים. מלך משבח ומפאר עדיעד שמו הגדול. ברוך אתה יהוה אלהינו אלהינו מלך מהלל בתשבחות:

מזמור לתודה. הריעו ליהוה אלהינו אלהינו בל הארץ: עבדו את יהוה אלהינו אלהינו בשמחה. באו לפניו ברננה: דעו פרי יהוה אלהינו אלהינו הוא אלהים הוא עשנו ולא אנו. אנו עמו וצאן מרעותו: באו שערינו | בתודה תצלתיו בתהלה. הודו לו ברכו שמו: פייטוב יהוה אלהינו אלהינו לעולם חסדו. ועדידך ודר אמונתו:

פסוקים האלה מלוקטים מתהלים, ד"ה, ומשלי. והם ת"י פסוקים כנגד ת"י אותיות של ששה צרופי שדי, ובכל פסוק יכוין אות א' מששה צרופי שדי

ש יהי כבוד יהוה אלהינו אלהינו לעולם. ישמח יהוה אלהינו אלהינו במעשיו: יהי שם יהוה אלהינו אלהינו מברך. מעתה

שרח פי א ערבי

וחדד חיי א דנייא. צלטאן מסבך ומפכר אא א אבד אסמהו א עצים. מבארך אנתא א צלטאן ממדוח כל תסאביח: תמגיד עלא קרבאן תודה. אתקעו לא גמיע א ארץ: אעבדו לא בפרה. תעלא קראמהו בתסביח: אערפו אדי א הוא אאה. הוא צנענא ולדו נחנא. קומהו ונינם מרעההו: תעלא למקדסהו בקרבאן תודה ובתמדיח. אשפרו להו בארפו אסמהו: אן גייד א לל אבד פצלחו. וא גיל וגיל אמאנתהו: יפון ואנב א ללאבד. יפרח א בצנאייעהו: יפון אסמך א מבארך. מן אן א תהלים ק. א ולו קרי.

ועד-עולם: ימזורח-שמש עד-מבואו. מהלל שם
 יהוה^{יהוה} יהוה^{יהוה}: ש רם על-כל-גוים יהוה^{יהוה} יהוה^{יהוה}. על
 השמים כבודו: יהוה^{יהוה} יהוה^{יהוה} שמך לעולם. יהוה^{יהוה}
 יהוה^{יהוה} זכרך לדר-ודר: יהוה^{יהוה} יהוה^{יהוה} בשמים הכין
 כסאו. ומלכותו בכל משלה: דישמחו השמים ותגל
 הארץ. ויאמרו בגוים יהוה^{יהוה} יהוה^{יהוה} מלך: יהוה^{יהוה} יהוה^{יהוה}
 מלך יהוה^{יהוה} יהוה^{יהוה} מלך יהוה^{יהוה} יהוה^{יהוה} מלך לעולם ועד:
 יהוה^{יהוה} יהוה^{יהוה} מלך עולם ועד. אבדו גוים מארצו:
 יהוה^{יהוה} יהוה^{יהוה} הפיר עצת-גוים. הניא מחשבות
 עמים: ש רבות מחשבות בלב-איש. ועצת יהוה^{יהוה}
^{יהוה} היא תקום: יעצת יהוה^{יהוה} יהוה^{יהוה} לעולם תעמד.
 מחשבות לבו לדר ודר: כי הוא אמר ויהי. הוא עוה

שרח פי א ערבי

ולא א אבד: מן משרק א שמם ולא מניכחו. ממדוח אסם א:
 עלי עלא נמיע א שעוב א. עלא א סמא ואנכחו: א אסמך לל
 אבד. א דברך לגיל וגיל: א בל סמא וצע פרסיהו. ועלטנתהו
 עלא א נמיע חכמת: יפרחון א סמא ותסתר א ארץ. ויקולון בל
 שעוב א תצלטן: א עלטאן. א תצלטן. א יתצלטן לל דהר ולל
 אבד: א עלטאן לל דהר ולל אבד. אנחפו שעוב מן ארצו:
 א פצך משאוורת שעוב. מנע אפכאר אקוואם: כתיב אפכאר
 בקלב רגל. ומשאוורת א היא תתפת: משאוורת א לל אבד
 תבקה. אפכאר קלבהו לגיל וגיל: לאן הוא קל וצאר. הוא וצא

ויעמד: ש כי בחר יהוה^{יהוה} יהוה^{יהוה} בציון. אנה למושב לו:
 דייעקב בחר לו יה. ישראל לסגלתו: כי לא ימשש
 יהוה^{יהוה} יהוה^{יהוה} עמו. ונחלתו לא יעזב: ד והוא רחום
 יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו. ולא יעיר
 כף-חמתו: ש יהוה^{יהוה} יהוה^{יהוה} הושיעה. המלך יעננו
 ביום-קראנו:

אתרי הפסוקים האלה יאמר תיכף ומיד ב' פסוקים אשרו יושבי וכיו ואתריהם תהלה
 לדוד. ויוהר מאד שלא יפסקו בין פסוקים האלה לבין תהלה לדוד בשום פסוק
 אחר, כי פוגם בעולמות העליונים. ואם נודפן לו ענית דבר שבקדושה יענה, ואח"כ
 יחזור ג' פסוקים האחרונים של יהו כבוד בכדי לסמכם לתהלה לדוד.

א אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוך סלה: א אשרי העם
 ששכבה לו. אשרי העם שיהוה^{יהוה} יהוה^{יהוה} כתר איהו:

ב תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך. ואברכה
 שמך לעולם ועד: בכל-יום אברכה.

שרח פי א ערבי

ווקף: אן אסתכיר א פי ציון. רגיכא למספן להו: לאן א
 אסתכיר להו יעקוב. יסרל לכונתהו: אן לם יסייב א קומהו.
 ותמלכבו לם יתרך: והוא רחים יגפר דנב ולא יערם. וייכתר
 בתרניע געצבהו. ולם יחדך נמיע חמיתתו: א סאעד. א עלטאן
 ינאווכנא ביום ציחתנא:

נייל א נאסן בביתך. בעד ימרוחך לל אבד: נייל א קום
 אדי האבדא להו. נייל א קום אדי א אהו:

תמדיח לדוד. אעליך אלאהי א עלטאן. ואבארך
 אסמך לל דהר ולל אבד: פי כל יום אבארך.

א תהלים פ"ד. ב שם קמ"ד. ג שם קמ"ה.

וַיִּחַלְלֵהָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד: גְּדוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ חִכְמָה
 וּמְהֵרָל מְאֹד. וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר: הוֹר לְהוֹר יִשְׁבַּח
 מַעֲשֵׂיךָ. וְגִבּוֹרְתֶיךָ יִגְדֹּדוּ: הֵדֵר כְּבוֹד הַיּוֹדֶךָ. וְדַבְּרֵי
 גִּבְלֹאתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעוֹזוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ. וְגִדְלֹתֶיךָ
 אֲסַפְּרֶנָּה: זָכַר רַב־טוֹבְךָ יִבִּיעוּ. וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְגְּנוּ: חֲנוּן
 וְרַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ בֵּינָה אֶרֶךְ אַפִּים וְגִדְל־חֶסֶד: טוֹב־
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ חֶסֶד לְכֹל. וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ גְבוּרָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ. וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה:
 כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ. וְגִבּוֹרְתֶיךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ
 לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרְתֵינוּ. וְכְבוֹד הֵדֵר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶיךָ
 מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים. וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכֹל־הוֹר וְדָר: סוֹמֵךְ

שרח פי א ערבי

ואמדה אסמך לל דהר ולל אבד: עצים א וממרוח גדי, ולעצמוותהו
 לים תפחוק: גיל לגיל יסבח צנאייעך. וגברוותך יכפרון: פכר
 ואנב מגודך. ופלאם ענאייבך אחכי: וקות ענאיבך יקולון.
 ועצמוותך אחכיהא: דכר כתרתי כירך ילפצון. ואחסאנך ימדחון:
 חנין ורחים א. טוויל א כלק ועצים א פצל: מליח א לל גמיע.
 ורחמאתהו עלא גמיע צנאייעהו: ישפרוך יא א גמיע צנאייעך.
 ופאצלניך יבארפוך: גלאת צלמנתך יקולון. וגברוותך יתכלמון:
 ליערף לל נאם גברוותהו. וואנב פכר צלמנתהו: צלמנתך
 צלמנת גמיע א דנייאת. וחכמך בכל גיל וגיל: סאנך

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ תְּפִאֶרֶת לְכֹל־הַנְּפִלִים. וְזוֹקֵף לְכֹל־הַכְּפוּפִים:
 עֵינֵי־כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ. וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת־אֲכָלָם
 בְּעֵתוֹ: פֹּתַח אֶת־יְדֶיךָ (יכוין מאד בפסוק זה כי בו עיקר הפרנסה.
 ויכוין שהוא ית' משניה וזן ומפרנס לכל. ויש פורשים כפיהם כלפי השמים והוא
 סימן לקבלת השפע מלמעלה, וכשיאמר פותח את ידך יכוין ר"ת שם פא"י
 שהוא מספר יאהדונג"י, ומספר סא"ל, וס"ת חת"ך) וּמַשְׂבִּיעַ (גי' חת"ך)
 לְכֹל־חַי רְצוֹן: צַדִּיק יוֹדוּ וְאֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ יִסוֹר בְּכָל־
 דְּרָכָיו. וְחִסִּיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ מַלְכוּת
 לְכָל־קְרָאִיו. לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן יִרְאִיו
 יַעֲשֶׂה. וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יֵאָדְוֵנוּ נֶצַח אֶת־כָּל־אֲחֵבָיו. וְאֵת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
 תַּהַלֵּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ הוֹד יִדְבְּר־פִּי וּיְבָרֵךְ כָּל־בִּשְׂרָא
 שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וְעַד: * וְאַנְחֵנוּ | גְּבַרְךָ יְהִי מַעֲתָה
 וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

שרח פי א ערבי

א לגמיע א ואקעין. ונאצב לגמיע א מחניין: עיון א גמיע אליך
 יסתרגון. ונתא עאטי להום אכלהום בוקתהו: פאתח ידך ומשבוע
 רצא לגמיע חי: צלא א בגמיע סלופהו. ופאצל בגמיע צנאייעהו:
 קריב א לגמיע מנאדיהו. לגמיע אדי ינאדוהו כל חק: רצאת
 כאייפינהו יצנע. ולא ציחתהום יסמע ויסאעדוהום: חאפך א גמיע
 מחבינהו. ולגמיע א צלאמן יהפי: תמדחת א יתכלם פמי. ולגמיע
 בשר יבארך אסם קדסהו לל דהר ולל אבד: ונחא נבארך א.
 מן הל סאע ולא א אבד אמרוו א:

א תהלים קט"ו

את־יהוה ^{יאהדונהי} יהוה הללו אלהיך ציון: כִּי־חֹק בְּרִיחֵי
 שְׁעָרָיֶךָ. בְּרֹדֶךָ בְּנִינְךָ בְּקִרְבְּךָ: הַשָּׁם־גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם. חֲלָב
 חֲטִיִּים יִשְׁבִיעֶנּוּ: הַשְּׁלַח אֲמַרְתּוּ אֶרֶץ. עַד־מִתְּרֵה יְרוּץ
 דְּבָרוֹ: הַנְּתֵן שְׁלֵג בְּצִמְרֵךָ. כְּפֹר כְּאֶפֶר יִפְזֹר: מִשְׁלִיךְ
 קָרְחוֹ כְּפִתִּים. לִפְנֵי קָרְתּוֹ מִי יַעֲמֵד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ
 וַיִּמָּסֵם. יֵשֶׁב רוּחוֹ וַיְלֹד־מַיִם: מִגִּיד דְּבָרָיו לִיעֲקֹב.
 חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא־עָשָׂה כֵן | לְכָל־גּוֹי
 וּמִשְׁפָּטִים בְּלִידְעוֹם הַלְלוּהָ:

יוהר לומר מוסור זה ומוסור הללו אל בקדשו במתון ובכונה, כי עליהם אמרו
 רז"ל בגמרא יהא חלקי מגומרי הלל בכל יום.

א) הַלְלוּהָ | הַלְלוּ אֶת־יהוה ^{יאהדונהי} יהוה מִן־הַשָּׁמַיִם.
 הַלְלוּהוּ בַמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָל־מַלְאָכָיו.

שרח פי א ערבי

לא א. מדחי אהך ציון: לאנהו קננה מדאדאת אבוואבך. כירך
 בנינד בוזצטך: אדי וצע סלאם בחודך. כיר א הנטה ישבעך:
 א באעת אמרהו לל ארץ. האן ירפן בלאמהו: א עאטי תלג פל
 צוף. ברך פל רמאד ישתת: ראמי תלנהו פל פתאת. קדאם
 ברדהו מני יוקף: יבעת פלאמהו ויידווכהום. יהב הוואהו יכדון
 מא: מכבר פלאמהו ליעקוב. רסומהו ושראיעהו לישראל: למ
 צנע האבדא לגמיע שעב. ושראיע למ ערפוחם. אמדחו א:
 אמדחו אלה. אמדחו לא אלה מן א סמא. מדחורו
 כל סמאזואת: מדחורו גמיע מלאייפתהו.

א) תהלים קמ"ח.

הַלְלוּהוּ כָל־צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וַיְרַח. הַלְלוּהוּ כָל־
 בּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. וְהַמַּיִם אֲשֶׁר |
 מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוה ^{יאהדונהי} יהוה. כִּי הוּא
 צוּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם. חֲקִנְתָּן וְלֹא
 יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת־יהוה ^{יאהדונהי} יהוה מִן־הָאָרֶץ. תַּנְיִינִים
 וְכָל־תְּהוֹמוֹת: אֲשֶׁר וּבְרַד שְׁלֵג וְקִיטוֹר. רוּחַסְעָרָה עֹשֶׂה
 דְּבָרוֹ: הַתְּרִים וְכָל־גְּבֻעוֹת. עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרֻזִים:
 הַחַיָּה וְכָל־בְּהֵמָה. רִמְשׁ וְצִפּוֹר כְּנָף: מְלֻכֵי־אֲרֶץ וְכָל־
 לְאֻמִּים. שָׂרִים וְכָל־שְׁפָטֵי אֲרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלָת.
 זְקֵנִים עַם־זַעֲקִים: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוה ^{יאהדונהי} יהוה כִּי־
 נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ. הוֹדוּ עַל־אֲרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיְרַם קָרְן

שרח פי א ערבי

מדחורו גמיע עסאפרהו: מדחורו שמם וקמר. מדחורו גמיע
 נגום א צווא: מדחורו סמא א סמאזואת. ול מאי אדי מן פוק א
 סמא: ימדחון לא אסם א. אדי הוא אאמר וכתלקו: וקפרהום
 כל רוואם לא א אבד. חד וצע להום ולם יכטל: מדחו לא א
 מן א ארץ. תנות וגמיע גימוק: נאר וחלוב תלג ובכאר. הווא א
 גאטרה יגרי אמרהו: א אנבל וגמיע א תלול. סגר א תמר וגמיע
 א ארוו: א חיואן וגמיע בהימה. דכאב ועצפור א ננאח: צלאטין
 א ארץ וגמיע א אומם. רייאסה וגמיע חכאם א ארץ: שבאב
 וכדאיך בכרוואת. שיאב מע צבייאן: ימדחון לא אסם א. אדי
 קווי אסמהו וחדהו. בהגהו עלא א ארץ ול סמא: ורפע שאן

לַעֲמוֹ תִתְחַהֵף לְכָל־חֲסִידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קִרְבוֹ הַלְלוּיָהּ:

א הַלְלוּיָהּ | שִׁירֵי יְהוָה ^{יאהרונחי} | שִׁיר חֲדָשׁ | תִּתְחַלְתּוּ בְּקֶחֶל חֲסִידִים: יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעִשְׂוֵי. בְּגִירָצִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָם: יִתְלַצוּ שְׁמוֹ בְּמַחֹל. בְּתֵף וּכְנֹר יִזְמְרוּלוֹ: בִּירוּצָה יְהוָה ^{יאהרונחי} בְּעַמּוֹ. יִפְאֵר עַנְוִים בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכַבֹּד. יִרְנְנוּ עַל־ מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם. וְחָרַב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם. תִּזְכְּחוּת בְּלֶאֱמִים: לְאִסֹּר מִלְכֵיהֶם בְּזִקִּים. וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרוֹל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם | מִשְׁפָּט פְּתוּב הַדָּר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

שרח פי א ערבי

לקומהו. תמדיחה לגמיע פאצלינהו לבנין ישרא. קום א קריבין להו. אמדחו א:
אמדחו א. פכרו לא תפכיר גדיד. תמדיחתהו בנוק פאצלין:
יפרח ישרא בצאנעהו. בנין ציון יפיפון בצלטאנהום:
ימדחון אסמהו כטבל. ברף ועוד ימגדון להו: אדי ראצי א בקומהו.
יפכר ואטיין כמסאעדה: יפרחון א פאצלין באחתראם. ימדחון
עלא פראשהום: תפכיראת א בחלקהום. וסיף פמום בידיהום:
ליעמל אסתנקאם בלא שעוב. תאדיב בלא אומם: לירבט צלאטינהום
בלא זנאגיל. ומעתברינהום כרכאט הדיד: ליעמל פיהום חנם מכתוב
כזואסטת א אנבייא. תפכיר הוא לגמיע פאצלינהו. אמדחו א:
(א תהלים קמ"ט.

א הַלְלוּיָהּ | תִּתְחַלְתּוּ בְּקֶדְשׁוֹ. הַלְלוּהוּ בְּרִקְעַ עִזִּי: הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו. הַלְלוּהוּ כְּלֹב גְּדָלוֹ:

הַלְלוּהוּ בְּתַקַּע שׁוֹפָר. הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וּכְנֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֵף וּמְחוּל. הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגְב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְל־שְׁמַע. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְל־תְּרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה תִתְחַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ: כָּל הַנְּשָׁמָה תִתְחַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

ב בְּרוּךְ יְהוָה ^{יאהרונחי} | לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן: (א) בְּרוּךְ יְהוָה ^{יאהרונחי} | מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:

ד בְּרוּךְ יְהוָה ^{יאהרונחי} | אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ אֵשׁ כְּבוֹדוֹ | לְעוֹלָם וָיָמֵל | כְּבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן | וְאָמֵן:

שרח פי א ערבי

אמדחו א. אמדחו א רב בקדסהו. מדחווהו בסמא קוותהו:
מדחווהו בלברוואתהו. מדחווהו פפתרת פברוותהו:
מדחווהו בתקיעת שופר. מדחווהו בטנבורה ועוד: מדחווהו ברף
וטבל. מדחווהו בוותר וומארה: מדחווהו בצנוג א סמע. מדחווהו
בצנוג א תרועה: גמיע נשמה תמדח א. אמדחו א:
מבארף א לל אבד אמין ואמין: מבארף א מן ציון. סאפן
ירושלים. אמדחו א: מבארף א א אאה. אאה ישרא
צאנע ענאייב וחדהו: ומבארף אסם ואנכהו לל אבד ותתמלא
בוואנכהו גמיע א ארץ אמין ואמין:
(א תהלים ק"ג. (ב שם פ"ט. (ג שם קל"ה. (ד שם ע"ב.

יעמוד ויאמר בכונה

(*) וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} (כיוון ר"ת שם ודא"י) לַעֲיֵנִי
 כָּל־הַתְּקוּלָה. וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
^{יאהדונהי} אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לְךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצִיחַ
 וְהַחֹדֶד כִּי־לֹכַל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי}
 הַמְּמַלְכָה וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל־אֶרֶץ־אֵשׁ: וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד
 מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשִׁיל בְּכָל־כִּשְׂיֹאֲמֵר תִּיבַח כְּכֹל יִתֵּן שְׁלֹשׁ פְּרוּסוֹת
 לְצַדִּיקָה וּמִסּוּר שְׁתֵּי פְרוּסוֹת כֶּבֶד אַחַת וְאַחַ"כּ הַשְּׁלִישִׁית בְּיַדְךָ כְּחַ וְגְבוּרָתָה.
 וּבִידְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ
 לְךָ. וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ: (*) וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ
 וּמְרוֹמֵם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתַהֲלָה: אַתָּה־הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

שרח פי א ערבי

ובארך דוד לא א קדאם עמום א גמאעה. וקא דוד מבארך אנתא
 א לאה ישרא אבונא מן א אבד ולא א אבד: לך א א
 כפרוזה ול גברוזה ול תפכר ול גילב ול פכאמת גמיע אדי פי א
 סמא ופי א ארץ. לך א א צלטנה ואנתא מתעלי עלא א גמיע
 לראם: ול גינא ול אחתראם מן קדאמך ואנתא חאפם פי א גמיע.
 וביידך א קווה ול גברוזה וביידך תכפר ותקווי לל גמיע: ול אאן
 יא לאהנא מתשפרין אחנא לך וממדחין לאסם תפכירך: ויבארפון
 אסם ואנבך ומעטעם עלא גמיע ברכה ותמדיח: אנתא הוא א
 (א ד"ה א' כ"ט. ב נחמיה ט.)

^{יאהדונהי} לְבַדְךָ אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
 וְכָל־צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל־אֲשֶׁר
 בָּהֶם וְאַתָּה מַחֲיֶה אֶת־כָּלֶם. וְצִבְיָה הַשָּׁמַיִם לְךָ
 מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} הָאֱלֹהִים רַ"ת אהי"ה
 ע"כ סעופד אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוּ מֵאוּר כַּשְׂדִּים.
 וְשִׁמְתָה שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמִצֵּאתָ אֶת־לִבְבוֹ נֹאמֵן לְפָנֶיךָ
 וּכְרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לְתֵת אֶת־אָרֶץ הַכְּנַעֲנִי חַתִּי
 הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִי וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָגְשִׁי לְתֵת לְזֹרְעוֹ. וְתַקֵּם
 אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אַתָּה: וְתֵרָא אֶת־עֵינֵי אֲבֹתֵינוּ
 בְּמִצְרַיִם. וְאַתָּה זְעַקְתָּם שְׁמַעְתָּ עַל־יַם־סוּף: וְתַתֵּן
 אֶת־תְּפִלָּתָם בְּפָרְעָה וּבְכָל־עַבְדָּיו וּבְכָל־עַם אֶרְצוֹ

שרח פי א ערבי

וחדך. אנתא צנעת א סמא. סמא א סמאואת וגמיע עסאפרהום.
 א ארץ וגמיע אדי עליהא. א בחורה וגמיע אדי פיהום. ואנתא
 מעייש גמיעהום. ועספר א סמא לך סאגין: אנתא הוא א א לאה
 אדי אסתליוורת באברם וכרנתהו מן נאר כשדים ווצעת אסמהו
 אברהם: ווגדת קלבהו אמין קדאמך וקטעת מעהו א עהד אן
 תעטי לנסלהו ארץ א כנעני. א חתי. א אמורי. ול פרוי. ול יבוסי.
 ול גרגשי. ותבת כלאמך לאן צדיק אנתא: ונצרת עראב אבהאנתא
 כמצר ולא ציחתהום סמעת עלא בחר א אחר. וגרית ברהאנק
 וענאיב פי פרעון ופי גמיע עבירהו ופי גמיע קום ארצהו

כִּי יִדְעֶתָ כִּי הוֹדוּ עֲלֵיהֶם. וּתְעַשְׂלֶךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה:
 וְהַיּוֹם בְּקִעַת לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹדֵי תַיִם בִּיבֻשָׁה. וְאֶת־
 רַדְפֵיהֶם הַשְׁלַכְתָּ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עֲזוּיִם:
 (א) וַיּוֹשַׁע יְהוָה יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל
 מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־
 מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפַּת תַּיִם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
 אֶת־הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 בְּמִצְרַיִם וַיֵּרָא הָעַם אֶת־יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 וַיֹּאמְרוּ בְּיַהוָה בְּיַהוָה וּבַמֶּשֶׁה עָבָדוּ:
 (ב) אִי וַיִּשׁוּר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה
 הַזֹּאת לַיהוָה יְהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר

שרח פי א ערבי

לאן ערפת אן תקצרו עליהם. ונעלת לך אסם מתל א יום האדא:
 ושקית א בחר קדאמהום ועברו פי וצט א בחר בל יבס.
 ולאחקינהום רמית פי א אספל מתל א חגרה במאי א קוויין:
 וסאעד א פי דאך א יום אא יסרא מן יד א מצריין. ונצר יסרא
 אא א מצריין. מיאתה עלא חאפת א בחר: ונצר יסרא
 יד א עצימה אדי צנע א פי מצר. וכאפו א קום מן א. ואמנו
 בל ובמוסא רסולחו:

חניד סבח מוסא ובנין יסרא א תסביחה האדי לא. וקלא קאילין.

(א) שמות י"ד. (ב) שם ט"ו.

אֲשִׁירָה לַיהוָה יְהוָה יְהוָה כִּי גָאָה גָאָה סוֹס
 וּרְכָבוֹ רַמָּה בַיָּם: עֲזוּ וּזְמַרְתָּ יְהוָה וַיְהִי־לִי
 לִישׁוּעָה יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֲנִי־הוּא אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְמְנָהּ:
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה שְׁמוֹ:
 מִרְכַּבַּת פָּרְעֹה וְחִילוֹ יִרְהַב בַּיָּם וּמִבְּחַר
 שְׁלֹשׁוֹ מִבְּעוּ בַיָּם־סוֹף: תַּהֲמֹת יִבְסִימוּ
 יַרְדּוּ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן: וּמִיַּגַּד יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 גְּבֻרָתִי בַּפֶּחַ וּמִיַּגַּד יְהוָה יְהוָה יְהוָה תִּרְעֵץ אֲזִיב:
 וּבְרֹב גְּבֻרָתִי תַחֲרֹם קַמְיָה תִּשְׁלַח חַרְבְּךָ
 וְאֶבְלַמוּ בַקֶּשׁ: וּבְרוּחַ אַפְיָךְ נַעֲרַמְוּ־מַיִם
 נִצְבּוּ כְּמוֹ־יַד נְזֻלִים קָפְאוּ תַהֲמֹת בְּלִבַיִם:

שרח פי א ערבי

אפכר לא אדי תכפר תכפר. ליל ורפאבהו רמא פי א בחר:
 קוונתי ותמנידי א. וצאר לי למסאעדה. האדא לאהי ואשברהו.
 אאה אבי ואעצמהו: א צאחב חרב. א אסמהו: מרכבאת פרעון
 ועסבארהו רמא פי א בחר. ועזאו וכלאתהו גירקו פי בחר א
 אחמר: גימוק יגשיהום. נולו פי אספל מתל א חגרה: ומינד יא א
 עצימה בל קווה. מינד יא א תסחק לעדו: ובכרתת כברוותך תתלך
 קאיימינד. תבעת גיעבך יחרקהום מתל א קש: ובועלך אתכומו
 א מאי. אנתצבו מתל א סור אכאררין. גמדו א גימוק בווצט א בחר:

אמר איוב ארדף אשתי אחלק שלל
 תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי:
 נשפת ברויחה בפסמו ים צללו בעופרת
 במים אהירים: מי כמכה באלם יהוה
 יהוה^{יאהרונה} מי כמכה נאדר בקדש נזרא תהלת
 עשה פלא: נטית ימינה תבלעמו ארץ:
 נחית בחסדה עם זון נאלת תהלת בעז
 אל ניה קדשה: שמעו עמים ירננו חיל
 אחו ישבי פלשת: אז נבהלו אלופי אדום
 אילי מואב יאחזמו רעד נמוגו כל ישבי
 כנען: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל

שרח פי א ערבי

קא א עדו ארפק. אלחק אקסם פסב. תשבע מנהו נפסי. אסלת
 סיפי. תעדמהום ידי: הבית בהוואך גשאהום אבחר. גישצו א קוויין
 (מצריין) מתל א רצאן פי א מאי: מני מתלך בא קוויין יא רב. מני
 מתלך גליל בא קדם. עניב א תמאדיח צאנע ענאיוב: מיילת ימינה.
 תבלעהום ארץ: סיירת בפצלך הל קום אדי פבית. סלכת בקוותך
 אא מספן קדסך: שמעו א אקוואם רנפו. רעדה מסכתהום סאכנין
 פלשת: חניד אנטרקו אפאבר אדום. א קוויין מל מואב. מסכתהום
 רנפה. דאבו גמיע סאכנין כנען: תוקע עליהום דיבי וכופה. כפתרת

ורועה ידמו פאכן עדיעבור עמד יהוה
 יהוה^{יאהרונה} עדיעבור עם זון קנית: תבאמו ותמעמו
 בתר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה^{יאהרונה}
 מקדש אדני כוננו ידיך: יהוה^{יאהרונה} אומר
 לעלם ועד: יהוה^{יאהרונה} אומר לעלם ועד:
 יהוה^{יאהרונה} מלכותיה קאים לעלם ולעלמי
 עלמיא: כי בא סוס פרעה ברכבו
 ובפרשיו בים וישב יהוה^{יאהרונה} עליהם את
 מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים:
 (א) כי ליהוה^{יאהרונה} תמלוכה. ומוישל כגונים: ועלו
 מושעים בתר ציון לשפט אתהר עשו. והיתה

שרח פי א ערבי

קוותך ינכמדון מתל א חגרה. אא אן יעבר קומך יא רב. אא אן
 יעבר הל קום אדי אסתמלכת: תגיבהום ותמכנהום פי גבל
 תמלכך. מספן לגלוסך פעלת יא רב. מקדם. א רתבו ידיך:
 א יתצלמן לל דהר ולל אבר: א יתצלמן לל דהר ולל אבר:
 צלטנתהו תאבתה עלא א דוואם לל דהר ולל אבר: אד נא כיל
 פרעון כרפאכחו וכפרסאנהו פי א בחר. ורנע א עליהום מאי
 א בחר. ובני ישראל משו פי א יבס כווצט א בחר:

אד לא א עלמנה. והאכס פי א שעוב: ויטלעון מסאעדן
 פי גבל ציון לישרעון אלא גבל עשו. ותצור
 (א) תהלים כ"ב: (ב) סוף עובדיה.

לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהַדְּבֵנוּ תְּמִלּוּכֶת: * וְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהַדְּבֵנוּ לְמִלְכָּךְ
 עַל-פְּלִי הָאָרֶץ. בַּיּוֹם תִּהְיֶה יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהַדְּבֵנוּ
 אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

שבת ברכת ישתבח הוא עצום ונורא מאד ויש בה י"ג שבתים כנגד י"ג מדות,
 וצריך לאסרם בנעימה ובמתוק, וימנה אותם באצבעותיו, ויזהר שלא להביא עצמו
 לידי הפסק ביניהם לקדיש וקדושה, ואם הוכרח להפסיק יהוויר לוטר כי לך נאה
 וכו' כדו שיאמר הי"ג שבתים בלי הפסק ביניהם.

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלְּפָנֵינוּ הָיֵאל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ בְּיַלְדָּךְ נָא
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד.
 * שׁוּר בּ וּשְׁבַחָהּ. ג תֵּלֵל דּ וְזִמְרָהּ. ה עֲזֹר וּמְמַשְׁלָהּ.
 וּנְצַחַהּ. ח גְּדוּלָתָהּ. ט גְּבוּרָתָהּ. י תְּהַלְלָהּ. יא וְתַפְאֶרְתָּהּ. יב קְדוּשָׁתָהּ.
 יג וּמְלָכוּתָהּ. יד בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ.
 יז מַעֲלוֹם וְעַד-עוֹלָם אֶתָּה אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

שרח פי א ערבי

לא א צלטנה. ויבן א לצלטאן עלא גמיע א ארץ. פי דאך א יום
 יבון א ואחד ואסמהו ואחד:

יתסבב אסמך לל אבד צלטאנא א אה א צלטאן א עצים
 ול מוקדם פי א סמא ופי א ארץ. לאן לך לאייק יא א
 אאהנא ואהא אבהאתנא לל דהר ולל אבד. תפכיר. ותסביח
 תמדיח. ותמליד. קווה. וחכס. אבדיית. פברווה. וגברווה. חמד.
 ותפכיר. תקדים. וצלטנא. ברכאת ושפראן לאסמך א עצים ול
 מוקדם ומן א אבד ולא א אבד אנתא א. מבארך אנתא א

א זכריה י"ד.

יִאֲהַדְּבֵנוּ מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמַהֲלָל בַּתְּשׁוּבָה. אֵל הַהוֹדָאוֹת.
 אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת. בּוֹרֵא כָּל-הַנְּשָׁמוֹת. רַבּוֹן כָּל-
 הַמַּעֲשִׂים. הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי וּמְרָה מֶלֶךְ אֵל חַי
 הָעוֹלָמִים אָמֵן:

בעשרת ימי תשובה יאמר:

* שׁוּר הַמַּעֲלוֹת. מִמַּעַמְקִים קָרְאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהַדְּבֵנוּ: אֲדָנִי שְׁמַעַה
 בְּקוֹלִי תִּתְּיֵנָה אֲזַנֶּיךָ קִשְׁבוֹת. לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי: אִסְעֹנוֹת
 תִּשְׁמְרֵינִי. אֲדָנִי מִן-עַמֶּד: כִּירַעְמָךְ תִּסְלִיחָהּ. לְמַעַן תִּנְהַרְא: קוֹיִתִּי
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהַדְּבֵנוּ קוֹתָה נִפְשִׁי. וְלִדְבַר הוֹחֲלֵתִי: נִפְשִׁי לְאֲדָנִי.
 מִשְׁמְרִים לְבַקֵּר שְׁמַרִים לְבַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהַדְּבֵנוּ
 כִּירַעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהַדְּבֵנוּ תַּחֲסֶד. וְיִרְבֶּה עֲמוּ כְּדוֹת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת-
 יִשְׂרָאֵל. מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו: ע"כ

שרח פי א ערבי

צלטאן עצים וממדוח פי א תסאביח. אהא א שכראן. סיד א
 ענאיב. כאק גמיע א נשמות. רב גמיע א צנאייע. א מסתכיר
 פי תפאכיר א תמליד. צלטאן אהא חי א דנייאת אמין:

תפכיר א דרגאת. מן א עמוק נאדיתך יא א: א אסמע בצוטי
 ואצמנט לצוט תחניני: א כאן א דנוב תחפצהא יא רב.
 יא א. מני יסתקים: לאן מעך א גפראן. לאגל יכאפן מנך:
 אסתרגיתו לא ואסתרגת נפסי. ולפללאמהו (ועדהו) אנתצרתו: נפסי
 לא. מן א מנתצרון לל צבח (פרג). מנתצרון לל צבח: יסתרגי
 יסרא לא. לאן א פצל מע א. ובתור פפאך מעהו: והוא יפך
 יסרא מן גמיע דנוכחו:

א תהלים ק"ל.

יְתַגְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא. אִסּוּ בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא בְרַעְוֵיתִיהּ.
 וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ. וְיַצְמַח פְּרוּתְקֻנְיֵיהּ. וְיִקְרַב מְשִׁיחֵיהּ. אִסּוּ
 בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב
 וְאִמְרוּ אִמְן: אִסּוּ יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ. לְעֵלַם לְעֵלְמֵי עֵלְמָיָא
 יְתַבְרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֵּה.
 וְיִתְהַלָּל שְׁמֵיהּ דְּקוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא. אִסּוּ לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַבְתָּא.
 שִׁירְתָּא. תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא. בְּאַמְרֵין בְּעֵלְמָא וְאַמְרוּ אִמְן: אִסּוּ

ואומר החון ברכו את יהוה אלהי אהרונה תמבורך:

וענין הקהל ברוך יהוה אלהי אהרונה תמבורך לעולם ועד:

והזוור הש"ץ ברוך ה' וכו'

מיוצר אור עד גאל ישראל הוא בעולם הבריאה.

ברוך אתה יהוה אלהינו אלתינו מלך העולם יוצר

יסמך בתפלין של יד בלבד וינשק אור ובזרא חשך. עושה

שלום ובזרא את-הפל: המאיר לארץ ולדברים עליה
 ברחמים. ובטובו מחדש בכל-יום תמיד מעשה

שרח פי א ערבי

(שרח א קדיש פי דף עח. 78).

בארפו לא א א מכארך. מכארך א א מכארך לל דהר ולל אבר:
 מכארך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא. בלאק א צווא ובלאק א
 צלמה. עאמל צלח ובלאק א גמיע. א מצווי לל ארץ ולל
 סאכנין עליהא ברחמאת. ובאחסאנהו מגדד ככל יום דאימן כלק

בְּרֵאשִׁית: * מְהֵרָבּוּ מַעֲשֵׂיךְ יְהוָה אֲהַדְוֵהי * בְּלֵם
 בְּחֻכְמָה עֲשִׂית. מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיֵיךְ: הַמְלִיךְ הַמְרוֹמֵם
 לְבַדּוֹ מֵאֵז הַמְשַׁבַּח וְהַמְפֹאֵר וְהַמְתַּנְשֵׂא מִיּוֹמֵת עוֹלָם:
 אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֲזוּנו
 צוּר מְשֻׁבְּנֵנו. מִיָּגוֹן יִשְׁעֵנו. מְשֻׁבָּב בְּעַדְנוּ: אֵל בְּרוּךְ
 גָּדוֹל דָּעָה חֵכֵן וּפְעֵל וְהַרִי חֶמָּה טוֹב יֵצֵר כְּבוֹד
 לְשִׁמּוֹ מְאֹדוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ פְּנוֹת צְבָאוֹת
 קְדוּשִׁים רוֹמְמֵי שְׁדֵי תָמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל
 (ר"ח מכא"ל) וקדושתו: תתברך יהוה אלהינו אלתינו
 בשמים ממעל ועל-הארץ מתחת על-כל-שבח מעשי
 ידיך. ועל-מאורי אור שיצרת המה יפארוך סלה:

שרח פי א ערבי

א מכלוקאת. אש קדר בתרו צנאייעך יא א. גמיעהום בשטארה
 צנעתהום. תמלת א ארץ אסתמלאכך. צלטאן א מתעלי וחרהו
 מן חניה. א מסבך ול מפכר ול מתכבר מן אייאם א דנייא. אאה
 א דנייא ברחמאתך א בתירך ארחם עלינא. סיד קוותנא. קדרת
 חצננא. דרקת מסאעדנתנא. סאתר עננא. אאה מכארך עצים א
 מערפה. רתב ופעל שניאקאת א שמם. מליח כלק ואנב לאסמהו.
 אצווייא וצע דור מדאר קוותהו. רכון (מלאייכר) עסאכר מוקדסן
 מפכרין א. דאימן יתכלמון גלאת א ותקדיסהו: תתכארך א
 אאהנא בל סמא מן פוק ועלא א ארץ מן תחת. עלא גמיע תסביח
 צנעת ידיך ועלא אצווייא א צווא אדי כלקת. הום יפכרוך לל אבר:
 (א תהלים ק"ד.

תתברך לנצח צורנו מלכנו וגואלנו בורא קדושים
 ישתבח שמך לעד מלכנו יוצר משרתים
 ואשר משרתיו (ר"ת מ"מ ט"ש ע"ב) כלם עומדים ברום
 עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול. דברי אלהים
 חיים ומלך עולם. כלם אהובים. כלם ברורים. כלם
 גבורים (ר"ת שם אב"ג). כלם קדושים. כלם עושים
 באימה (ר"ת ע"ב) וביראה רצון קנייהם וכלם פותחים
 את פיהם בקדושה ובטהרה בשירה ובזמרה
 ומברכין. ומשבחין. ומפאריין. ומקדישין. ומעריצין.
 וממליכין. את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא
 יבין כי ר"ת הי' תיבות אלו האל המלך הגדול הגבור והנורא בני כ"ו
 במספר שם הוי"ה ב"ה קדוש הוא. וכלם מקבלים עליהם

שרח פי א ערבי

תתבארך לל אבד יא קדרתנא. צלטאננא. ופאכננא. כלק
 מקדסין יתסבח אסמך ללאבד צלטאננא כלק כאדמין
 (מלאיפה). ואדי כאדמינהו נמיעהום ואקפין פי עלו אדנייא. ומסמעין
 בכופה בחם סווא פלאם אאה חי וצלטאן א דנייא. נמיעהום
 מחבובין. נמיעהום מכתארין. נמיעהום נפארין. נמיעהום מוקדסין.
 נמיעהום עאמלין בהיבה ובכופה רצאת כלקהום. ונמיעהום
 פאתחין פמהום בתקדיסה ובנצאפה. בתפכיר ובתמניד. ומבארבין
 ומסבחין. ומפכרין. ומקדסין. ומחתרמין. ומצלטנן אסם א צלטאן
 א עצים א נבאר ול עניב מוקדס הוא. ונמיעהום קאבלין עליהום

עול מלכות שמים זה מזה. ונותנים רשות זה לזה.
 להקדיש ליוצרים בנחת רוח. בשפה ברורה ובנעימה.
 קדושה כלם כאחד עונים באימה. ואומרים ביראה:
 קדושה זו צריך לאמרה מיושב ואם היה עומד צריך לשבת. כשיאמר קדוש
 יסמטש בתפלין של יד בלבד וינשק. א קדוש | קדוש. קדוש
 יהוה יהוה יאהדונה צבאות. מלא כל הארץ כבודו:
 והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים לעמת
 השרפים לעמתם משבחים ואומרים: ברוך
 כבוד יהוה יאהדונה ממקומו:

לאל ברוך. נעימות יתנו. למלך אל חי וקיים. זמירות
 יאמרו. ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו מרום
 וקדוש. פועל גבורות. עושה חדשות. בעל מלחמות.

שרח פי א ערבי

חכם ממלכת א סמא ואחד מן א תאני. ועאטיין רכצה ואחד לל
 תאני לייקדסן לכלקהום בסרור. פי לגיה ואצחה ובלדה. נמיעהום
 סווא מנאוובין תקדיסה בהיבי. וקאילין בכופה. מוקדס. מוקדס.
 מוקדס א רב א עסאבר. אמתלא נמיע א ארץ ואנבהו: ול גרוך
 וחיוואנאת א קדס (מלאיפה) ברנפה עצימה מרתפעיין מקאביל א
 מלאיפה. מקאבילהום מסבחין וקאילין. מבארך ואנב א מן מוצעהו:
 לא א מבארך תפאכיר יעטון. לל צלטאן אאה א חי ודעיים
 תמאגיד יקולן. ותסאביח יסמעון. אדי הוא וחדהו עאלי
 ומוקדס. פאעל נברואות. צאנע חוואדת. צאחב חרובות.

(א) ישעיה ו'. (ב) יחזקאל ג'. (ח)

זרע צדקות. מצמיח ישועות. בורא רפואות. נורא תהלות. ארון הנפלאות. המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית. ^(א) פאמור * לעשה אורים גדלים. פי לעולם חסדו: פרוך אפה יהוה אלהינו ^{יאהרונה} יוצר המאורות:

אֶהְבֶּת עוֹלָם אֶהְבֶּתְנוּ ^(ר"תג" ע"ב) יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונה} אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְדוֹלָה וַיִּתְּרָה חֲמֵלֶת עֲלֵינוּ. אָבִינוּ מִלְּפָנָיו בַּעֲבוּר שְׁמֵךְ הַגְּדוֹל וּבַעֲבוּר אָבוֹתֵינוּ שְׁבַטְחוּ בָךְ וַתִּלְמַדְמוּ חֲמֵי חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם. כֵּן תַּחֲנֵנוּ אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵן. הַמְּרַחֵם רַחֵם נָא עֲלֵינוּ וְתֵן בְּלִבָּנוּ בִּינָה לְהַבִּין. לְהַשְׁפִּיל. לְשִׁמוֹעַ. לְלַמּוֹד

שרח פי א ערבי

זארע חסנאת. צאדר מסאעדאת. כאלק תשאפי. עניב א תמאדית. סיד א ענאייב. א מגדד באחסאנהו בכל יום דאיימן כלק א מכלוקאת. כמא מקיול. לצאנע אצווייא כבאר. אד לל דהר פאלהו. מבארך אנתא א כלק א אצווייא:

מחבת א אבד חביתנא א אהנא. שפקה עצימה וזאידה שפקת עלינא. אבונא עלטאנא לאנל אסמך לעצים ולאנל אבהאתנא אדי אנתפלו ביד ועלמתהום רסום אחיאת לייגרון רצאתך בקלב פאמל. האפדא תחן עלינא יא אבונא אב ארחים. יא ראחס ארחס מן פצלך עלינא ואוועע בקלבנא פהסלנפהם לנתשטר לנסמע לנתעלם ^(א תהלים קל"ו)

וללמד. לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. והאר עינינו בתורתך. ודבק לבנו במצותיך. ויחד ללבנו לאהבה וליראה את שמך. לא נבוש ולא נכלם ולא נפשל לעולם ועד. פי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא בטחנו. נגילה ונשמחה בישועתך. ורחמיך יהוה אלהינו ^{יאהרונה} אלהינו וחסדיך הרבים אל יעזבונו נצח סלה ועד. מהר והבא עלינו ברכה ושלוש מהרה יקבץ ה' ציצות בידו השמאלית וישוסם כנגד לבו, וישארו בידו עד ונאמנים ונחמדים לעד. מארבע כנפות פלהארין. ושבור עול הגוים מעל צוארנו והולייכנו מהרה קוממיות לארצנו. פי אל פועל ישועות אתה

שרח פי א ערבי

ולנעלם. לנחפץ ולנצנע ולנתפת גמיע בלאם תעלום תורתך במחבה. וצווי עיונא בתורתך. ואלוק קלבנא כפראייצך. וחד קלבנא למחבה ולכופה מן אסמך. ולא נסתחי ולא נכתוי ולא נעתר לל דהר ולל אבד. לאן כאסם קדסך א עצים א נפאר וא עניב אנתכלנא. נפייך ונפרח במסאעדתך. ורחמאתך א אהנא ואפצאלך א פתירין לא יתרפונא עלא א דוואם אא א אבד. אסרע וניב עלינא ברפה וסלאם סריען מן ארבע אטרף גמיע א ארץ. ואפסר חכס א שעוב מן עלא רקבתנא. וודינא סריען בעלוי קאמתנא לארצנא. ללא אלה פאעל מסאעדאת אנתא.

וּבָנוּ בַּחֶרֶת מִכָּל־עַם וְלִשׁוֹן. וְקִרְבַּתְנוּ מִלִּפְנֵי יְכוּיֵן לְקִיִּים
 מִ"ע לזכור מעמד הר סיני ונתינת התורה. לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל יְכוּיֵן לזכור מעשה
 עמלק שעבדו אינ השם שלם. בְּאַהֲבָה לְהַדוֹת לָךְ יְכוּיֵן לזכור
 מה שעשה הקב"ה למרים, כי לא ברא הקב"ה פה לאדם אלא רק לתודות לו.
 וְלִיְהִיֶּךָ לְיִרְאָה וְלְאַהֲבָה אֶת־שִׁמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָהי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

דיני קריאת שמע

(א) יוהר מאד לקרוא ק"ש קודם נץ החמה בארבעה או ה' דקים כדי שיתפלל
 העמידה מיד בנץ החמה, כמ"ש יראוך עם שמש. ואשרי הווכה לכך כי
 מצוה גדולה בידו ושכרו עצום. (ב) יכוין לקיים מצות עשה של ק"ש שנצטוינו
 לקראה פעמים ביום כמ"ש בשבכך ובקומך. (ג) יסגור עיניו ביד ימינו בפסוק
 שמע ישראל עד סוף כשכמל"ו, ויש סוד בדבר. (ד) צריך לכוין בק"ש, ואם לא
 כוין לבו בפסוק שמע ישראל בפשטן של דברים לא יצא י"ח. (ה) פסוק שמע
 ישראל יאמר אותו כל ב' תיבות ביהר ויפסיק מעט, דהיינו יאמר שמע ישראל
 ויפסיק, ה' אלהינו ויפסיק וכו'. (ו) אות עי"ן דשמע ואת ד' דאחד הם אותיות
 גדולות וגם הקורא צריך לציר אותם כפתשבתו באותיות גדולות. (ז) כתיבת אחד
 יכוין לקיים מ"ע ליחד את ה', גם יכוין בשלוב הוי"ה אדנו"ת כזה יֵאָהֲדוּנָהי,
 ויכוין שיהיו שווים באחדות אחד, ויסהר בקריאת האל"ף דאחד ויאריך באותיות
 התי"ת והדל"ת ויכוין שהקב"ה יחיד ומיוחד ומושל בשמים ובארץ ובארבע
 רוחות העולם, ובעת שמאריך בדל"ת יכוין למסור עצמו כסקולה, שריפה, הרג
 וחנק על קדוש השם. (ח) יפסיק קצת בין פסוק שמע לפסוק בשכמל"ו, וכן בין
 פסוק בשכמל"ו לפסוק ואהבת. (ט) כשיאמר בשכמל"ו ירכין קצת את ראשו למטה
 במלת מלכותו, ויש סוד בדבר. (י) צריך להשמיע לאוזניו בק"ש, ואפילו פסוק
 השמרו ופסוק וחרה שנוהגים לאמרם בלחש צריך ג"כ להשמיע לאוזניו. (יא) יקרא
 ק"ש כשעמים וככונה, וידקק מאד באותיותיה, ויתן ריוח בין הדברים דהיינו כל

שרח פי א ערבי

ובינא אסתכיררת מן גמיע קום ולסאן. וקרבתנא יא צלטאננא.
 לאסמך א עצים במחבה לנשכר לך ולנווחדך. ולנכאף ולנחב
 אסמך: מכארך אנתא א א מסתכירר בקומהו יסרל במחבה:

מלה שסופה כמו האות הראשונה של המלה שאחריה כגון על לכבך, בכל
 לכבכם, יתן ריוח ביניהם שלא תבלע אות אחת מהם, וכן כל מלה שסופה מ"ם
 והמלה שאחריה מתחלת באות א' כגון ושמתם את, וכיוצא, יוהר באות האל"ף
 שלא תבלע, ושמתו עליהם סימן כזה 0 כדי לדקדק בהם. וכן ידגיש אות העי"ן
 של מלת ולעבדו ובמלת נשבע ה' שלא יבטא אותו כמו אל"ף או יבלע אותו
 ויצא מזה כפירה ח"ו. וכן יתין הוי"ו של תזכרו ושל וזכרתם. יב) כשקורא
 ק"ש לא ירמוז בעיניו או בידיו ולא יעשה שום חנועה.

(א) שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יֵאָהֲדוּנָהי | אַחַד:

ואמר בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

(ב) וְאַהֲבָתָּה יְכוּיֵן לְקִיִּים מִצּוֹת עֲשֵׂה אַהֲבַת ה' אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָהי

אֱלֹהֵיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ
 וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם יְפִיִּק מֵעַט עִיר־לִבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם
 לְבִנְיָהּ וּדְבָרֶת בָּם בְּשִׁבְתֶּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְיַלְכָתֶךָ
 בְּיָרֶךְ וּבְשִׁכְבֶּךָ וּבְקוּמֶךָ: כשיאמר על ידך ימשמש

שרח פי א ערבי

אסמע ישראל. אלה אלאהנא. אלה ואחד:

מכארך אסם גלאת צלטנתהו לל דהר ולל אבד:

ותחב יא א אאהך. ככל קלבך ובכל נפסך ובכל אקתדארך:
 ויכין א פלאם האדא אדי אגא מוזציק א יום עלא
 קלבך: ותכררהום לכנינד ותתפלם פיהום. כגלוסך פי ביתך.
 ובמשוותך פי אל טריק. ובנומתך (למן תנאם) ובקומתך:
 (א) דברים ו'. (ב) שם.

בתפלין של יד וּבְשָׂרְתָם לְאוֹת עַל־יָדְךָ כְּשִׂיא־מִדְּ
 בֵּין עֵינֶיךָ יִמְשֹׁשׁ בְּתַפְלִין שֶׁל רֶגֶל וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין
 עֵינֶיךָ: וּבְתַבְתֵּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
 *וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
 אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם יִפְסִיק מֵעַתָּה
 לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה וְאֶת־הַיּוֹדֵה יִמְשֹׁשׁ יִמְשֹׁשׁ
 אֶת הָעֵינַי וְלִעֲבֹדוֹ כָּכֹל לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם:
 וְנָתַתִּי מִטֶּר־אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ
 וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
 בְּשַׂדֶּךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאֶכְלֹת וּשְׁבַעְתָּ: הַשְׁמֵרוּ
 לָכֵן פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם

שרח פי א ערבי

ותעקדוהם לנישואן עלא ידך. ויבונן לתפלין בין עיונדך:
 ותפתבדוהם עלא דננאת ביתך ובאבוואכך:

ויבון אדא סמעא תסמעון לפראיצי אדי אנא מווציכום א זום.
 לתחבון אא א לאהבום. ותעבדוהו בכל קלבכום ובכל
 נפסכום: ואעטי מטר ארצכום כווקתהו. מוסבך ומואכר. ותלמע
 טעאמך ושראכך וזיתך: ואעטי עשב כרזיתך לחזוואנדך. ותאכל
 ותשב: אתחפצו לא יבון יתסאיים קלבכום ותכלאפון ותעבדון

(א דברים י"א)

אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה
 יִפְסִיק מֵעַתָּה אֶת־יְהוָה וְאֶת־יְהוָה יִמְשֹׁשׁ יִמְשֹׁשׁ
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטֶּר וְהִצְדַּמְהָ לֹא תִתֵּן
 אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְדַתֶּם מִחֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ
 הַטְּבָחָה אֲשֶׁר יְהוָה יִמְשֹׁשׁ יִמְשֹׁשׁ יִמְשֹׁשׁ יִמְשֹׁשׁ
 אֶת־דִּבְרֵי אֱלֹהִים עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
 וּבְשָׂרְתָם אֲתֶם לְאוֹת יִמְשֹׁשׁ בְּתַפְלִין שֶׁל יָד
 וְהָיוּ לְטֹטְפֹת יִמְשֹׁשׁ בְּתַפְלִין שֶׁל רֶגֶל
 וְלִמְדַתֶּם אֶתֶם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
 בְּשַׂבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשַׁכְבְּךָ
 וּבְקוּמְךָ: וּבְתַבְתֵּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל

שרח פי א ערבי

עבאדה אננבייה ותסגרון להא: וישתד גיצב א ביכום וימנע א
 סמא ולם יבון מטר. וז ארץ לם תעטי אתמארהא. ותנערמון
 סרען מן עלא א ארץ א מליחה אדי א עאטי לכום: ותווצעון אא
 פלאמי האדא עלא קלבכום ועלא נפסכום. ותעקדוהם לנישואן
 עלא ידכום ויבונן לתפלין בין עיונדכום: ותעלמוהם לבנינכום
 ליתפלמון פיהום. כנלוסך פי ביתך. ובמשוותך פי א טריק.
 ובנומתך ובקומתך: ותפתבדוהם עלא דננאת ביתך
 ובאבוואכך: לאגל יזיר עמרכום ועמר בנינכום עלא

הַאֲדָמָה אֲשֶׁר יִכְמַא הַיָּמִים אֶת הָעֵינַי וְנִשְׁכַּע יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָּוְנָה
 לְאֲבֹתֵינוּ לְתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם
 עַל הָאָרֶץ:

יאהוו הציציות גם בידו הימנית ושרשם ישארו בידו השמאלית.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָּוְנָה אֶל־מִשָּׁה לֵאמֹר: הַדָּבָר
 אֲשֶׁר־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ
 לָהֶם צִיצֵת עַל־כַּנְפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ
 עַל־צִיצֵת הַכַּנָּף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
 לְצִיצֵת כְּשִׂימָר וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ יִסְתַּכֵּל בְּצִיצֵי שְׂבִדוֹ וַיִּכּוּן
 מִסַּפֵּר עֵין הוּא חֲמֵשׁ הַיּוֹיֹת וַיַּעֲבִיר עֵינָיו וַיִּנְשָׁקם, כַּכָּה יַעֲשֶׂה ב"פ.

וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַיִּזְכְּרֶתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יֵאָדָּוְנָה וְעָשִׂיתֶם אֹתָם יִכּוּן לְקִיּוּם מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה שְׂלֵא
 לְתוֹר אַחֲרֵי מַחֲשַׁבַת הַלֵּב לְמִינּוֹת וְאַחֲרֵי רְאוֹת הָעֵינַיִם לְזִנּוֹת. וְלֹא־

שרח פי א ערבי

א ארץ אדי חלף א לאבהאפכום ליעמי לחום. פאיאם א סמא
 עלא א ארץ:
 זקא א לא מוסא קאילן: פלם א בנין יסרא ותקול לחום.
 יעמלוק לחום כיוז (מא ציצית) עלא דייל הדומהום
 לאניאלחום. ויווצעון עלא כיוז א דיל. כיוז מאווי (תכלת): ויציר
 לפום לציצית. ותנצרוהו ותדברון גמיע פראייק א ותעמלוהום. ולא
 (א במדבר ט"ו.)

תְּתוֹרוֹ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם יַעֲבִיר
 הַצִּיצִיּוֹת ע"ג עֵינָיו וַיִּנְשָׁקם אֲשֶׁר־אִתְּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם:
 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
 וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָּוְנָה

אֲלֵהֵיכֶם יִכּוּן לְקִיּוּם מִצְוֹת עֲשֶׂה שֶׁל זְכוּרַת יְצִיאַת מִצְרַיִם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהָיוֹת לָכֶם
 לְאֵלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָּוְנָה אֲלֵהֵיכֶם: אֱמַת.

יוהר לסיים "אני ה' אלהיכם אמת" עם הש"צ ביחד ומלת אמת יאמר אותה עם
 הקהל בקול רם (גם הש"צ יאמר אותה בלחש), ואח"כ ישתוק וישמע מהש"צ כשהחזן
 לומר "ה' אלהיכם אמת" ויכוין לצאת י"ח כאמירתו, ואם לא הספיק לגמור עם הש"צ
 או שהוא מתפלל ביחוד, אז אחרי שגומר אני ה' אלהיכם אמת יחזור לומר ה'
 אלהיכם אמת, כדי להשלים מנין רמ"ח תיבות של ק"ש כמנין אברוי של האדם.

וְחֹזֵר הַשִּׁיר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָּוְנָה אֲלֵהֵיכֶם אֱמַת.

יוהר לדקק כש"ו וי"ן ולא יפסק ביניהם כלל מאמת ויצב עד הדבר הזה וכו'.
 וַיִּצְיָב. וַיִּכְוֶן. וַקִּים. וַיִּשָּׂר. וַיִּנְאָמֶן. וַאֲהוּב. וַחֲבִיב.
 וַנְּהַמֵּד. וַנְּעִים. וַנּוֹרָא. וַאֲדִיר. וַמְרַנְקֶן.

שרח פי א ערבי

תפלתון (תגילטון) ורא ראוי קלבכום וורא נצר עונכום אדי
 אנתום מאיילין וראחום: לאגל תדברון ותעמלון גמיע פראייצי.
 ותפונון מקדסין לאאהכום: אנא א אאהכום אדי כרגנתוכום מן ארץ
 מצר לאכון לפום לאאה. אנא א אאהכום: חקיקי א אאהכום חקיקי:
 וצחית. ולאייק. ותאבת. ועדל. ואמין. ומחכוב. ועזיו.
 ולטיף. ולמיל. וענוב. וקאדר. ומנצם.

ומקבל. ומזב. ויפה. הדבר הזה עלינו לעולם ועד:
 אמת אלהי עולם מלפנו. צור יעקב מגן ישענו. לדור
 ודור הוא קים ושמו קים וכסאו נכון ומלכותו
 ואמונתו לעד קימת: ודבריו חיים וקיימים ונאמנים
 ונחמדים לעד כשיאמר לעד ינשק הציציות ויעבירם על גבי עיניו
 ויניחם מידיו. ויעולמי עולמים. על אבותינו. עלינו ועל
 בנינו ועל דורותינו ועל כל הדורות זרע ישראל עבדיך:
 על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקים. באמת
 ובאמונה חזק ולא יעבור: אמת שאתה הוא יהוה אלהי
 יאהרונם אלהינו ואלהי אבותינו. מלפנו מלך אבותינו
 גואלנו גואל אבותינו. ויצרנו צור ישועתנו. פורנו

שרח פי א ערבי

ומקבול. ונייד. ומחסן. א בלאם האדא עלינא לל דהר ולל אבר.
 חקיקתן אה א דנייא צלטאננא. קדרת יעקוב דרקת מסאעדתנא
 לגיל וגיל הוא דאיים ואסמהו דאיים ופרסיה מסתקים וצלטנתהו
 ואמאנתהו לל אבר תאכתת: ופלאמהו עאיישין ומתבותין ואמינין
 ולטיפין עלא א דוואם לל דהר ולל אבר: עלא אבהאתנא. עלינא.
 ועלא בניננא. ועלא אנניאנא. ועלא גמיע אנניא נסל יסרא עבדיך.
 עלא א אוולאניין ועלא א אבראניין. בלאם נייד ותאכת בצדק
 ובאמאנה רסם ולם יבטל: חקיקתן אדי אנתא הוא א לאהנא
 ולא אבהאתנא. צלטאננא צלטאן אבהאתנא. פאכפנא
 פאכך אבהאתנא. כאלקנא קדרת מסאעדתנא. פאכפנא

ומצילנו מעולם הוא שםך (ר"ת שם מה"ש) ואין לנו עוד
 אלהים זולתך סלה:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם. מגן ומושיע להם
 ולבניהם אחריהם בכל דור ודור. ברום עולם
 מושבך. ומשפטך וצדקתך עד אפסי ארץ: אמת
 אשרי איש שישמע למצותך. ותורתך ודברך
 ישים על לבו: אמת שאתה הוא אדון לעמך. ומלך
 גבור לריב ריבם לאבות ובנים: אמת אתה הוא
 ראשון ואתה הוא אחרון. ומבלעדך אין לנו מלך
 גואל ומושיע: אמת ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו
 אלהינו. מבית עבדים פדיתנו. כל בכוריהם הרגת

שרח פי א ערבי

ומכלצנא מן קדים הוא אסמך. ולים לנא בעד אה גיירך לא לאבר:
 מסאעדת אבהאתנא אנתא הוא מן קדים. דרקה ומסאעד להום
 ולבנינהום בעדהום בכל גיל וגיל. בעלו א דנייא
 גלוסך ושראיעך ואחסאנד א תאי א ארץ: חקיקתן נייל א רנא
 אדי יסמע לפראייצך. ותורתך ובלאמך יווצע עלא קלבחו: חקיקתן
 אדי אנתא הוא סיד לקומך. וצלטאן גבאר לתעארך עראכהום
 לאבהאת ובנין: חקיקתן אנתא הוא לאוול ואנתא הוא א אבר. ומן
 גיירך לים לנא צלטאן פאכך ומסאעד: חקיקתן מן מצר פכיתנא
 א לאהנא. מן בית עבודייה כלצנתנא. גמיע בפורהום קתלת

קדושה. ואם היה במקום הקדושה והש"צ אומר נקדישך יכול לענות עמהם קדושה אבל במקום אחר לא יענה, ובאלהי נצור יענה אפילו אמן דברכות אבל ברוך הוא וברוך שמו ואמן דעל ישראל לא יענה. (א) יכרע שתי כריעות בכרכת אבות תחלה וסוף, דהיינו בתחלת העמידה ובכרכת מגן אבריהם, ושתי כריעות בהודאה תחלה וסוף, דהיינו במודים ובכרכת הטוב שמך, יותר מארבע כריעות אלו לא יכרע. וזה הוא סדר הכריעות כשיאמר ברוך יכרע גופו וכשיאמר אתה יכרע ראשו, ובתיבת ה' יוקף גופו תחלה ואח"כ ראשו, ובמודים יכרע במלת מודים ויוקף בשם וגם בזה יעשה שתי כריעות ושתי זקיפות כנו'. (ב) אם נטר העמידה והיה אדם אחר מתפלל אחריו אסור לפסוע ג' פסיעות עד שיגמור זה שעוסד אחריו את תפלתו.

תפלת י"ח היא בעולם האצילות.

(א) אֲדַנִּי יִפְסִיק מִעַט שְׁפַתִּי תִפְתַּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוָהי (א) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. קוֹנֵה הַפֶּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

כשיאמר באהבה יכוין לספור עצמו על קדוש השם ויקבל עליו ד' מיתות ב"ד.

שרח פי א ערבי

א. שפאפי תפתח. ופמי יכבר תמדיחך: מִבְּאֵרְךָ אֲנִתָּא אֵל אֵאָהָא וְלֵאָה אֲבַהֲתָנָא. לֵאָה אֲבַרְהָם. לֵאָה יִצְחָק. וְלֵאָה יַעֲקֹב. אֵל אֵ עֲצִים אֵ נִבְאָר וְלֵ עֵיב. לֵאָה עֵלִי מִנְאוּי אִפְעָל גִּידִיק. מִסְתַּמְלַךְ אֲנִמִּיע. וְדֵאֲפֵר אִפְעָל אֵ אֲבַהֲתָת וּמְגִיב גּוֹאֵל (פֵּאֲפֵךְ) לְבִנְיָן בְּנִינְהוּם לֵאָלֵל אֲסַמְהוּ בְּמַחֲבָה:

(א) תהלים ב"א.

בעשיית אומרים וְכָרְנוּ לְחַיִּים. מְלַךְ חֲפִיץ בְּחַיִּים. כְּתִבְנוּ מִסְפָּר חַיִּים. לְמַעַן יִבְרַךְ אֱלֹהִים חַיִּים:

אם לא אמר וְכָרְנוּ וְנוֹכַר קִדְּם שֵׁאֲמַר ה' חוֹר, ואם אחר ה' אינו חוור.

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגִן: (בתיבת מגן יכוין שהיא מספר ג"פ אל) בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוָהי (הד) מְגִן אַבְרָהָם: אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי. (יכוין ר"ת שם אנלא) מְחִיָּה מְתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקוץ אומר מוֹרִיד הַטֶּל

(ואם אמר משיב הרוח ולא נזכר עד שאמר ברוך אתה ה' חוור לראש)

בחוורף מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

(ואם אמר מוריד הטל אינו חוור):

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתִיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר.

שרח פי א ערבי

(אדכרנא לל חייאת. יא צלמאן ראצי בא חייאת. אכתבנא בדפתר א חייאת. לכאטרך יא לאה א חי):

צִלְמָאן מַעֵין וּמִסְאָעֵד וּדְרָקָה. מִבְּאֵרְךָ אֲנִתָּא אֵ דְרָקָת אֲבַרְהָם: אֲנִתָּא נִבְאָר לֵל אֲבֵד יֵא אֵ. מַחִי אֵ מִיִּיאָתָה אֲנִתָּא. כְּתוּר לִיִּיסְאָעֵד. (מְגִל אֵ מֵל): (מֵהֵב אֵ הוּוֹל וּמְגִל אֵ מִטֵּר): מִקּוּוֹת אֵ חִיִּיא בְּפַצֵּל. מַחִי אֵ מִיִּיאָתָה בְּרַחֲמָאָת כְּתוּרִין. סֵאנֵד אֵוֹאֲקַעֵין וּמִשְׁאֵפִי אֵ מִרְצָא. וּפֵאֲפֵךְ מִסְלוֹנִין. וּמִתְבַּת אֵמֵאנְתָהוּ לְנֵאִיִּימִין טֵרֵאֵב (מִיִּיאָתָה).

השיבנו אבינו לתורתך. וקרבתך. וקרבתנו מלבנו
לעבודתך. ותחזירנו בתשובה
שלמה לפניך: ברוך אתה יהוה אלהינו ^{יאהדונהי}

הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול לנו מלבנו
כי פשענו. כי אל טוב וסלח אתה:
ברוך אתה יהוה אלהינו ^{יאהדונהי} חנון חמיר לאלוהים:
ראה נא בעינינו וריבה ריבנו. ומהר לגאלנו

וגאלה שלמה למען שמך (ובין יו"ד ה"א
וא"ו ה"א שעולה מספר גאולה) כי אל גואל חזק אתה:

ברוך אתה יהוה אלהינו ^{יאהדונהי} גואל ישראל:

שרח פי א ערבי

רגענא יא אבונא לתורתך. וקרבתך. וקרבתנו לעבודתך.
ורדנא פי טובה פאמלה קדאמך: מבארך אנתא א
א ראצי פי א טובה:

אנ'פר לנא יא אבונא לאננא כמינא. סאמה לנא יא עלטאננא
לאננא עצינא. לאן אאה מליח וגי'אפר אנתא: מבארך
אנתא א חנין א מבחר ליני'פר:

אנ'נר מן פעלך. בעדאבנא ועארך עראפנא. ואסרע בפכאבנא
פכאך פאמל לכאטר אסמך. לאן אאה פאכך קווי
אנתא: מבארך אנתא א פאכך יסר'א:

כתענית צבור דהיינו בד' צומות אומר כאן השליח צבור עננו (דך קלו) אכל ת"צ
שקבלו על כל צרה שלא תבוא אומר השיע עננו בשומע תפלה כמו היהיד.

רפאנו יהוה אלהינו ^{יאהדונהי} וגרפא. הושיענו וגושיעה

כי תהלתנו אתה. ובעלה ארובה
וגרפא לקל תחלו אינו. ולקל מקאובינו

ולקל מכותינו. כי אל רופא רחמן ונאמן
אתה: ברוך אתה יהוה אלהינו ^{יאהדונהי} רופא חולי

עמו ישראל:

אם אמר ברך עלינו בימות החמה חוזר. בחו"ל אם טעה ואמר ברך עלינו
אחר ז' חשון תוך ששים לתקופה אינו חוזר.

בק"ז ברכנו יהוה אלהינו ^{יאהדונהי} בכל מעשי

ידינו. וברך שנתנו בטללי רצון

ברכה ונרבה. ותהי אחריתה חיים ושבע
וישראל פשנים הטובות לברכה. כי אל טוב

שרח פי א ערבי

שאפינא א ונתעאפא. סאעדנא ונתסאעד. לאן תמדיחנא אנתא.
ואגלל שפי. ועאפיידה לגמיע אמראענא ולגמיע
אונאענא ולגמיע ערבאנתא. לאן אאה משאפי רחים ואמין אנתא:
מבארך אנתא א משאפי מרצא קומחו יסר'א:

בארפנא א אאהנא בלמיע אעמ'א דינא. ובארך סנתנא בטל'א
רצא. ברפ'א ועכאווה. ותפון נהאיי'תהא חיי'א ושבע
וסלאם מתל סנין א כיר לל ברפ'א. לאן אאה נייד

וּמְטִיב אֶתְּךָ וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

א) אם טעה ואמר ברכנו בימות הגשמים אם נזכר קודם שהתחיל תקע אומר שם ותן טל ומטר לברכה. ב) אם נזכר אחר שהתחיל תקע יתפלל כדרכו ויאמר בשומע תפלה ותן טל ומטר לברכה. ג) אם נזכר אחר שומע תפלה קודם שהתחיל רצה יאמר שם ותן טל ומטר לברכה. ד) אם נזכר אחר שהתחיל רצה תזכור מברך עלינו וגומר על הסדר. ה) אם לא נזכר אלא עד לאחר שאמר יהיו לרצון האחרון הסמוך לעושה שלום אפילו שעדיין לא עקר רגליו צריך לחזור לתחלת העמידה.

בחוורף בְּרַךְ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֶתְּךָ הַשָּׁנָה
הַזֹּאת. וְאַתְּ כָּל־מִינֵי תְבוּאַתְּךָ
לְטוֹבָה. וְתֵן טַל וּמָטָר לְבִרְכָה עַל כָּל־פְּנֵי
הָאָדָמָה. וְרַיָּה פְּנֵי תֵבֵל וְשִׁבְעַת אֶת הָעוֹלָם
כָּל־וּמָטוּבָךְ. וּמִלֵּא יַדֵּינוּ מִבְּרִכּוֹתֶיךָ וּמִעֵשֶׂר
מִתְּנוּת יְדִידָה. שְׂמֶרְךָ וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל־
דָּבָר רָע. וּמִכָּל־מִינֵי מִשְׁחִית וּמִכָּל־מִינֵי

שרח פי א ערבי

ועאמל אחסאן אנתא ומבארך לסנין: מבארך אנתא א מבארך לסנין:
בארך עלינא א אלהנא א סנה האדהו ולא נמיע אנוואע טעאמהא
לל כיר. ואעמי טל ומטר לל ברפה עלא נמיע ונה א
ארק. וסקי ונה א דנייא. ושבע א דנייא נמיעהא מן כירך. ומלי
ידינא מן ברפאתך ומן גנא אבראם ידיך. אחפן ונגי א סנה
האדי מן נמיע שיי רדי. ומן נמיע אנוואע א כראבי. ומן נמיע אנוואע

פּוֹרְעָנוֹת. וַעֲשֵׂה לָּךְ תְּקוּנָה טוֹבָה וְאַחֲרֵית
שְׁלוֹם. חוּם וְרַחֵם עָלֶיךָ וְעַל כָּל־תְּבוּאַתְּךָ
וּפְּרֻרֹתֶיךָ. וּבִרְכָה בְּגִשְׁמֵי רִצּוֹן בְּרִכָּה וּבְנִדְבָה.
וּתְהִי אַחֲרֵיתָהּ חַיִּים וְשָׁבַע וְשְׁלוֹם. כְּשָׁנִים
הַטּוֹבוֹת לְבִרְכָה. כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתְּךָ
וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחַרוּתְנוּ. וְשֹׁאֲגִים לְקַבֵּץ
גְּלוּיֹתֵינוּ. וּקְבָצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת
(יכוין שם קדוש חבי"ו) הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְבָרֵךְ גְּדַחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

שרח פי א ערבי

בלאוואת. ואגעל להא רגווה (אמל) מליחה ונהא יית סלאם. אשפק
וארחם עליהא ועלא נמיע טעאמהא ואתמארהא. ובארפהא
באמטאר א רצא. ברפה וצכאוזה. ותפון נהא ייתיהא חייא ושבע
וסלאם. מתל סנין א כיר לל ברפה. לאן אאה גייד ועאמל אחסאן
אנתא ומבארך א סנין: מבארך אנתא א מבארך א סנין:
אתקע פי שופר א כביר לחרייתנא. וארפע בירק לתנמע גלותנא
(תהוגלנא). ולמענא סווא מן ארבע אטראף א דנייא
לארצנא: מבארך אנתא א נמיע תשתת קומהו יסראל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ בְּכָרְאִשׁוֹנָה. וְיִזְעַצְיֵנוּ
 בְּבִתְחִלָּה. וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן (סמאל)
 וְאַנְחָה (לילית). וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ מִהֲרָה אֶתְּה
 יְהוָהנִי יֵאָדוֹנֵהי לְבִדְדָה. בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק
 וּבְמִשְׁפָּט: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹוֵהוּוֹדֵנוּ יֵאָדוֹנֵהי מְלֹךְ
 אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

בעשרת ימי תשובה אומרים המלך המושפט:

אם טעה ואמר מלך אוהב וכו' כיון שזכר מלך אינו חוזר.

לְמִינִים וְלַמַּלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה וְכָל הַזּוֹדִים
 בְּרַגְעַ יֵאָבְדוּ. וְכָל־אוֹיְבֶיךָ (סמאל) וְכָל־
 שׁוֹנְאֶיךָ (לילית) מִהֲרָה יִכָּרְתוּ. וּמְלֹכֹת הָרִשְׁעָה
 מִהֲרָה תִּזְעַקְר וְתִשָּׁבֵר וְתִכָּלֵם וְתִכְנָעִים

שרח פי א ערבי

רָגַע שֶׁאֵרְעִינָא בַּא אױל. וּמִשֶּׁאױרִינָא בַּא סַבְק. וְשִׁיל מִן
 עַנְדָּנָא חֲצֵרָה וְקַהְרָה. וְתִצְלָטֵן עֲלֵינָא סְרִיעַן אֲנָתָא אַ וְחֲרִךְ
 בַּפְּצָל וּבְרַחֲמָתָא בַּחַק וּבִשְׂרַע: מִבְּאֲרֵךְ אֲנָתָא אַ צִלְטָאן מַחַב
 אַחֲסָאן וְשִׂרַע: (צִלְטָאן אַ שִׂרַע):
 לַל בַּפֶּאָר וְלַל מִפְתַּנִּין לֹא תִכּוֹן רְגוּוּא. וְגַמְיַע אַ מִתְקַצְדִּין מִתַּל
 גִּימִשְׁתַּ עֵין יִנְהַפּוּן. וְגַמְיַע עֲדוּוֹינֵךְ וְגַמְיַע בַּאגִּיעִינֵךְ סְרִיעַן
 יִנְקַצְפוּן. וּמִמְלַכְתָּא אַצְלָמָה סְרִיעַן תִּקְלַע וְתִכְפֵּר וְתִתְלַפְּהוּם וְתוּשִׁיחוּם

בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹוֵהוּוֹדֵנוּ יֵאָדוֹנֵהי
 שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע מִינִים:
 עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחַסִּידִים וְעַל שְׂאֵרֵי
 עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל פְּלִיטַת בַּיִת
 סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל גְּרֵי הַצְּדִיק וְעֲלֵינוּ. יִהְיֶה נָא
 רַחֲמֶיךָ יְיָ הוֹוֵהוּוֹדֵנוּ יֵאָדוֹנֵהי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שֶׁכָּר טוֹב
 לְכָל־הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת. וְשִׁים חֶלְקֵנוּ
 עִמָּהֶם. וְלְעוֹלָם לֹא גִבּוֹשׁ כִּי־בָדָה בְּטַחְנוּ.
 וְעַל חֲסִידֶךָ הַגְּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעַנְנוּ: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הוֹוֵהוּוֹדֵנוּ יֵאָדוֹנֵהי מִשְׁעַן וּמְבַטָּח לְצְדִיקִים:
 תִּשְׁכַּח בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירֶךָ בְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ.

שרח פי א ערבי

סְרִיעַן בַּא יֵאָמְנָא: מִבְּאֲרֵךְ אֲנָתָא אַ מְכַפֵּר אַעֲדוּוֹאן וּמוּוֹשִׁי אַכַּפֶּאָר:
 עֲלֵא אַ צְדִיקִים וְעֲלֵא אַ חַסִּידִים וְעֲלֵא בְקַאִיִּית קוּמֵךְ בֵּית יִסְרָאֵל.
 וְעֲלֵא פְצִלַת הַכַּאמִימָהוּם וְעֲלֵא גְרִים אַ צְדִיק וְעֲלֵינָא. יִהְיֶה
 מִן פְּצִלְךָ. רַחֲמָתֵךְ אַ אֵאֵהָנָא. וְאֵעֲמִי אַגֵּר מְלִיחַ לְגַמְיַע אַ מִנְתַּפְלִין
 בַּאסְמֵךְ בַּא חֵק. וְאֵנְעֵל חֲצֵנָא מִעָהוּם. וְלַל אַבְדַּ לֹא נִכְלַל לֹאן
 בִּיךְ אֲנִתְפִּלְנָא. וְעֲלֵא פְצִלְךָ אַ עֲצִים בַּא חֵק אֲסַתְנַדְנָא: מִבְּאֲרֵךְ
 אֲנָתָא אַ מַסְנַד וְאֲתַכָּא לַל צְדִיקִים:
 תִּסְכַּח בּוּזְצַת יְרוּשָׁלַם בְּלִדְךָ בְּמָא אַלְדִּי תִכְלַמַּת.

וּכְפָא דְווד עֲבִידְךָ מְהֵרָה בְּתוֹכָהּ תְּכִיין .

(יכוין להתפלל על משיח בן יוסף שיחיה ולא ימות ע"י ארמילוס רשיעא) וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּנֵין עוֹלָם בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם :

אַתְּ צָמַח דְווד עֲבִידְךָ מְהֵרָה תְּצַמִּיחַ וּבְרַנּוֹ תֵרוּם בִּישׁוּעָתְךָ . כִּי לִישׁוּעָתְךָ קָוִינוּ

(יכוין לצפות לישועה) כָּל־הַיּוֹם : בְּרוּךְ אַתָּה

יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} מְצַמִּיחַ קָרָן יִשׁוּעָה :

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} אֵב הַרְחֵמֵן

רַחֵם עָלֵינוּ . וּקְבַל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת

תְּפִלָּתֵנוּ . כִּי אֵשׁוּמַע תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנֵינוּ אֶתָּה .

שרח פי א ערבי

וכרטי דויד עבדך סריען בוצמאה תרתב. ואבניהא בנייאן אברי סריען באייאמא : מבארך אנתא א באני ירושלם :

אא משיח דויד עבדך סריען תצורהה. ושאונו תעלי במסאעדתך. לאן למסאעדתך אסתרינא טול א נהאר : מבארך אנתא א מעהר שאן א מסאעדה :

אסמע צוטנא א אלהנא. אב א רחים ארחם עלינא. ואקבל ברחמאת וברצא עלאתנא. לאן אאה סאמע א עלאזואת וי תחנין אנתא.

טוב להתודות ולבקש על הפרנסה בשומע תפלה

רבונו של עולם הטאתי עויתי פשעתי לפניך, יהי רצון מלפניך שתמחול ותסלח ותכפר לי על כל מה שהטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מיום שנבראתי עד היום הזה. ויהר"מ יהודה או"א שחזמין פרנסתינו ומוזנותינו לי ולכל אנשי ביתי היום ובכל יום ויום בריוח ולא בצמצום, בכבוד ולא בכזווי, בנחת ולא בצער, ולא אצטרך למתנות כשר ודם ולא לידי הלואתם אלא מידך הרחבה הפתוחה והמלאה בזכות שמך הגדול (דיקרנסא ג' חתך) הממונה על הפרנסה:

וּמְלַפְּנִיד מַלְבְּנוּ רִיקָם אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ חַנּוּנוּ וְעֲנֵנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ .

בתענית צבור יאמר היחיד עננו, וכן הש"ץ ששכח לומר עננו בין גואל לרופא יאמר כאן כיוחיד מכלי התימה.

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הנה כי בצרה גדולה אנחנו. אל-תפן לרשענו ואל-תתעלם מלבנו מבקשתנו. הנה נא קרוב לישועתנו. טרם נקרא אליך אתה תענה. נבךר ואתה תשמע כדכר שנגמר א ויהי טרם יקראו ואני אענה. עוד הם מדברים ונאני אשמע : כי אתה יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} פוֹדֶה וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם

שרח פי א ערבי

ומן קדאמך יא עלאמאנא. לא תרנענא פארגיך. חן עלינא וגאזובנא ואסמע עלאתנא.

גאזובנא יא אבונא. גאזובנא ביום צום לעדאב האדא. לאן בציקה שדידה נחנא. לא תתווגה לעלמנא ולא תכתפי יא עלאמאנא מן מלכאיייתנא. בון מן פאלך. קריב לעלאתנא. קבל מא נעיה לך אנתא תגאוב. נתפלם ואנתא תסמע. כל בלאם לדי אנקל ויבון קבל מא יצחון ואנא אנאוב. בוקת לדי מתפלמין ואנא גסמע : לאן אנתא א פאכך ומכללך ומגאזוב ומרחם (א ישעיה ס"ה.

בְּכַל־עַתְּ צַרָּה וְצוֹקָה: (הש"ן חותם בין גואל לרופא בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנְהוּ הַעֲוִנָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעַת צַרָּה):

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלֵת כָּל־פֶּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנְהוּ שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה:

כשיתחיל הש"צ רצה כל כהן שבבית הכנסת יעקר ממקומו לעלות לדוכן, ואם לא עקר רגליו קודם שסיים ש"צ רצה, דהיינו ברכת המחזיר שכינתו לציון, לא יעלה לדוכן.

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שִׁעָה. וְהַיֵּשֶׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מִתְהַרָּה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

בראש חדש ובחול המועד אומרים יעלה ויבא, ואם לא אמרו מחזירין אותו חזן מערבות של ליל ראש חדש.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִקְבַּר וְיִכְרֹנֵנוּ וְיִכְרֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְכָרוֹן יְרוּשָׁלַם

שרח פי א ערבי

פי כל וקת ציקה ושדה: (מבארך אנתא א א מנאווב לקומהו יסרא בווקת א ציקה):

לאן אנתא סאמע צלאת כל פם: מבארך אנתא א סאמע א צלא: ארצא א לאהנא בקומך יסרא, ולצלאתהום אקבל, ורנע א עבאדה לבית מקדסך, וקרבנות יסרא וצלאתהום סריען במחפה תקבל ברצא, ותפן לרצא דאיימן עבאדת יסרא קומך: אלאהנא ואלא אבהאתנא יצעד וייני ויוצל וינשאף ויינרצי ויינסמע ויינפמן ויינדפר דכרנא ודפר אבהאתנא, דפר ירושלים

עֲרֹב. וְכָרוֹן מְשִׁים כִּן דְּוִד עֲבָדְךָ. וְכָרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפָלִיטָה לְמוֹכָה. לְחַן לְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. כְּיוֹם בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ רִאשׁ חֹדֶשׁ הַזֶּה.

בחוה"מ פסח חג המצות הנה כיום מקרא קדש הנה.

בחוה"מ סכות חג הסוכות הנה כיום מקרא קדש הנה.

לְרַחֵם בּוּ עֲלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. וְכָרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוּ לְרַחֵם בּוּ לְמוֹכָה. וּפְקֹדֵנוּ בּוּ לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוּ לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וּבְרַחֲמִים. חַיִּים וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם עֲלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מְלֶכֶד חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. תַּחֲפִיץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנְהוּ הַמְּחַזִּיר שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

שרח פי א ערבי

בלדך, ודבר משיח אבן דויד עבדך, ודבר נמיע קומך יסרא קדאמך לל ננא לל כיר, לחץ ולפצל ולרחמה, לחייאת נידין ולסלאם, כיום (ראם א שחר האדא):

(עיד א פטיר האדא כיום מנאדה קדם האדא):

(עיד א סוכות האדא כיום מנאדה קדם האדא):

לתרחם בהי עלינא ולתסאעדנא, אדפרנא א לאהנא בהי ללכיר, ופטננא בהי לל ברפה, וסאעדנא בהי לחייאת נידין, ככלאם מסאעדה ורחמאת, אשפק חזן עלינא, ושפק ורחם עלינא וסאעדנא לאן איך עיוננא, לאן אאה צלשאן חנין ורחים אנתא: ואתנא ברחמאתך אכתירין תרצא בינא ותרצאנא, ותשוף עיוננא ברנועף לציון ברחמאת: מבארך אנתא א אמרנע נורהו לציון:

בחורה, כשהתון אומר מודים יאמרו הקהל בלחש מודים דרבנן ויכרעו ראשם לבר. וצריך להזהר לענות אמן על ברכת המחזיר שכינתו ואח"כ יאמרו מודים.

מודים אנחנו לך שאתה

הוא יהוה ואדני יאהדונהי (ג)

אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צורנו צור

חיינו ומגן ישענו אתה הוא. לדר ודר נודה לך

ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך.

ועל נשמותינו הפקודות

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה

הוא יהוה ואדני יאהדונהי

אלהינו ואלהי אבותינו ואלהי

כל בשר. יוצרנו יוצר

בראשית. ברכות והודאות

לשמה הגדול ותקדוש על

שהחיינו וקממתנו בן

תחינו והתננו. והתאסף

גלותינו למצרות קדשה. לשמר חקיך ובלעשות

רצונך. וילעבדך כלבב

שרח פי א ערבי

מתשפרין נחנא לך אדי אנתא

הוא א אהנא ולא

אבהאתנא אה נמיט בשר. בלאנא

בלא א מכלוקאת ברפאת ושבראן

לאסמך א עצים ול מוקדם. עלא

אדי עיישתנא ובקיתנא. האפדא

תעיישנא ותחן עלינא ותנמע תהולנא

לאחוואש קדסך לנחפך רסומך

ולנצנע רצאתך. ולנעבדך בקלב

מתשפרין נחנא לך אדי

אנתא הוא א

אהנא ולא א אבהאתנא

לל דהר ולל אבר. קוותנא

קוות חייאתנא ודרקת

מסאעדנתנא אנתא הוא.

לגיל וגיל נשפר לך ונחפי

תמדיחך. עלא חייאתנא

א מתסלמן בידך. ועלא אנשמות מלנא א מאמונין

לך. ועל נפסיד שפכל

שלם. על שאנחנו מודים

יום עמנו ועל נפלאותיך

ומובותיך שפכל עת. ערב ובקר וצהרים.

הטוב כילא כלו רחמיך. המרחם כילא

תמו חסדיך כי מעולם קיינו לך:

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמרו ונזכר קודם שאמר ברוך

אתה ה' חזור. ואם אמר ה' אינו חזור:

על הנסים ועל הפרקן. ועל הגבורות. ועל התשועות ועל הנפלאות

ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

לחנוכה בימי מתתיה בן יוחנן ביהן גדול

בימי מרדכי ואסתר בשושן

הבירה בשעמד עליהם

שרח פי א ערבי

ענדך. ועלא ענאיבך אדי

כפל יום מענא. ועלא

ברדאיבך ואחסאנך אדי

בפל וקת. גירובן ועבאחן ועהר. א גייד אדי לם כלצו רחמאתך.

א ראחם אדי לם אנתהו אפצאך. לאן מן קדים אסתרגינא לך:

עלא א ענאיב ועלא א פרנ. ועלא א גברוואת. ועלא א

מסאעדאת ועלא א בראחן ועלא א תסלי אדי עמלת

לאבהאתנא פי דאך א אייאם פי א וקת האדא:

בא פורים בא פורים בא פורים

בא פורים

בא פורים

בא פורים

בא פורים

בא פורים

בא פורים

בא פורים

בא פורים

בא פורים

בא פורים

בא פורים

לחנוכה

מלכות וְזו הַדְּשָׁעָה עַל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְחָתָם תּוֹרַתְךָ וְלְהַעֲבִירָם
מִחֲנִי רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעַת צָרָתָם.
רַבְּתָ אֶת רִיבָם. בָּנִיתָ אֶת דִּינָם.
נִקְמַתְ אֶת נַקְמָתָם. מְסַרְתָּ גְבוּרִים
בְּיַד חַלְשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מְעֻטִּים.
וְרַשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וְטַמְאִים
בְּיַד טְהוֹרִים. וְנֹדִים בְּיַד עוֹשְׂקֵי
תּוֹרַתְךָ. לָךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל

לפורים

הַמֶּן הַרְשָׁעִי. בְּקִשׁ לְהַשְׁמִיד
לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְהוּדִים
מִנְעַר וְעַד גִּזְן טַף וּנְשִׁים בְּיוֹם
אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
שָׁנִים עָשָׂר הוּא הַחֹדֶשׁ אֲדָר
וּשְׁלֵלָם לְבוֹ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים הַפְּרַתְ אֶת עֲצַתוֹ
וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ.
וְהַשְׁכֹּת לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ.
וְתָלוֹ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ.

שרח פי א ערבי

המן אצלם טלב ליהפי ליקתל
וליתלף לא גמיע א יהוד מן
א צכי ולא א כתיאר אטפא
ונסא פי יום ואחד. בתלאתת
עשר לשהר א תנעשר הוא
שהר אדר ופסכהום ללנהב.
ואנתא ברחמאתך א בתירין
פסכת משאזורתהו וכרבטת
אפכארהו. ורנעת לרו
מנאזאתהו בראסהו וצלכוהו
ולא בנינהו עלא א כשבה.

צלמנת יוואן א צאלמה עלא
קומך יסרא ליינפוהום תורתך
וליולוהום מן רסום רצאתך ואנתא
ברחמאתך א בתירין וקפת להום
בווקת ציקתהום. ערפת עראכהום.
שרעת שרעהום. אסתנקמת
אסתנקאמהום. סלמת גבאברה
בייד א צעאף. ול בתירין בייד א
קלילין. וצלאמין בייד צדיקים. ונגאסי
בייד נציפין. וכפאר בייד משתגלין
פי תורתך. לך עמלת אסם עצים

לחנוכה

וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ. וְלַעֲמֵךְ יִשְׂרָאֵל
עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוּלָה. וּפְדוּתָן
בְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ

לפורים

וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא וְנוֹדָה
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה:

לְדָבִיר בֵּיתְךָ וּפְנֵי אֶת־הַיְכָלְךָ. וְטָהַרוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת
בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ. וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלָיו בְּהַלֵּל וּבְהוֹדֹתָהּ.
וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וּנְפִלְאוֹת וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה:

וְעַל כָּלֵם יִתְפָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תְּמִיד
שִׁמְךָ מִלְּפָנָיו לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל־הַחַיִּים
יִוְדוּךָ סְלָה:

בעשיית אומרים וכתוב לחיים וכו' ואם לא אמר וזכר קודם שאמר ברוך אתה
ה' של ברכת הטוב שפך חוור. ואם לא נזכר עד לאחר שאמר כא"ה אינו חוור.

וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ:

שרח פי א ערבי

ומוקדם פי דנייתך. ולקומך יסרא
ועמלת מעהום עניבה וכרהאן.
ועמלת מסאעדה עצימה ופרג כא
ונשכר לאסמך אעצים ללאבר:
יום האדא. ובעד דאף גו בנינד
לכית מקדסך ופרגיו א היכל מאף. ונצפו אא מקדסך. ושעלו
סרוג באחוואש קדסך. ורפמו הל תמאניית אייאם לל תמדיח
ולל תשכר. ועמלת מעהום ענאייב וכרהאין. ונשכר לאסמך א
עצים לל אבר:

ועלא גמיעהום יתבארך וירתפע ויתעלא אסמך דאיימן צלמאננא
לל דהר ולל אבר. וגמיע א חייא ימדחוד לל אבר:
(ואכתב לחייאת גידין גמיע בנין עהודך:)

וַיְהִי לָנוּ וַיְבָרְכֵנו אֶת־שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת
 לְעוֹלָם בְּיָ מִיטוֹב. הָאֵל יִשְׁעֵתָנוּ
 וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה הָאֵל הַטּוֹב: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (ה')

קב כ"ג

(יכוין ס"ת ברה"ט):

דיני נשיאות כפים

א) מ"ע על כהן לישא את כפיו ולברך את ישראל כל זמן שמתפללין בצבור שנא' כה תברכו וגו', אע"פ שאין שם ס"ת. ב) יטלו הכהנים את ידיהם בלא ברכה, וטוב שלוי יצוק מים על ידיהם. ג) בשעה שהכהנים מברכים את העם יהיו פני העם כנגד הכהנים ויתכוננו לברכה, ולא יביטו על הכהנים. ד) העומדים אחרי הכהנים, וכן העומדים בצדדים כל שאין עומדים באויר אשר מפני הכהנים ואילך אינם בכלל הברכה.

כשעוקר כהן רגליו לישא את כפיו ואמר לשם יהוד זה:

לִיקְבְּהוּ בְרַחֲמֵינוּ וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ לִיחֲדָא שֵׁם וִיה בּו"ה בִּיהוּדָא
 שְׁלִים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנכי מוכן ומוזמן
 לקיים מ"ע לברך את ישראל ברכת כהנים בנשיאות כפים לעשות
 נחת רוח ליוצרנו ולהמשיך שפע וברכה לכל העולמות הקדושים,
 ויהי נועם וכו'.

כשעומדים הכהנים על הרוכן יהיו פניהם כלפי התיכל ואחוריהם כלפי העם ויאמרו יהי רצון זה ומאריכין בה עד שיסיים הש"צ ולך נאה להודות כדו שתהיה ענית אמן של הקהל גם על זה.

יהרמ"י או"א שתהיה ברכה זו שצויתנו לברך את עמך ישראל ברכה שצ"מ ולא יהיה בה מכשול ועון מעתה ועד עולם.

שרח פי א ערבי

וימדהחן ויבארפון אסמך א עצים פי א חק לל אבד אד גייד.
 א טאייק מסאעדנא ומעינגא לל אבד א טאייק א גייד:
 מבארך אנתא א א גייד אסמך ולך לאייק לנשכר:

אחרי שיענו הקהל אמן על ברכת הטוב שמך וכו' אם יש שני כהנים או יותר קורא להם הש"צ כהנים, ואם יש רק כהן א' בלבד אינו קורא לו, אלא כהן מתחיל מעצמו בברכה, וכשמתחיל בברכה יהיו פניו כלפי התיכל וגומרה כלפי העם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ
 בְּקִדְשָׁתוֹ שֶׁל אֶהְרֵן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

מגביהים ודיהם כנגד ראשיהם ממש, ומגביהים יד ימנית קצת למעלה מהשמאלית, ופושטין ידיהם ותולקים אצבעותיהם ומכוונים לעשות חמשה אוירים, בין ב' אצבעות לב' אצבעות אויר א', ובין אצבע לגודל, ובין גודל לגודל. ופורשים בפיהם כדו שיהיה תוך כפיהם כנגד הארץ ואחורי ידיהם כנגד שמים. אחר שענו הצבור אמן מקרא אותם ש"צ מתוך הסדרו מלה במלה, מיברכך והם עונים אחריו על כל מלה עד שיסיימו פסוק א' ואו עונים הצבור אמן. וכן אחר פסוק ב' ופסוק ג'. כשמוכרים הכהנים את השם אומרים הצבור ברוך הוא וברוך שמו. כשאומרים הכהנים ויברך, וישמרך, אליך, לך, שלום, הופכים את פניהם לצפון ולדרום.

ומקרא הש"צ א) יְבָרְכֵךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (כלפי התיכל) וַיִּשְׁמְרֵךְ (לצד ימין).
 יָאֵר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (כלפי התיכל) פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ וַיְחַנֵּךְ (לצד שמאל).
 יִשָּׂא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם:
 (וְשָׂמוּ אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵנִי אֲבָרְכֵם)

אין מברכין אלא בלה"ק, ובעמידה, ובנשיאות כפים, ובקול רם, וכל זה לעכובא. ואם ברנו בלשון אחר, או בישיבה, או בלא נשיאות, או בקול נמוך, צריכים לחזור ולברך ברכת כהנים. כשמתחיל הש"צ שום שלום סתוירים הכהנים את פניהם לתיכל דרך ימין ואומרים:

שרח פי א ערבי

מבארך אנתא א אאחנא צלטאן ארנייא אדי קדסנא בתקדיסהו
 א אהרון, ווצאנא אן נבארך אא קומהו יסרל במחבה:
 נבארבך א ויחפצך: יצווי א נורהו איך וייחן עליך: יכפי א
 גיצבהו מנך ויגעל לך סלאם:
 (ויגעלן אסמי עלא בנין יסרל ואנא אבארבאום):

א) במדבר ו' (י')

רבון העולמים עשינו מה שגזרת עלינו, עשה אתה מה שהכמתחנו השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל:

יאריו בזה עד שייסיים ש"צ שום שלום כדי שיענו אמן על שניהם. אין הכהנים רשאים להחזיר פניהם עד שיתחיל הש"צ שום שלום, ואינם רשאים לבקש אצבעותיהם עד שיתחזרו פניהם. ועומדים שם ואינם רשאים לעקור משם עד שייסימו הצבור אמן אחר ברכת שום שלום. אין ש"צ רשאי לענות אמן אחר ברכת כהנים. אם ש"צ כהן לא ישא כפיו, ואם אין שם כהן אלא הוא ומכוסח לו שיתווך לתפלתו ישא כפיו, כיצד יעשה יעקור רגליו מעט ברצה ויאמר עד ולך נאה להודות ויעלה לדוכן ויברך ברכת כהנים ויקרא לו אחר. אחר ברכת כהנים יסיים הש"צ שום שלום.

ואם אין כהנים יאמר הש"צ או"א וכו' ואחר כל פסוק יענו הקהל כו"ר. אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה. הכתובה עלי ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך באמור:

ואח"כ יאמר וברך וכו' עד ואני אברכם, ואחר כל פסוק עונים הקהל כו"ר.

שום שלום טובה וברכה תיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו בךנו באחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו ^{יהודנה} אלהינו

שרח פי א ערבי

אאהנא ולאה אבהאתנא בארפנא בכרפה א מתלתה פי א תורה א מכתובה בוואסטת מוסא עבדך א מקיולה מן פם אהרון ובנינהו כהנים קום מקדסינדך כמא מקיול: אנעל סלאם. כיר וברפת. חיאת. חן ופצל ורחמאת עלינא ועלא גמיע יסרל קומך. ובארפנא יא אבונא גמיענא סווא בצווא נורך. לאן בצווא נורך אעטית לנא א אאהנא

תורה ותמים. אהבה וחסד. צדקה ורחמים. ברכה ושלוש. ומוב בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עז ושלוש:

בעשרת ימי תשובה אומרים

ובספר תיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה וישועה ונחמה ונרות טובות. נברך ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום: ואם לא אמרו דינו כמו וכתוב וכו'.

ברוך אתה יהוה אלהינו ^{יהודנה} המברך את עמו ישראל בשלום אמן:

א יהוה לרצון א אמרי פי והגיון לבי לפניך. יהוה אלהינו ^{יהודנה} צורי וגואלי:

שרח פי א ערבי

תורה וחיאת. מחבה ופצל. אחסאן ורחמאת. ברפה וסלאם. ולאייק בנצרך לתבארפנא ולתבארך לא גמיע קומך יסרל בכפתרת קווה וסלאם:

ובדפתר א חיאת וסלאם ועישה מליחה. ומסאעדה ותסלי ואחפאם גידין. ננדבר וננכתב קדאמך נחנא וגמיע קומך יסרל לחיאת גידין ולסלאם:

מבארך אנתא א אמבארך לא קומהו יסרל בא סלאם. אמין: יפון לרצא מנטק פמי ותחפב קלבי קדאמך יא א קוותי ופאכבי:

(א) תהלים י"ט.

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה. וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר
 מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם. וְנַפְשֵׁי
 כְּעֶפֶר לְכָל תַּהֲיִה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ.
 וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכָל־הַקְּמוּם
 עָלַי לְרַעָה. מִהֲרָה הֲפִיר עֲצָתָם וְקַלְקַל
 מַחְשְׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 יִמְיִנְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 קְדוּשַׁתְךָ. ^(א) לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדֵי־יָדֶיךָ. ^(ר"ת שם יל"י)
 הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְיִי: סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין, יאמר
 קודם יהיו לרצון פסוק מתנ"ך המתחיל באות הראשונה של שמו, ומסיים באות
 האחרונה של שמו (כ"כ בסדר נה"ש וא"ר ועוד פו') יְהוֹי־לְרִצּוֹן אֱמִרֵי־
 פִּי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ:

שרח פי א ערבי

אֵלֹהֵי אַחַפֵּץ לְסַאֲנִי מִן אֵרֵדִי. וּשְׁפֹאֲפִי מִן תַּכְלֵם גִּישִׁי. וְלֹל
 מִשְׁתַּמֵּינִי נַפְסִי תִסְכַּת. וּנְפִסִי כֹא תִרְאֵב תִּכּוֹן לֹל גְּמִיעַ.
 אִפְתַּח קִלְבִּי פִי תוֹרַתְךָ. וּזְרָא פִּרְאִי־צֶדֶק תִּלְחַק נַפְסִי. וְגַמְיַע אֵ
 קִאִי־יִמִּין עֲלִי לְלִרְדֵי סְרִיעַן אִפְסֶךָ מִשְׁאוֹרֵת־הוֹם וּכְרַבֵּט אִפְכַּאֲרֵהוּם.
 סוּזִי לְכַאֲטֵר אִסְמֶךָ. סוּזִי לְכַאֲטֵר יְמִינְךָ. סוּזִי לְכַאֲטֵר תּוֹרַתְךָ. סוּזִי
 לְכַאֲטֵר תְּקִדִּיסְךָ. לֹאֲגֹל יַנְוֹן מַחְבוּבִינְךָ. סֹאֲעַד יְמִינְךָ וְגֹאֲזוּבִנִּי:
 יִכּוֹן לְרַצָּא מִנְטַק פְּמִי וְתַחֲסַב קִלְבִּי קְדַאֲמֶךָ יֵא אֵ קוּוֹתִי וּפֹאֲכִבִּי:

(א) תהלים ס'

יש נוהגים לומר כאן תחנונים, ויש אומרים תפלה זו.
 יהי רצון מלפניך ה' אורי' שלא תעלה קנאת אחרים עלי ולא קנאתי
 על אחרים, ושלא אכעוס היום ושלא אכעוסך, ותצילני מיצה"ר
 ותן בלבי הכנעה וענוה, ויראת חטא. מלכנו ואלהינו יחד שמך
 בעולמך ובנה ביתך, שכלל היכלך וקבץ גליותנו, פדה צאנך ושמח
 עדתך במהרה כימינו ותן חלקנו בתורתך אמין:

כורע ופוסע ג' פסיעות לאחוריו בבריעה אחת והפסיעות תהיינה עקב בצד גודל,
 ועוקר רגל שמאל תחלה, וקודם שיוקוף הופך פניו לשמאלו ויאמר עושה שלום
 במרום, ויוקוף ויפנה לימינו ויכרע ויאמר והוא יעשה שלום עלינו, ויוקוף ויכרע
 לפניו ויאמר ועל כל ישראל וכו' ויוקוף.

אם יש אחריו מי שלא גמר תפלתו וסתן עד שיסיים לפסוע.

עוֹשֵׂה שְׁלוֹם (בעשיית או' השלום) בְּמְרוֹמָיו הוּא
 בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יהי רצון מלפניך יי אורי' שתבנה בית המקדש במהרה בימינו ונתן
 חלקנו בתורתך לעשות חקי רצונך ולעבדך בלבב שלם.

במקום שכלו הג' פסיעות יעמוד ולא יחזור למקומו עד שגייע הש"ץ לקדושה.
 והש"ץ יעמוד שיעור הלוך ד' אמות ואח"כ יתחיל החורה.

הרואה חלום ונפשו ענומה יאמר בעת נשיאות כפים:

רְבוּנוּ שֶׁ עוֹלָם אֲנִי שֶׁלֶךְ וְחַלּוּמוֹתַי שֶׁלֶךְ. חֲלוֹם חֲלַמְתִּי וְאִינִי יוֹדַע
 מָה הוּא. כִּי־ן שֶׁחֲלַמְתִּי אֲנִי לְעַצְמִי וְכִי־ן שֶׁחֲלַמְתִּי לִי אַחֲרַיִם, וְכִי־ן
 שֶׁאֲנִי חֲלַמְתִּי עַל אַחֲרַיִם, אִם טוֹבִים הֵם חוֹקֵם וְאִם־צָרִים כַּחֲלּוּמוֹתַי שֶׁ
 יוֹסֵף הַצַּדִּיק, וְאִם צָרִיכִים רְפוּאָה רְפֹאֵם כְּמִי מֵרָה עַל יְדֵי מִשָּׁה רַבִּינוּ
 עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, וְכִמִּי יִרְיָחוּ עַל יְדֵי אֱלִישֶׁע, וְכִמְרִים מִצַּרְעָתָה, וְכַנְעַמָּן

שרח פי א ערבי

עֲאֵמֵל סְלֹאם (א סלאם) פִּי סְמֵאוּאֵתָהוּ. הוּא בְּרַחֲמָאֵתָהוּ יַעֲמַל
 סְלֹאם עֲלֵינָא וְעֵלָא גְּמִיעַ קוּמְהוּ יִסְרָאֵל וְקוּלוּ אֲמִין:

מצרעתו, וכחזקיהו מחליו. וכשם שהפכת קללת בלעם הרשע לברכה, כן הפוך כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לטובה ולברכה ותרצני ברחמיך הרבים. יהיו לרצון וכו'.

דיני החזרה

א) כשחזר הש"צ התפלה יהיו הקהל עומדים ושוקקים ומכונים לברכות ועונים אמן, ואם אין תשעה גדולים שמכונים לחזרת הש"צ קרוב להיות ברכותיו לבטלה. ב) כשיוכיר הש"צ ה' יאמרו ברוך הוא (ויכנו י"ד) וברוך שמו (ויכנו ח"ה) ובסוף כל ברכה יענו אמן כראוי, ויכנו שהוא מספר שלוב הוי"ה אדנ"ת כזה יאהדנה"י (אבל על אמן של קדיש צריך לבוין בשלוב אדנ"ת הוי"ה כזה אידנה"י). ג) כשעונה אמן על ברכה שהיא של שבת כגון ברכת האל הקדוש, והטוב שמך, וברכת ישתבח, וכוון שפירושה אמת, ועל אמן של ברכה שיש בה שבת ושאלה כגון ברכות האמצעיות וכוון פי' אמת וכן יהי רצון. ד) לא יענה אמן חטופה דהיינו קודם שיסיים המברך את הברכה, ולא קטופה כאלו האל"ף גקודה בשו"א, או שמחסר הנו"ן ואינו מכטאה יפה, וכן לא יאמר אמני כאלו מוסף יו"ד, ולא אמן יתומה שאינו יודע אויו ברכה הוא מברך, ולא יקצר בה ולא יאריך בה יותר מדאי, ולא יגביה קולו יותר מן המברך. ה) לא יענה אמן אחר ההתחיל הש"צ בברכה שניה, ואם הש"צ מהיר ורץ כצני שתחב כסיום הברכה התחיל בברכה שאחריה לא יענה אמן, והעונש על הש"צ. ו) בהגיע הש"צ אל נקדישך צריך כל אחד לחזור ולפסוע ג' פסיעות לפניו למקום שהיה עומד בתפלת לחש, ויסגור עיניו, ויכוין רגליו, ויכוין לקיים מ"ע זו שנצטוינו בפסוק ונקדשתי בתוך בני ישראל, ויאמר עם הש"צ נקדישך ונעריצך בקול רם והשאר בלחש רק הפסוקים של קק"ק, וברוך וימלוך יאמר אותם בקול רם ובעינים סגורות ובדלוג כלפי מעלה. ז) ענית קדיש קודמת לענית קדושה, אבל אם כבר התחיל בקדושה לא יפסיק לקדיש, וכן אם הקדושה הוא חייב בה כגון שעוד לא שמע קדושה יענה קדושה. ח) בשחרית ר"ה אם שכח לומר יעלה ויבוא ולא נזכר עד להתפלל מוסף, יתפלל מנחה שתיים. ט) ש"צ שמעה בתפלת לחש באופן שצריך לחזור, א"צ לחזור ויסמוך על החזרה שהוא חוזר בקול רם.

דיני תפלת התשלומין

א) טעה או שכח או נאנס ולא התפלל ערבית יתפלל שחרית שתיים, דהיינו אחר שגמר העמידה של שחרית יאמר מומור אשרי וישובי (אבל לא יפסיק או ישנה הרבה ביניהם) ויחזור להתפלל עמידה לשם תשלום תפלת ערבית, וצריך לבוין שהראשונה לתפלת שחרית והשניה לתשלומין, ואם בוין להיפך לא יצא ידי תפלת התשלומין וצריך לחזור להתפלל אותה. וה"ה אם נאנס ולא התפלל שחרית יתפלל מנחה שתיים, וכן אם נאנס ולא התפלל מנחה יתפלל ערבית שתיים. וכן מי שמעה

בעמידה באופן שצריך לחזור ולא נזכר עד שעבר זמנה ישלים אותה בתפלה הסמוכה לה. במנחה שתיים או בערבית שתיים לא יאמר ביניהם אשרי אלא ישנה מעט. ב) אם לא התפלל מנחה בע"ש יתפלל ערבית שתיים של שבת, ראשונה לערבית והשניה לתשלומין, וכן אם לא התפלל מנחה בשבת יתפלל במוצ"ש ערבית שתיים של הול, יבדיל. בראשונה ולא יבדיל בשניה. ג) אם לא התפלל שתי תפלות דהיינו שחרית ומנחה או מנחה וערבית, הראשונה הפסיד אותה ואין לה תשלומין, והשניה יש לה תשלומין. ד) אין תשלומין לתפלה בתפלה הסמוכה לה אלא למי שמעה או שכח או נאנס, אבל אם הויד ולא התפלל אין לה תשלומין כלל.

בעשיית אומרים אבינו מלכנו בשחרית ובמנחה אחרי החזרה

- : אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ
- : אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מִלְךְ אֶלָּא אַתָּה
- : אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עָשָׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמִיךְ
- : אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲדַשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה מַזְכָּה
- : אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בִּטְּלַ מַעְלֵינוּ כְּלֵיגְזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת
- : אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בִּטְּלַ מַחְשָׁבוֹת שְׁנֵאֵינוּ
- : אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הִפַּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
- : אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כָּלָה כְּלֵי צַר וּמַשְׁטָיִן מַעְלֵינוּ

שרח פי א ערבי

- : אבונא צלטאננא כמינא קדאמך ארחם עלינא
- : אבונא צלטאננא לים לנא צלטאן אלא אנתא
- : אבונא צלטאננא סווי מענא לכאטר אסמך
- : אבונא צלטאננא גדד עלינא סנה מליחה
- : אבונא צלטאננא בטל מן עלינא גמיע גזירות שדידה ורדייה
- : אבונא צלטאננא בטל אפכאר באגיציננא
- : אבונא צלטאננא אפכך משאזוראת עדויננא
- : אבונא צלטאננא אהפי גמיע עדו ודשמאן מן עלינא

אָבינו מלֵבְנו כִּלְהַךְ וְתָרַב וְרָעָה וְהָעֵב וְשָׂבִי וּבְהִירָה וּמִשְׁחִירָה
 וּמִגִּפְהָ וּבְאֵר הַרְעָה וְחֹלְאִים רָעִים מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ
 אָבִינוּ מִלֵּבְנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־חֹלְיֵי עַמֶּךָ
 אָבִינוּ מִלֵּבְנוּ מְנַע מִגִּפְהָ מִנְּחֻלְתֶּךָ
 אָבִינוּ מִלֵּבְנוּ זְכוּר כִּי עָפָר אָנֹכֶנּוּ
 אָבִינוּ מִלֵּבְנוּ מְחֹל וּסְלַח לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ
 אָבִינוּ מִלֵּבְנוּ קַרְע רֹעַ גִּזְרֵי דִינֵינוּ (יכוין בשם קר"ע שט"ו)
 אָבִינוּ מִלֵּבְנוּ מְחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל־שֹׁטְרֵי חֹבוֹתֵינוּ
 אָבִינוּ מִלֵּבְנוּ מְחַה וְתַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִבְּנֵי עֵינֶיךָ
 אָבִינוּ מִלֵּבְנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים
 אָבִינוּ מִלֵּבְנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים וְתַסִּידִים

שרח פי א ערבי

אבונא עלטאננא אהפי ובא. וסוף. ושר. ונוע. וסבי. ונהב. והלך.
 וטאעון. ועמל אלאש ואמראן רדיון מן בנין עהרדך (יסרא)
 אבונא עלטאננא אבעת עאפיייה כאמלה לגמיע מרעא קומך
 אבונא עלטאננא אמנע טאעון מן אסתמלאבך (יסרא)
 אבונא עלטאננא מדפור אן תראב נחנא
 אבונא עלטאננא סאמח ואניפר לגמיע דנובנא
 אבונא עלטאננא שק (כטרל) א בלייה מל קציאן חבמנא
 אבונא עלטאננא אמחי ברחמאתך אפתירן גמיע סנדאת דנובנא
 אבונא עלטאננא אמחי ופאות עציאננא מן קדאמך
 אבונא עלטאננא אפתבנא בדפתר מל חיאת גיידן
 אבונא עלטאננא אפתבנא בדפתר א צדיקים ול חסידים

אָבִינוּ מִלֵּבְנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים
 אָבִינוּ מִלֵּבְנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וּבְלִפְלָה טוֹבָה
 אָבִינוּ מִלֵּבְנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר מְחִילָה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה
 אָבִינוּ מִלֵּבְנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר נְאֻלָּה וּישועה
 אָבִינוּ מִלֵּבְנוּ זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלֵּבְנוּ הִצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב
 אָבִינוּ מִלֵּבְנוּ הַרְם קָרְן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ
 אָבִינוּ מִלֵּבְנוּ וְתָרַם קָרְן מְשִׁיחֶךָ
 אָבִינוּ מִלֵּבְנוּ חַנּוּנוּ וְעֲנֵנוּ
 אָבִינוּ מִלֵּבְנוּ תְּחַזְּרֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלֵּבְנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ

שרח פי א ערבי

אבונא עלטאננא אפתבנא בדפתר א עאדלן ול כאמלן
 אבונא עלטאננא אפתבנא בדפתר רוק ועישה מליחה
 אבונא עלטאננא אפתבנא בדפתר מסאמחה ועפו וג'פראן
 אבונא עלטאננא אפתבנא בדפתר פפאך ומסאעדה
 אבונא עלטאננא אדברנא בדבר מליח מן קדאמך
 אבונא עלטאננא אצחר לנא מסאעדה ען קריב
 אבונא עלטאננא ארפע שאן יסרא קומך
 אבונא עלטאננא וארפע שאן מדהונך (א משיח)
 אבונא עלטאננא חן עלינא וגאובנא
 אבונא עלטאננא רנענא בתובה כאמלה קדאמך
 אבונא עלטאננא אסמע צוטנא אשפק וארחם עלינא

אָבִינוּ מִלְבְּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן אֲסִלֵּא לְמַעַנִּנוּ
 אָבִינוּ מִלְבְּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצּוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
 אָבִינוּ מִלְבְּנוּ אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִים מִלְפָּנֶיךָ

בימים שאין נופלים על פניהם אומרים

א) יהי שם יהוה אלהינו יאהונוהי מְבָרָךְ. מַעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
 מִמְּזוֹרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ. מִהַלָּל שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יאהונוהי: רַם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יאהונוהי. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
 ב) יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יאהונוהי אֲרוֹנֵנוּ. מִהַדְּאִיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:

הלכות נפילת אפים

א) אלו הם הימים שאין מתודים בהם ואין נופלים על פניהם לא בשחרית ולא במנחה. ראש חדש. כל חרש ניסן. פסח שני (י"ד באייר). ל"ג לעומר. מ"ח סיון עד סוף י"ב ב'ו. תשעה באב. מ"ז באב. ערב ראש השנה. ערב יוה"כ. טמוצאי יוה"כ עד סוף תשרי. חנוכה. מ"ז בשבט. פורים. י"ד ומ"ז של אדר א'. וכשיש מילה בכיהכ"ג. או אפי' שהמילה בבית אם יש אבי הכן או מנדק בכיהכ"ג. וכשיש חתן בכיהכ"ג. ב) כל יום שאין נופלים על פניהם אין נופלים גם במנחה שלפניו הוי' מערב ר"ה ועיה"כ. ג) יתודה ע"ס א' ב' ויכפול ה' אותיות מנצפ"ך כמסודר פה. ד) בכל תיבה המתחילה באחת מאותיות א' ב' וכה בנחת כאגרוף של יד ימין על הלב שהוא תחת הדרד בארבע או חמש אצבעות בצד שמאל ויותר להכות דוקא על הלב ולא כאותם המכים על הדרד או למעלה ממנו כי אין

שרח פי א ערבי

אבונא צלטאננא סווי לכאטרך אדא מא לכאטרנא
 אבונא צלטאננא אקבל ברחמאת וברצא צלאתנא
 אבונא צלטאננא לא תרנענא פארגין מן קדאמך
 יבון אסם א מבארך מן א אאן ולא א אבד: מן משרק א שמש
 א מניבהו. ממרוח אסם א: עלי עלא גמיע אשעוב א. עלא
 א סמאואת ואנכהו: א סידנא אש כתר עזים אסמך בגמיע אארץ:

א) תהלים קי"ג. ב) שם ח'.

זה מקום הלב. ה) צריך להתודות מעומד וגם התחנונים הנוספים שאומרים בשני וחמישי צריך לאומרם מעומד. ו) אם ראה הצבור מתודים אפי' שהוא התודה כבר יתודה עמהם, ודי לומר חטאנו עוינו פשענו. ז) אחר הודוי ואמירת י"ג מדות תיכף ומיד יעשה נפילת אפים כי שלשה אלה צריכים להיות סמוכים זה לזה. ח) בתענית צבור אם יש מילה או תתן בכיהכ"ג אומרים ודוי וסליחות רק אין נופלים על פניהם וא"א והוא רחום.

אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יאהונוהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבֹא
 לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל תִּתְּעַלֵּם מִלְּבָבוֹנוּ מִתְחַנַּתֵּנוּ.
 שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֵינֵינוּ וְקִשֵׁי עוֹרְךָ לֹא־מֵר לְפָנֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יאהונוהי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ
 וְלֹא־חַטָּאנוּ. אָבֵל חַטָּאנוּ. עֵינֵינוּ פָּשַׁעְנוּ. אֲנַחְנוּ
 וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנִשֵׁי בֵיתֵנוּ: אֲשַׁמְנוּ. בְּגָדֵנוּ גִזְלָנוּ. דְּבַרְנוּ
 דוֹפֵי וְלִשׁוֹן הָרַע. הֶעֵינֵינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדָנוּ. חֲמַסְנוּ.
 טָפְלָנוּ שִׁקְר וּמְרָמָה. יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. כּוֹבְנוּ.
 כְּעַסְנוּ. לְצַנוּ. מְרַדְנוּ. מְרִינוּ דְּבָרֶיךָ. נֹאצְנוּ. נֹאפְנוּ.

שרח פי א ערבי

בטלבא יא א אאהנא ואלאה אבהאתנא. תני קדאמך צלאתנא.
 ולא תכתפי צלטאננא מן תחניננא. לאן לים נחן קביחין א
 וגה וענידין אן נקול קדאמך יא א אאהנא ואלאה אבהאתנא צדיקים
 נחנא ולם כטינא. לאפן כטינא. נעווננא. עצינא נחנא ואבהאתנא
 ואהל ביתנא: תצווננא. כננא. נהבנא. תכפמנא תבהרל ולסאן
 א לאש. עווננא. ופסרנא. תקצדנא. צלמנא. לחקנא כדב וגיש.
 שאוורנא משאוורדת רדיין. כדבנא. ועלנא. אסתחוינא
 (צנפנא). עצינא. כאלפנא פלאמך. חקרנא (פרדנא). ונינא.

עונות ראשנים מחר יקדמונו רחמיך. פי דלוננו
 מאד: ^(א) עזרנו בשם יהוה ^{יאהרונהי}. עשה שמים וארץ:
^(ב) חננו יהוה ^{יאהרונהי} חננו. פירב שבוענו ביו: ^(ג) בלגו
 רחם תזכר: בלגו אהבה תזכר. בלגו עקדה תזכר.
 בלגו תמימות תזכר. ^(ד) יהוה ^{יאהרונהי} הושיעת. המלך
 יעננו ביום קראנו: ^(ה) פיהוא ידע יצרנו. זכור פי
 עפר אנחנו: ^(ו) עזרנו | אלהי ישענו על דבר
 כבוד שמך. והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:

לשני וחמישי

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות.
 מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה

שרח פי א ערבי

דנוב א קדימין. סריען יסבקונא רחמאתך לאן דלינא בתיר:
 מסאעדתנא באסם א צאנע סמא וארץ: חן עלינא יא א חן
 עלינא. לאן בתיר שבענא תבהרל: בועל, רחמה תדבר.
 בועל, מחבה (אברהם) תדבר. בועל, א עקידה (יצחק) תדבר.
 בועל, תמימות (יעקב) תדבר. א סאעד, א צלמאן ינאווננא ביום
 ציחתנא: לאן הוא ערף כליקתנא. מדבור אן תראב נחנא:
 סאעדנא אה מסאעדתנא לאנל ואנב אסמך. וכלצנא ואגיפר
 עלא כטאייאתנא לכאטר אסמך:

איה צלמאן קאעד עלא פרסי א רחמאת ומתסלך באפצא.
 מסאמח דנוב קומרו. מפות אוול אוול. מכתר

(א) תהלים קכ"ד. (ב) שם קכ"ג. (ג) חבקוק ג'. (ד) תהלים כ'. (ה) שם קכ"ג. (ו) שם ע"ט.

מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות
 עם כל בשר ורוח. לא כרעתם להם גומל. אל
 חורתנו לומר מדות שלש עשרה. זכור לנו היום
 ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם וכן
 פתוב בתורתך. ^(א) ויך יהוה ^{יאהרונהי} בענן ויתיצב
 עמו שם. ויקרא בשם יהוה ^{יאהרונהי}. ושם נאמר:
^(ב) ויעבר יהוה ^{יאהרונהי} | על פניו ויקרא יהוה ^{יאהרונהי} |
 יהוה ^{יאהרונהי} אל ב רחום: וחנן ארץ אפים
 ורב חסד ורחמים: תצור חסד לא אלים ינשא עון
 יא ופשע יב וחסאיה יג ונקח:

ע"ס א"ב

אנשי אמונה אברו. באים בלח מעשיהם. גבורים
 לעמוד בפניך. הוחים את הגזרות: היו לנו

שרח פי א ערבי

מסאמחה ללכאטיין וגיפראן לל עאצייין. מסווי אחסאן מע כל
 בשר ורוח. מא מתל אעמלאהום א רדיי ינאו להום. יא אזה.
 עלמתנא לנקול תלאתת עשר מדות. אדבר לנא א יום עהר תלאתת
 עשר. כמא אדי ערפת לל מתוופיי (משה רבינו) מן קדים והאבדא
 מכתוב בתורתך ונול א בל גיים ואנתצב מעהו הנאך ונאדה
 באסם א והנאך אנקא:

(ויעבור משרוחה פי דף קנו, 156)

אשכאין א אמאנה אנהפו. נאיין בקוות אעמלאהום: נבארין
 ליווקפון בל בסרה. דאפעין א בלאוואת: כאנו לנא

(א) שמות ל"ד. (ב) שם. (יא)

לְחֹמֶה. וּלְמַחֶסֶה בַּיּוֹם זַעַם: זֹעֲכִים אַף בְּלַחֲשֵׁם.
 חֲמָה עָצְרוּ בְשׁוֹעֵם: מָרַם קְרָאוּךְ עֲנִיתֶם. יוֹדְעִים
 לְעֵתוֹר וּלְרִצּוֹת: בְּאֵב רַחֲמֶת לְמַעַנֶם. לֹא הִשִּׁיבוֹת
 פְּנֵיהֶם רִיקָם: מֵרַב עֲוֹנֵינוּ אֲבִדְנוּם. נֶאֱסַפוּ מִנוּ
 בַחֲטָאֵינוּ: סָעוּ הַמָּה לְמִנּוּחוֹת. עָזְבוּ אוֹתָנוּ לְאַנְחוֹת:
 פָּסוּ גִדְרֵי גֵדֵר. צוּמְתוּ מִשִּׁיבֵי חֲמָה: קָמִים בַּפְּרִץ
 אֵין. רְאוּיִם לְרִצּוֹתְךָ אֶפְסוּ: שׁוֹמְטִינוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת.
 תְּרוּפָה לֹא מָצָאנוּ: שָׁכְנוּ אֵלֶיךָ בְּבוֹשֶׁת פְּגִינוּ
 לְשַׁחֲרֶךָ אֵל בַּעַת צְרוּתֵינוּ: אֵל מֶלֶךְ, וַיַּעֲבֵר.

תְּמַהֲנוּ מִרְעוֹת. תִּשָּׁשׁ פַּחְנוּ מִצְרוֹת: שָׁחְנוּ עַד
 לְמָאֵד. שְׁפִלְנוּ עַד עָפָר: רַחוּם כִּךָ הוּא

שרח פי א ערבי

לסור. ולצלל ביום א גיצב: מהמדין א ועל בצלאתהום. גיצב
 מנעו בציותהום: קבל מא נאדוד נאוובתהום. עארפין לייצלוק
 ולייקנעון: מתל א אב רחמת לכאטרהום. לם רנעת גוההום פרגי:
 מן פתרת דנובא פקדנאהום. גיאבו מן ענדנא בלמטאייאתנא: ראהו
 הום לל ראהאת. תרבוונא לל חסראת: כלצו מחדין חרוד (בל
 דייאנה). אנקמעו מרנען א גיצב: ואקפין בל פסרה ליסחום. לאייקן
 ליירצוד כלצו: דרנא פי ארבע א זאווייאת. עלאג לם וגדנא:
 רנענא איך בסחוות גהנא. לנפתשך יא טאייק בווקת ציקתנא:
 גבהתנא מן א מצאייב. צעפת קוותנא מן א ציקאת: אנחנינא
 לל גאייה. תוופינא לל תראב: יא רחים האפדא הייא

מִדְתָּנוּ. קָשִׁי עוֹרָךְ וּמִמְרִים אֲנַחְנוּ: צַעֲקָנוּ בְּפִינוּ
 חֲטָאנוּ. פִּתְלֹלוּ וְעַקֵּשׁ לִבְנוּ: עֲלִיּוֹן רַחֲמֶיךָ מֵעוֹלָם.
 סְלִיחָה עִמָּךְ הוּא: נָחַם עַל הַרְעָה. מִטָּה כָּלִפִּי חֶסֶד:
 לֹא תִתְעַלֵּם בַּעֲתוֹת כָּאֵל. כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ:
 יוֹדַע לְעֵינֵי הַכֹּל. טוֹבֵךְ וְחֶסֶדְךָ עִמָּנוּ: חֲתוּם פְּהֵרֵשֶׁטִין
 וְאֵל יִשְׁטִין עָלֵינוּ. זְעוּם בּוּ וַיְהוּם: וַיַּעֲמוּד מִלֵּיץ טוֹב
 לְצַדִּיקָנוּ. הוּא יַגִּיד יִשְׁרָנוּ: דְּרָכֶיךָ רַחוּם וְחַנוּן. גְּלוּיָת
 לְנֶאֱמָן בֵּית: בְּבִקְשׁוֹ אֵז מִלְּפָנֶיךָ אֲמוֹנָתְךָ הוֹדַעְתָּ לוֹ:

אל מלך, ויעבר.

ע"ם א"ת ב"ש

אַלְהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֵל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ כָּלָה. תֵּאֲחֹז
 יָדְךָ בְּמִשְׁפָּט: כִּבּוֹא תוֹכַחָה נִגְדָּךְ. שְׁמִנוּ

שרח פי א ערבי

טביעתנא. מתענדן ומכלאפין נחנא: צחנא בפמנא כטינא. מתפתל
 ועניד קלבנא: יא עלי. רחמאתך מן קדים. א גיפראן מעך הייא:
 ראפע א שר. תמייל אא א פצל: לא תכתפי בהאבדא
 אוקאת. לאן בציקה עצימה נחנא: ינערך קדאם א גמיע. אחסאנד
 ופצלך מענא: סד פם א שיטאן. ולא יקטרג עלינא. תגי'ב כחי
 וייספת: ויוקף מדאפע מליח לייברינא. הוא יכבר עדלנא:
 טרוקדך יא רחים וחנין. כשפת לאמין א בית (משה רבינו): למן מלב
 חניד מן קדאמך אמאנתך ערפת לחו:

לאהנא ולאה אבהאתנא לא תסווי מענא פנא. תמסך ידך
 פי א שרע: למן יגי יום א תוובך קדאמך. אסמנא

מספרך אל תמח: גִּשְׁתָּךְ לַחֲקוֹר מוֹסֵר. רַחֲמֶיךָ
 יִקְדָּמוּ רַגְלֶיךָ: דְּלוֹת מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרֶךָ. קָרֵב צִדִּיק
 מֵאֱלֹהִים: הוֹרֵנוּ בְּעַקְנוּ לָךְ. צוֹ יִשׁוּעַתֵּנוּ בְּמַפְגִּיעַ:
 וְתָשִׁיב שְׁבוֹת אֱהָלֵי תָם. פִּתְחוּ רְאֵה כִּי שָׁמְמוּ:
 זְכוֹר נְאֻמָּת. עֲדוֹת לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעו: חוֹתָם
 תַּעֲוֹדָה תִּתִּיר. סוֹדֶךָ שׁוֹיִם בְּלִמּוֹדֶךָ: שְׁבוֹר אַגֵּן הַסֶּהר.
 נָא אַל יִחַסֵּר הַמְּזוּג: יְהִי דַע אֶת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּךָ.
 מִגֵּר אֶת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ: כִּי תָשִׁיב לְבַצְרוֹן.
 לְכוֹדִים אֲסִירֵי הַתְּקוּחָה:

מִה־נֶּאֱמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמִה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ
 שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא הִנְסַתְרוֹת וְהִנְגַּלְוֹת אֶתְּהָ

שרח פי א ערבי

מִן דַּפְתֶּרְךָ לֹא תִמְחוּ: לִמֵּן תִּתְקַדֵּם לַתְּפִיחַ אֶת תְּאֵדִיב (אעמא א
 אוואדס). רַחֲמֵיךָ יִסְבְּקוּן וְעַלְךָ: צַעֲפֵ אַעֲמֵא (א טייבה) לִמֵּן תִּשׁוּף.
 קָרֵב אַחֲסָאן מִן עַנְדְּךָ: יֵא אַבּוּנָא לִמֵּן נִצִּיחַ לָךְ. וְצִי מִסְאֲעֵדְתָנָא
 בּוּוֹאֲסַמְתֵּא אֶצְלָא: וְתִרְנַע סְבִי אֲלִיָּאִים אֶתְם (יעני א מדרשים מא יסר)
 אַבּוּוֹאֲבֵהוּ אַנְצֵר אֲדִי כִרְבוּ: אֲדַפְרֵ אֲדִי נִטְקַת. שְׁהֲאִיִּיד מֵא תִנְסִי
 מִן פִּם נִסְלַחוּ: תִּסְכּוֹר אֶת תּוֹרָה (א מא קאעדין נְפִהֶסְהָא) תַּחֲלַחֵל. סֶרְךָ
 אוּוְצַע פִּי מִתְעַלְמִין אֶת תּוֹרָה: מִרְבוּ דוּוֹאֲרָאֵת אֶת קִמֵּר (סְנַהֲרִי
 גְדוּלָה). מִן פִּצְלֶךָ לֹא יִנְקֵן אֶת מוּזָאֵן (סְנַהֲרִי קִטְנָה): יֵא אֶעֱרַף אֶת
 יִסְרָאֵל אֲדִי יַעֲרַפּוּךָ. אַעֲדָם אֶת שְׁעוֹב אֲדִי לֹם יַעֲרַפּוּךָ: לִמֵּן תִּרְנַע
 לַל תַּחֲצֵן (ירושלים). מִצִּיּוֹדֵן (יסר) אֶת מִצִּיּוֹדֵן בַּל גְּלוּת) מִרְבוּטִין אֶת רִנּוּחָה:
 אִישׁ נְקוּל קִדְאֲמֶךָ יֵא קִאֲעֵד בַּל סְמֵא. וְאִשׁ נַחֲפִי קִדְאֲמֶךָ יֵא
 סֵאפֵן בַּל סְמֵאוּוֹת. הוּדָא אֶת מַכְשׁוּפִין אֶתְּהָ

יִוְדַע. אֶתְּהָ יוֹדַע רְזִי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סְתָרֵי כְּלָחִי.
 אֶתְּהָ חִפְשׁ כְּלִי-חֲדָרֵי-בִטָּן. רְאֵה כְּלִיּוֹת וְלֵב. אִין
 דְּכַר נַעֲלָם מִמֶּךָ וְאִין נִסְתָּר מִמֶּךָ עֵינֶיךָ:

יְהִירְצוּן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יֵאֲהוּוּנְהִי} אֱלֹהֵינוּ וְאֵתֵי אַבּוּתֵינוּ
 שְׁתַּמְחוּל לָנוּ אֶת כְּלִי-חֲטָאֵתֵינוּ וְתִכְפֹּר לָנוּ אֶת
 כְּלִי-עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחוּל וְתִסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ. ^א וְסַלְחָתְךָ
 לְעוֹנֵינוּ וְלִחֲטָאֵתֵינוּ וְנַחֲלָתְנוּ: סַלַּח לָנוּ אָבִינוּ כִּי
 חֲטָאֵנוּ. מַחוּל לָנוּ מִלְּפָנֶיךָ כִּי פִשְׁעֵנוּ: ^ב כִּי-אֶתְּהָ אֲדָנִי
 טוֹב וְסַלַּח. וְרַב־חֶסֶד לְכְּלִי-קוֹרְאֶיךָ: ^ג לְמַעַן-שְׁמֹךְ
 יְהוָה ^{יֵאֲהוּוּנְהִי} וְסַלְחָתְךָ לְעוֹנֵי כִּי רַב־הוּא: ^ד לְמַעַן-
 שְׁמֹךְ יְהוָה ^{יֵאֲהוּוּנְהִי} תַחֲיֵנִי. בְּצַדִּיקְתְּךָ יִתְּנֵנִי מִצְרָה

שרח פי א ערבי

עֲרַרְךָ. אַתְּהָ עֲרַרְךָ אַסְרָאֵר אֶת דְּנִיָּא וְאַסְרָאֵר אֶת מַכְפִּיין מֵא
 גְּמִיעַ חַיִּי. אַתְּהָ מִפְתֵּשׁ גְּמִיעַ מוּוֹאֲצַע אֶת בִּטָּן. נֶאֱצֵר אֶת כְּלוּוֹ וְאֶת קְלַב.
 לִים שִׁי מַכְפִּי מִנְךָ. וְלִים מִתְכַּפֶּה מִן קִדְאֲמֶךָ:
 יִבּוֹן רַעֲזָא מִן קִדְאֲמֶךָ אֶת אֲהֵנָא וְאֵת אַבְהֵאֲתָנָא. אֶת תִּסְאֲמֵחָנָא
 גְּמִיעַ כְּטֵאִיִּיאֲתָנָא. וְתַנְיִפֵּר לָנוּ גְּמִיעַ דְּנוֹכְנָא. וְתִסְאֲמַח וְתַעֲפִי
 לְגְּמִיעַ אַצּוּוֹאֲנָא. וְתַעֲפִי לְדְּנוֹכְנָא וְכְטֵאִיִּיאֲתָנָא וְתִסְתַּמְלַכְנָא:
 אֲנִיפֵר לָנוּ יֵא אַבּוּנָא לֵאן כְּטֵנָא. סֵאמַח לָנוּ יֵא אַצְלַטְאֲנָא לֵאן
 תַּצּוּוֹנָא: לֵאן אַתְּהָ אֶת נִיִּיד וְנִיאֲפֵר וְכִתִּיר אֶת פִּצְלֵ לְגְּמִיעַ מִנְאֲדִינֶךָ:
 לְכֵאֲמֵר אַסְמֶךָ יֵא אֶת. וְתַנְיִפֵּר לְדְּנִבִי לֵאן עֲצִים הוּא: לְכֵאֲמֵר
 אַסְמֶךָ יֵא אֶת תַּעֲיִישֵׁנִי. בְּאֲחֻסְאֲנֶךָ תִּטְלַע מִן אֶת צִיקְרָה
 (א שְׁמוֹת לִיד. ב) תַּחֲלִים פִּי. ג) שֵׁם כִּי. ד) שֵׁם קִמֵּר.

נפשי: א) יהוה אלהי יאהרונתי צבאות עמנו משגבלנו אלהי יעקב סלה: יהוה אלהי יאהרונתי צבאות. אשרי אדם בטח בך: ב) יהוה אלהי יאהרונתי הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו: ג) הושיבנו יהוה אלהי יאהרונתי | אליך ונשובה. חדש ימינו בפקדם:

ד) והוא רחום וכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו. ולא יעיר בלחמתו: ה) אתה יהוה אלהי יאהרונתי לאיתכלא רחמך ממני. חסדך ואמתך תמיד יצרוני: ו) הושיענו יהוה אלהי יאהרונתי אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך. להשתבח בתהלתך: ז) אם עונות תשמריה. אדני מי יעמד: כי עמד

שרח פי א ערבי

נפסי: א רב א עסאבר מענא. קווא לנא לאה יעקוב לל אבר: א רב א עסאבר. נייא א אנסאן א מנתפל ביד: יא א סאעד. א צלטאן ינאוובנא ביום ציחתנא: רנענא יא א איך ונרנע. גרד א ייאמנא מתל א אוול:

והוא רחום ויפיר דנב ולם יהלך וייפטר בתרניע גיצבהו. ולם יחרך גמיע חמייתחו: אנתא א לא תמנע רחמאתך מני. פצלך וצדקך דאיימן יחפצוני: סאעדנא א לאהנא וגמענא מן א שעוב לנשפר לאסם קדסך לנתפאבר בתמידחך: אדא א דנוב תחפצהא יא רב. יא א מני יסתקים: לאן מעך א תהלים מ"ו. ב) שם כ"ג. ג) איכה ה' ד) תהלים ע"ח. ה) שם מ'. ו) שם ק"ו. ז) שם ק"ל.

הפליחה. למען תזכרא: א) לא כחטאינו עשה לנו. ולא כעונתינו גמל עלינו: ב) אם עונינו ענו בנו. יהוה אלהי יאהרונתי עשה למען שמך: ג) זכר רחמך יהוה אלהי יאהרונתי וחסדיך. כי מעולם המה: ד) יענך יהוה אלהי יאהרונתי ביום צרה. ישגבך שם אלהי יעקב: ה) יהוה אלהי יאהרונתי הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו: אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים. עשה עמנו צדקה פרוב רחמך והושיענו למען שמך: ו) ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך שם ביום הזה. חטאנו רשענו: אדני ככל צדקתך ישבנא אפך וחמתך מעירך

שרח פי א ערבי

א גיפראן. לאלל יכאפן מנד: לא ככטאיאתנא עמל לנא. ולא פדנובנא נאזה לנא: אדא דנובנא שהדו פינא. יא א סווי לכאטר אסמך: אדבר רחמאתך יא א ואפעלך. אדי מן קדים הום: ינאוובך א ביום א ציקה. יקוויך אסם לאה יעקוב: א סאעד. א צלטאן ינאוובנא ביום ציחתנא: אכונא צלטאננא חן עלינא ונאוובנא לאן לים פינא אעמל. סווי מענא אחסאן כפתרת רחמאתך וסאעדנא לכאטר אסמך: ויא אאן יא א לאהנא אדי כרנת אא קומך מן ארץ מצר בקווה עצימה וסוויית לך אסם פל יום האדא. כטינא צלמנא: יא א כגמיע חסנאתך ירנע. מן פצלך. גיצבך וחמייתך מן בלדך

א) תהלים ק"ג. ב) ירמיה י"ד. ג) תהלים כ"ח. ד) שם כ"ו. ה) שם. ו) דניאל ט'.

ירושלם תר-קדשך. פי בחטאינו ובעונות אבותינו
 ירושלם ועמך לחרפה לכל-סביבתינו: ועתה שמע
 אלהינו אל-תפלת עבדך ואל-תחנוניו והאר פניך
 על-מקדשך השמים. למען אדני: הטה אלהי אונך
 ושמע פקח עיניך וראה שממתינו והעיר אשר-
 נקרא שמך עליה. כיו לא על-צדקתינו אנחנו מפילים
 תחנונינו לפניך כי על-רחמיך הרבים: אדני ושמעה
 אדני וסלחה אדני תקשיבה ועשה א-תאחר. למענך
 אלהי כי-שמך נקרא על-עירך ועל-עמך: אבינו אב
 הרחמן הראנו אות לטובה וקבץ נפוצותינו מארבע
 כנפות הארץ. יפירו וידעו כל הגוים « כי-אתה

שרח פי א ערבי

ירושלים גבל קדשך: לאן ככטאייאתנא וכדנוב אבהאתנא.
 ירושלים וקומך לל כזו לגמיע דור מדארגא: ול אן אסמע יא
 לאהנא לא צלאת עבדך ולא תחנינהו. ועזוי נורך עלא מקדשך
 א כרבאן. לכאמר א: אצטנט יא לאהי ואסמע. אנער ושוק
 אסתווחאשנא ול בלד אדי תסמא אסמך עליהא. לאן מא עלא
 חסנתנא נחנא מווקעין תחנינא קדאמך. אלא עלא רחמאתך א
 פתירין: יא א אסמע. יא א אניפר. יא א אצטנט וסווי לא תאכר.
 לכאמרך יא לאהי אדי אסמך תסמא עלא בלדך ועלא קומך:
 אכונא אב א רחים ארווינא עלאמה לל כיר וגמע תשתינא מן
 ארבע אטראך א ארץ. יעטרפון ויערפון גמיע א שעוב אדי אתא
 (א ישעיה ס"ד.)

יהוהני ^{יאהרונה} אבינו אתה. אנחנו החמר ואתה יצרנו
 ומעשה ידך כלנו: אבינו מלפנו צורנו וגואלנו
 (א) חוסה יהוהני ^{יאהרונה} על-עמך ואל-תתן נחלתך
 לחרפה למשל-בם גוים. למה יאמרו בעמים איה
 אלהיהם: ידענו יהוהני ^{יאהרונה} כי חטאנו. ואין מי
 יעמוד בעדנו אלא שמך הגדול יעמוד לנו בעת
 צרה. וכרחם אב על בנים רחם עלינו. חמוד על עמך
 ורחם על נחלתך. חוסה נא פלב רחמיך חננו מלפנו
 ועננו. לך יהוהני ^{יאהרונה} הצדקה עושה נפלאות
 בכל עת ועת. הבט נא והושיעה נא צאן מרעיתך.
 אל ימשל-בנו קצף כי לך יהוהני ^{יאהרונה} תישועה

שרח פי א ערבי

א אכונא אתנא. נחנא א טין ואנתא כלאקנא וצנעת ידיך גמיענא:
 אכונא צלמאננא קוותנא ופאככנא. אשפק יא א עלא קומך ולא
 תגעל תמלכך לל כזו לייחפמון פיהום א שעוב. ליש יקולון א
 שעוב. וין לאההום: ערפנא יא א אן כטינא. ולים מן אדי יצלל
 עננא. אלא אסמך א עצים יצלל עלינא כווקת א ציקה. ומתל
 מא ירחם א אב עלא א בנין ארחם עלינא. אשפק עלא קומך
 וארחם עלא תמלכך. אשפק מן פצלך. כפתרת רחמאתך.
 חן עלינא יא צלמאננא וגאווכנא. לך יא א א חסאן. צאנע
 ענאייב כפל וקת ווקת. אנער. מן פצלך. וסאעד מן פצלך. גינם
 מרעתך. לא יחכם פינא גיצב. אד לך יא א א מסאעדה.
 (א יואל ב.)

בְּךָ תִּחַלְתֶּנּוּ. אֵלֹהֵי סְלִיחוֹת אָנָּה סְלַח נָא. כִּי אֵל טוֹב וְסָלַח אַתָּה:

אָנָּה מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנוּן זְכוֹר וְתַבַּט לְבָרִית בֵּין הַבְּתָרִים. וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֶדֶת יְחִיד. וּלְמַעַן יִשְׁרָאֵל אָבִינוּ. אַל תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ. וְאַל תִּשְׁשֹׁנוּ מִלְּכֵנוּ וְאַל תִּשְׁכַּחַנוּ יוֹצְרֵנוּ. וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָהּ בְּגִלוּתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אִין כְּמוֹךָ חַנוּן וְרַחוּם אֱלֹהֵינוּ. אִין כְּמוֹךָ אֵל אֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת. הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ מִרַעַשׁ וּמְרִגָּה הַצִּילֵנוּ: «זְכוֹר לְעִבְדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אֵל־תִּפֶּן אֶל־קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ

שרח פי א ערבי

בִּיד רְגוּזֵנוּ יֵא אֵה א גִּפְרָאן. כַּטְלָבָא אֲגִיפֵר לֵנָא מִן פְּצֻלְךָ. לֵאן אֵה גִייד וְגִיֵּאפֵר אַנְתָּא:

כַּטְלָבָא יֵא צִלְמָאן רַחוּם וְחַנּוּן. אֲדַפֵּר וְאֲנַצֵּר לַעְהָד בֵּין א צִטוּר. וְתַנְשַׁאף קִדְאֲמֵךְ תַּפְתַּף א וְחִיד. וְלִכְאֲמֵר יִסְרָאֵל אֲבוּנָא לֹא תַתְרַבְנָא יֵא אֲבוּנָא. וְלֹא תַסְיִיבְנָא יֵא צִלְמָאֲנָא. וְלֹא תַנְסַאֲנָא יֵא כְּאֶקְנָא. וְלֹא תַסוּוִי מַעֲנָא פִנָּא בְּגִלוּתֵנָּא. לֵאן אֵה צִלְמָאן חַנּוּן וְרַחוּם אַנְתָּא:

לִים מַתְלֵךְ חַנּוּן וְרַחוּם יֵא אֵהֲנָא. לִים מַתְלֵךְ אֵה טוּוִיל א כִּלְק וּפְתוּר א פְּצֻל וְא חֵק. סַאעֲדָנָא וְרַחֲמֵנָא. מִן א תּוֹעוֹע וּמִן א זַעַל כְּלַעֲנָא: אֲדַפֵּר לְעִבְדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. לֵא תַתּוּגְוָה אֵל תַּעֲעֵב א קוּם הַעֲדֵי. וְאַל צִלְמָהוּ

(א) דברים ט'

וְאַל־חַטָּאתוֹ: «שׁוּב מִחֲרוֹן אַפַּיךָ וְהִנַּחֵם עַל־הַרְעָה לְעַמֶּךָ: וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִכַּף חַמּוֹת כִּי רַחוּם אַתָּה. כִּי כִּן דִּרְכֶךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חֲנּוּם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר:» אָנָּה יְהוָה^{יֵהוָה} הוֹשִׁיעָה נָא: אָנָּה יְהוָה^{יֵהוָה} הַצִּלִּיתָה נָא: אָנָּה יְהוָה^{יֵהוָה} קִיֵּנוּ. לֵךְ יְהוָה^{יֵהוָה} עֲנֵנוּ כִּי־וּמָה לֵךְ יְהוָה^{יֵהוָה} נִיחַל אֵל תַּחֲשָׁה וְתַעֲנֵנוּ. כִּי נֶאֱמַר גּוֹיִם אֲבָדָה תַקּוּתָם. כָּל־בָּרֵךְ לֵךְ תִּכְרַע וְכָל־קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתַח יָד בְּרַשׁוּבָה לְקַבֵּל פְּוִשְׁעִים וְחַטָּאִים. נִבְהַלָּה נַפְשֵׁנוּ מִרֹב עֲצָבוֹנֵנוּ. אֵל תִּשְׁכַּחַנוּ

שרח פי א ערבי

וְלֹא כַסְאֵייתָהוּ: אֲרַנַּע מִן שְׂדֵיִיאן גִּצְבֵךְ. וְאַרְפַּע א שֵׁר מִן קוּמְךָ: וְשִׁיל מִנְנָא צְרַבְתָּ א מוֹת לֵאן רַחוּם אַנְתָּא. לֵאן הַאֲבָדָא מִסְלַכְךָ תַצַּנַע פְּצֻל מִזְאֲנָן בְּכָל גִּיל וְגִיל: כַּטְלָבָא יֵא א סַאעֲד מִן פְּצֻלְךָ: כַּטְלָבָא יֵא א נִגָּה מִן פְּצֻלְךָ: כַּטְלָבָא יֵא א גַאוּוּבְנָא כִי־וּמָה צִיחַתֵּנָּא: לֵךְ יֵא א אַסְתַּרְגִּינָא. לֵךְ יֵא א אַנְתַּצְרַנָּא. לֵךְ יֵא א נַסְתַּרְגִּי. לֹא תַסְכַּת וְתַעֲרַבְנָא. לֵאן קֵאוּ א שַׁעוּב תַלְפַת רְגוּזֵתְהוּם. כָּל רַפְבָּה לֵךְ תַכְרַע. וְכָל קֵאֲמָה קִדְאֲמֵךְ תַסְנֵד: יֵא פֵאֲתַח יָד כֹּל תוֹבָה לַתְקַבֵּל עַאצִּין וְכַאֲטִין. אַנְבַּחַתַּת נַפְסָנָא מִן פְּתַרַת גִּיבְנָנָא. לֹא תַנְסַאֲנָא

(א) שמות ל"ב. ב) תהלים קי"ח.

נצח קומה והושיענו. אל תשפוך חרוֹנְךָ עָלֵינוּ כִּי עִמָּךְ אָנַחְנוּ בְּנֵי בְרִיתְךָ. אֵל הַפִּיטָה. דַּל כְּבוֹדֵנוּ בְּגוֹיִם וְשִׁקְצוֹנוּ בְּטִמְאַת חֲנֻדָּה. עַד מְתֵי עוֹד בְּשִׁבִי וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר. הַמָּדָה יִרְאוּ וַיִּבְשׂוּ וַיַּחֲתוּ מִגְּבוּרָתְךָ. עוֹרְרָה גְבוּרָתְךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֹךְ. אֵל יִמְעַטוּ לְפָנֶיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ מֵהַר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּעַת צָרוֹתֵינוּ. לֹא לְמַעַנְנוּ אֶלָּא לְמַעַנְךָ פְּעוּל וְאֵל תִּשְׁחַת אֶת זִכְרֵי שְׂאֲרֵיתֵנוּ. כִּי לֹךְ מִיַּחְלוֹת עֵינֵינוּ כִּי אֵל מִלֶּךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה. וַיִּזְכֹּר עֲדוֹתֵינוּ בְּכָל־ יוֹם תְּמִיד אוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַחֲבָה: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. יְהוָה אֶחָד:

שרח פי א ערבי

לל אבד. קום וסאעדנא. לא תספך ג'צבך עלינא. לאן קומך נחנא בנין עהדך. יא א אנצא. דל שרפנא ענד א שעוב ופרהונא פנגאסת א נדה. ליחד אימתא קוותך (א תורה) בל סבי. ותפלורך (בית א מקדס) בייד לערו. הום ינצרון וייבללון ויינכסרון מן גברוותהום. נבה גברוותך וסאעדנא לכאטר אסמך. לא יצגרון קדאמך מצאייבנא. סריען יסבקונא רחמאתך בווקת ציקתנא. מא לכאטרנא אלא לכאטרך אפעל. ולא תעדס דכר פצלאאתנא. לאן לך מסתרגין עיוננא. לאן אאה צלטאן חנין ורחים אנתא. ואדכר שהאדתנא בכל יום דאיימן קאילין מרתין במחבה: אסמע יסרל. א אאהנא. א ואחד:

ואומר הוון חצי קדיש. וקודם הוצאת ס"ת אומרים

אֵל אֶרְךָ אִפְסִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת. אֵל בְּאַסְפָּה תוֹכִיחֵנוּ. חוֹסֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן עָלֵינוּ וְיִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וְהוֹשִׁיעֵנו מִכָּל רָע. חֲטָאנוּ לָךְ. אָדוֹן סֶלַח נָא. כְּרֹב רַחֲמֶיךָ אֵל:

אֵל אֶרְךָ אִפְסִים וְקִלְיָ רַחֲמִים. אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ. חוֹסֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן עָלֵינוּ וְיִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְיִצְלֵנוּ מִכָּל רָע. חֲטָאנוּ לָךְ. אָדוֹן סֶלַח נָא. כְּרֹב רַחֲמֶיךָ אֵל:

וביום שאין אומרים בו תתנון אומרים

יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵל חַיִּים עִמָּנוּ כְּאִשֶּׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֵל יִעֲזָבֵנוּ וְאֵל יִשְׁשָׁנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת־נַחְלֶיךָ וְרַעַם וְנִשְׁאָם עַד־שָׁמַיִם: בְּעֶבֶר דָּוָר עֲבָדְךָ אֵל תִּשָּׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: בְּרוּךְ הַמְּקוֹם שֶׁנֶּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הוּא: אֲשֶׁר־יְהִי הָעַם שְׂכֵכָה לּוֹ אֲשֶׁר־יְהִי הָעַם שִׁיְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן עָלֵינוּ:

שרח פי א ערבי

אאה טוויל א כלק ובתיר א פצל וא חק. לא בניצבך תוובכנא אשפק יא א עלא יסרל קומך וסאעדנא מן גמיע רדי. כטינא לך. יא סיד אנ'פר מן פצלך בפרתת רחמאתך יא א:

אאה טוויל א כלק ומתמלי רחמאת. לא תכלפי נורך מננא. אשפק יא א עלא פצלאת יסרל קומך. וכלצנא מן גמיע רדי. כטינא לך יא סיד אנ'פר מן פצלך בפרתת רחמאתך יא א:

יפון א אאהנא מענא. כמא כאן מע אבהאתנא. לא יתרפנא ולא יסייבנא: סאעד אא קומך ובארך אא תמלכך. ורעהום ועליהום אא א אבד: לכאטר הויד עבדך. לא תרנע וגה מדהונך: מבארך אכאק לדי עטא תורה לקומהו יסרל תבארך הוא: נייא א קום לדי האבדא לחו. נייא א קום לדי א לאהו:

וכשמוציאים ספר תורה אומר החזן עם הקהל:

גְּדֹלָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִרְוַמְכָה שְׁמוֹ יְהוָה:

רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּוָם בְּגִלְיוֹ קְדוֹשׁ

הוא: רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּוָם קְדוֹשׁ

כִּי קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: אֵין קְדוֹשׁ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי

אֵין בְּלִתֵּי וְאֵין צוּר בְּאֱלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יְהוָה וְכִי צוּר וְזִלְתֵי אֱלֹהֵינוּ: תְּנַחֵה צְנִיחָה לָנוּ מִשָּׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֵת

יְעַקֵּב: עֵץ חַיִּים הִיא לַמְחַיִּיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֵיהָ מְאֹשֶׁר: דְּרָכֶיהָ בְּרָכִי

נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרַתְךָ וְאֵין לָמוֹ

מִקְשׁוֹל: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹז לְעַמּוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

עִמּוֹ בְּשְׁלוֹם: כִּי שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

הַכֹּל תִּגְנוּ עוֹז לְאֱלֹהִים וְתִגְנוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה:

שרח פי א ערבי

עצמו לא מעי. ונפלר אסמהו סווא:

פִּכְרוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֵסְגְרוּ לְבַיִת מִקְדָּשֵׁנוּ. מוֹקֵדִים הוּא: פִּכְרוּ אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ וְאֵסְגְרוּ לְגַבֵּל מִקְדָּשֵׁנוּ. לֹאֵן מוֹקֵדִים אֱלֹהֵינוּ: לִים

מוֹקֵדִים כֹּא לֹאֵן לִים גִּירֵךְ. וְלִים קוּוִי בְּאֱהֵנָא: לֹאֵן מִנִּי אֵאֵר

מֵא עֵרָא אֱלֹהֵינוּ. וּמִנִּי קוּוִי מִן גִּירֵךְ אֱהֵנָא: תוֹרָה וְצֵא לָנָא מוֹסָא.

וּרְתָה לְגַמְאֵעַת יְעֻקֹּב: סִנְרַת חֵיִיא חֵיִיא (א תוֹרָה) לַל מֵאִסְכֵּין פִּיהָא.

וּסְאֵנְדִיָּהָא מִסְעוּדִין: סְלוֹכְהָא סְלוֹךְ נַעֲמָה. וְגַמְיַע סַכְבְּהָא סְלֵאִם:

סְלֵאִם פְּתִיר לְמַחֲבִין תוֹרַתְךָ. וְלִים לְהוּם מַעֲתֵרָה: אֱלֹהֵינוּ קוּוִי

לְקוּמְהוּ. אֱלֹהֵינוּ יְבֵאֵרְךָ אֱלֹהֵינוּ קוּמְהוּ בְּאֱלֵינוּ: לֹאֵן אִסְם אֱלֹהֵינוּ אֵעֲטוּ

כְּבִירוּוָה לְאֱהֵנָא: אֱלֹהֵינוּ גַמְיַע אֵעֲטוּ מַגְדֵּל לֹאֵן. וְאֵעֲטוּ וְאֵבֵן לַל תוֹרָה:

וטנביה ספר תורה ומראה הכתב לקהל ואומרים

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מִשָּׁה לְפָנַי בְּנִי יִשְׂרָאֵל: תּוֹרָה צְנִיחָה לָנוּ

מִשָּׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֵת יְעַקֵּב: הָאֵל תָּמִים בְּרָכּוֹ אֲמַרְתָּ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צְרוּפָה מְגִן הוּא לְכָל הַחֹסִים בּוֹ:

וקורין בפרשת השבוע גי גברי. אין פוחתין מהם ואין מוסיפין עליהם. ובשעת הקריאה אסור לדבר. ואזני כל הקהל תהיינה אל ספר התורה.

ברכות קריאת התורה וברכת הגומל תמצא אותם בשחרית של שבת.

ואחר הקריאה אומר עולה השלישי חצי קדיש.

מאשרי עד תפלה לדוד הוא בעולם הבריאה.

יהי ססדר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ:

(א) אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יְחַלְלוּךָ סְלָה: אֲשֶׁרִי הָעַם

שְׂכֻכְהָ לֹא. אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּתָר אֱלֹהֵינוּ:

(ג) תְּהַלֵּלָה לְדָוִד אֲרוֹמְמֵךְ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ. וְאֲבָרְכָה

שְׁמֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכָךָ.

וְאֶהְלֵלָה שְׁמֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹלַת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חֲכָמָה

וּמְהַלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלַּתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח

מַעֲשֵׂיךָ. וּגְבוּרַתֶיךָ יִגִּידוּ: תִּדְרֹךְ כְּבוֹד הַדָּוָה. וְדַבְּרֵי

שרח פי א ערבי

והאדהי א תורה אדי וצע מוסא קדאם בנין יסרא: תורה וצא

לנא מוסא. ורתה לגמאעת יעקוב: א באמל מסלבהו.

כלמת א מצפאיייה. דרקה הוא. לגמיע א מנתכלין פיהו:

יבון פצלך יא א עלינא. כמא אדי אסתרגינא לך:

(שרח אשרי יושבי ביתך פי דף צג. 93.)

(א) תהלים פ"ד. (ב) שם קמ"ד. (ג) שם קמ"ה.

תתן אמת ליעקב חסד לאברהם. אשר נשבעת
 לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום יום ועמס
 לנו האל ישועתנו סלה: ^(א) יהוה אלהי ^{יאהדונהי} צבאות
 עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ^(ד) יהוה אלהי ^{יאהדונהי}
 צבאות. אשרי אדם במח בך: ^(ה) יהוה אלהי ^{יאהדונהי}
 הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו:

יכון למסור נפשו על קדושת שמו ית' כשאומר זה:

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים
 ונתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו.
 הוא יפתח לבנו בתורתו. וישים בלבנו אהבתו
 ויראתו לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם. לא ניגע
 ריק ולא גלד לבתלה. יהי רצון מלפניך יהוה אלהי

שרח פי א ערבי

תעמי חק ליעקוב. פצל לאברהם. אדי חלפת לאבהאתנא מן
 אייאם א אוול: מבארך א יום יום וחמל לנא (יעמינא מסאעדה). א לאה
 מסאעדתנא לל אבר: א רב א עסאבר מענא. קווה לנא לאה
 יעקוב לל אבר: א רב א עסאבר. נייא א אנסאן א ינתכל בוך:
 יא א סאעד. א עלטאן ינאווננא ביום ציחתנא:
 מבארך אדהנא אדי כלקנא לוואנבהו. ופרונא מן א תאייהן.
 ועטא לנא תורת א חק. וחיית א דנייא גרם
 בוצטנא. הוא יפתח קלבנא בתורתהו. ויוצע בקלבנא מחפתהו
 וכופתהו לנעמל רצאתהו ולנעבדהו בקלב פאמל. לא נתעב
 לל עבת. ולא נוולד לל בטל. יכון רצא מן קדאמך יא א
 (א סוף מיכה. ב) תהלים ס"ח. ג) שם מ"ו. ד) שם פ"ד. ה) שם כ"י.

אלהינו ואלהי אבותינו שנשמור חקיך ומצותיך
 בעולם הזה. ונופה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי
 העולם הבא: ^(א) למען זמרך כבוד ולא ידם. יהוה אלהי
 אלהי לעולם אנך: ^(ב) יהוה אלהי ^{יאהדונהי} חפץ למען
 צדקו. יגדיל תורה ויאדיר: ^(ג) ויבטחו בך יודעי שמך.
 כי לא עובת דורשיך יהוה אלהי: ^(ד) יהוה אלהי ^{יאהדונהי}
 אדנינו. מה אדיר שמך בכל הארץ: ^(ה) חזקו ויאמץ
 לבבכם. בלי חמיהלים ליהוה אלהי ^{יאהדונהי}:

ואומר החון חצי קדיש ואחכ"א

תתקבל צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון דכל בית
 ישךאל קדם אבונא דבשמיא וארעא ואמרו אמין: אמן

שרח פי א ערבי

אדהנא ולאה אבהאתנא אן נחפך רסומך ופראייצך פי הל דנייא.
 ונופה ונעיש ונוורת כיר וברכה לחיית דנייא א גאייה: לאגל
 תמנדך נסמתי ולם תספת. א לאהי לל אבר אשכרך: א ירוד
 לאגל אחסאנהו אן יכבר ויקווי א תורה: ויינתכלון בוך עארפין
 אסמך. לאן לם תרכת טאבינד יא א: א סידנא. אש כתר עצים
 אסמך בנמיע לארץ: אתקוו וייתקווה קלבכום נמיע למסתרגן לא:
 תנקבל צלאתנא וטלביאתנא מע צלאתהום וטלביאתהום
 מל נמיע בית יסרא קדאם אבונא אדי פי א סמא ול
 ארץ וקולו אמין:

(א) תהלים ל"ו. (ב) ישעיה מ"ב. (ג) תהלים ט"ו. (ד) שם ח"י. (ה) שם ל"א.

נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶנָּה: מִי־יַעֲלֶה בְּהַר־יְהוָה^{יאהדונה}. וּמִי יִקּוּם
 בְּמִקּוֹם קִדְשׁוֹ: נָקִי כַפַּיִם וְכַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא
 לְשׂוֹא נַפְשִׁי. וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יֵשֵׁא בְרַכָּה מֵאֵת
 יְהוָה^{יאהדונה}. וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: זֶה הַדּוֹר הַדּוֹרְשׁוֹ.
 מִבְּקִשֵׁי פְנִידָה יַעֲקֹב סֵלָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים | רְאִישֵׁיכֶם
 וְהַנְּשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם. וַיְבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה
 מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה^{יאהדונה} עֲזוֹז וְגִבּוֹר. יְהוָה^{יאהדונה}
 גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים | רְאִישֵׁיכֶם וְשָׂאוּ פִתְחֵי
 עוֹלָם. וַיְבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
 יְהוָה^{יאהדונה} צְבָאוֹת. הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה: הוֹשִׁיעֵנו

שרח פי א ערבי

נהורה ירתבהא: מני יצעד פי גבל אלה. ומני יוקף פי
 מוצע קדסו: נציף א כפוף (יעני בארי) וצאפי א קלב אדי למ
 חלף לל בטל באסס א. ולם חלף לל גיש: יאכד ברכה מן
 ענד א. ואחסאן מן אלה מסאעדתהו: האדא גיל טלבינהו.
 מפתשין גורף יעקוב לל אכד: ארפעו יא אבוואב (סא בית א סקס)
 ראסכום וארתפעו יא אבוואב א דנייא. וייני צלמאן א ואגב:
 מני האדא צלמאן א ואגב. א קווי וגפאר. א גפאר א חרב:
 ארפעו יא אבוואב ראסכום. וארפעו יא אבוואב א דנייא. וייני
 צלמאן א ואגב: מני הוא האדא צלמאן א ואגב א רב א עסאפר.
 הוא צלמאן א ואגב לל אכד:

מזמור ליום שני

היום יום שני בשבת קודש השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן
 א) שיר מזמור לבני־קרח: גְדוֹל יְהוָה^{יאהדונה} וּמְהֻלָּל
 מְאֹד. בָּעִיר אֱלֹהֵינוּ הִרְקִדְשׁוּ: יִפֶּה נוֹף
 מְשׁוֹשׁ בְּלִי־הָאָרֶץ הִרְצִיּוֹן יִרְכָּתִי צְפוֹן. קִרְיַת מֶלֶךְ
 רַב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ גֹדַע לְמִשְׁנָב: כִּי־הִנֵּה
 הַמַּלְכִּים גּוֹעֲדוּ. עֲבְרוּ יַחְדָּו: תִּמְחָה רְאוּ בֵּן תִּמְחָה.
 נִבְחָלוּ נַחְפוּזוֹ: רַעְדָה אֲחֻזֹתֶם שֵׁם. הִיל כִּי־לָדָה:
 בְּרוּחַ קָדִים. תִּשְׁבֵּר אֲנִיּוֹת תְּרִישֵׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ
 בֵּן רְאִינוּ בְּעִיר־יְהוָה^{יאהדונה} צְבָאוֹת בָּעִיר אֱלֹהֵינוּ.
 אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶנָּה עַד־עוֹלָם סֵלָה: דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסִדָּה.
 בְּקֶרֶב הַיְכָלָּךְ: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים בֵּן תְּהַלְתֶּךָ עַל־קַצְוֵי־

שרח פי א ערבי

תפכיר תמניד לבנין קורח: עצים א וממדוח כתר. פי בלד
 לאהנא גבל קדסו: מנצר חלו סרור נמיע א ארץ. גבל
 ציון טרף א שמא. בלד צלמאן א עצים: א בקצורהא אנערף
 לל קווה: לאן הודא א צלאמין אתוואעדו פאתו סווה: הום שאפו
 האכדא תענבו. אנכחתו ונפלו: רגפה מספתהום הנאך. רעדה
 פא ולדה: פי הווא א שרקי תכסר מראכב תרשיש: כמא אדי
 סמענא. האכדא שפנא פי בלד א רב א עסאפר. פי בלד לאהנא.
 א ירתבהא לל דהר ולל אכד: שבתנא (אסתרנינא) א פצלך.
 בווצט מקדסך: מתל אסמך יא א האכדא תמדיחך עלא נהאיאת
 א) תהלים מ"ח.

אָרֶץ. צֶדֶק מְלֵאָה יְמִינֶךָ: יִשְׁמַח הַרְצִיּוֹן תְּגַלְגֵּלָה
 בְּנוֹת יְהוּדָה. לְמַעַן מְשַׁפְּטֶיךָ: סִבּוּ צִיּוֹן וְתִקְוֶוּתָהּ.
 סִפְרוּ מַגְדְּלֶיהָ: שִׁיתוּ לְבַבְכֶם אֶלְחִילָה פִּסְגוֹ אַרְמְנוֹתֶיהָ.
 לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ
 עוֹלָם וָעֶד. הוּא יִנְחַנְנוּ עַל־מֹת: הוֹשִׁיעֵנו

מזמור ליום שלישי

היום יום שלישי בשבת קודש השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן
 "מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים
 ישפט: עדמתי תשפטו עול ופני רשעים
 תשאוסלה: שפטו דל ויתום. עני ורש הצדיקו:
 פלטו דל ואביון. מיד רשעים תצילו: לא ידעו |
 ולא יבינו בחשכה יתהלכו. ומוטו כל־מוסדי ארץ:

שרח פי א ערבי

א ארץ. אחסאן תמלת ימינד: יפרח גבל ציון תסתר בנאת
 יהודה. לאגל שראיעד: דורו ציון וחווטהא. עדו תחצינהא: חטו
 בלכום לסורדהא ען קצורבא. לאגל תחפון לגיל א אכיר: אדי
 האדא א לאהנא ל דהר ולל אבד. הוא יסלפנא אא א אבד:
 תמגיד לאסף. א אנתצב כנמאעת א טאייק. פי וצט א שארען
 ישרע: ליחד אימתא תשרען עוונ. ווגוה א צלאם
 תסתהאבון לל אבד: אשרעו מדלול ויתים. פקיר ומחתאג ברו:
 כלצו מדלול ומסבין. מן יד א צלאם כלצו: לם ערפו
 ולם פהמו פי א צלמה ותמשון. ימילוק נמיע אסאסאת א ארץ:

(א תהלים פ"ב)

אֲנִי אִמַּרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם. וּבְנֵי עֲלוּיֹן כְּלָכֶם: אֲבָן
 כְּאֲדָם תָּמוּתוּן. וּכְאֶחָד הַשָּׁרִים תִּפְּלוּ: קוֹמָה אֱלֹהִים
 שִׁפְטָה הָאָרֶץ. כִּי־אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל־חַגְוִים: הוֹשִׁיעֵנו

מזמור ליום רביעי

היום יום רביעי בשבת קודש השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן
 "אל נקמות יהוה ^{יאהדונהי}. אל נקמות הופיע: הנשא
 שפט הארץ. השב גמול על־גאים: עדמתי
 רשעים | יהוה ^{יאהדונהי}. עדמתי רשעים יעלו: וביעו
 ידברו עתק. ותאמרו כל־פעלי און: עמד יהוה ^{יאהדונהי}
 ידכאו. ונחלתך יענו: אלמנה וגר יחרגו.
 ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה ית. ולא יבין אלהי
 יעקב: בינו בערים בעם. וכסילים מתי תשפילו:

שרח פי א ערבי

אנא קלתו מלאיבה אנתום. ובני א נמיעפום: לאבן כלא אנסאן
 תמותון ומתל אחד א וורא תווקעון: קום יא א אשרע א ארץ.
 לאן אנתא תוורת כנמיע א שעוב:
 אאה א אסתנקאמאת א. אאה א אסתנקאמאת אצהר: אתעלא
 יא שארע א ארץ. רנע מנאזאת לל מתכפרין: לא אימתא א
 צלאם. יא א. לא אימתא אצלאם יפרחון: ילפצון יתפלמון קבאחה.
 יתפאכרון נמיע א פאעלין עוונ: קומך יא א יסחקון. ואסתמלאכך
 יעדבון: ארמלה וגר יקתלון. וייתמא ידכחון: וקאו לם ינצר א. ולם
 יפדם אאה יעקב: אפהמו יא מנאגן כלא קום. ויא נהא אימתא תעקלון:

(א תהלים צ"ד)

הנמטע און הלא ישמע. אס'יצר עין הלא יפוט:
 היסר גוים הלא יזכית. המלמד אדם דעת: יהוה
 יאהרונה ידע מחשבות אדם. ביהמה הכל: אשרי
 הגבר אשר תיסרנו יה. ומתורתך תלמדנו: להשקיט
 לו מימי רע. עד יפרה לרשע שחת: בילא ימיט
 יהוה יאהרונה עמו. ונחלתו לא יעזב: פיער צדק
 ישוב משפט. ואחריו כל ישרי לב: מדיקום לו
 עס'מרעים. מוית יצלב לו עס'פעלי און: כולי יהוה
 יאהרונה עורתה לי. כמעט אשכנה דומה נפשי: אס'
 אמרתי מטה רגלי. חסדך יהוה יאהרונה יסעדני:
 בלב שרעפי בקרבי. תנחומיך ישעשעו נפשי:

שרח פי א ערבי

ג'ארס א און הל מא יסמע. אדא בלאק א עין הל מא ינצר:
 מאדב א שעוב הל מא ינפך. א מעלם לל אנסאן מערפה:
 א יערף אפכאר א אנסאן. אלו הום עבת: נייא א רגל אלו
 תאדבהו יא א. ומן תורתך תעלמהו: לייריח לחו מן צייאם
 א רדי. אא אן נחפר לל צאם נקרה: לאן לם יסייב א קומהו
 ואסתמלאכחו לם יתרך: לאן אא א צדק ירגע א שרע. ווראהו
 גמיע עארלין א קלב: מני יקום לו (יסאעדני) מע א עאמלין. מני
 יוקף לו מע פאעלין צלם: לו מא א מסאעדה לו. תקריבן
 סכנת סכות (קבר) נפסי: אדא קלתו מאת רגלי. פצלך יא א
 יסנרני: כפתרת אפכארי בו'צמי. תסלייאתך יכייפון נפסי:

יארב טעם

והשם הוא לא לשם גלגל: והשם הוא לשם
 והשם הוא לשם גלגל: והשם הוא לשם גלגל
 והשם הוא לשם גלגל: והשם הוא לשם גלגל
 והשם הוא לשם גלגל: והשם הוא לשם גלגל

השם הוא

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدًا visible fragment from bookbinding

לְבַנְיָמִן וְיִשְׂשָׁכָר

לְבַנְיָמִן הַמְלִיכָה עֵגֶל, עֵגֶל כֶּךָ וְלֶבֶן כַּמֹּתָי.
 בָּאִים הַיְלָדִים אֶל הַמֶּלֶךְ יִשָּׂאֵם לִיָּם לְדָאוֹת אוֹתָם.
 מִדְּרֹגָה בְּקִשְׁוֹנָה נִשְׂאֵת אֶלָּוִי לֵאמֹר לֵאמֹר וְשָׂמָּה אֵת בְּפֹה עַל
 צִפּוֹ הַכֶּרֶךְ. אַחֲרָיָה הַגִּדְוָלָה, רִחֵל, קִשְׁשָׁה אֵת צִנּוֹרִי כַּמֶּנְקָה יָמָה.
 וְיָמָל גַּם נִשְׁכַּן לוֹ מִדֶּבֶר אַדְמִי. רַק אֲבִישׁ הַשְׂעִיב מִדֶּבֶר

509